

บัญชีพิมพ์ต่อตารางที่หมวดตามบันทึกของวิทยาลัยในเขตเทศบาลเมืองเดช
อำเภอเมืองเดช จังหวัดเดช

พันตรีตรา พงษ์

สารนิพนธ์เป็นต้นฉบับแจ้งของกรมศึกษาธิการที่ศูนย์ศานตมณฑลนครราชสีมา

สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๑

ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย

อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

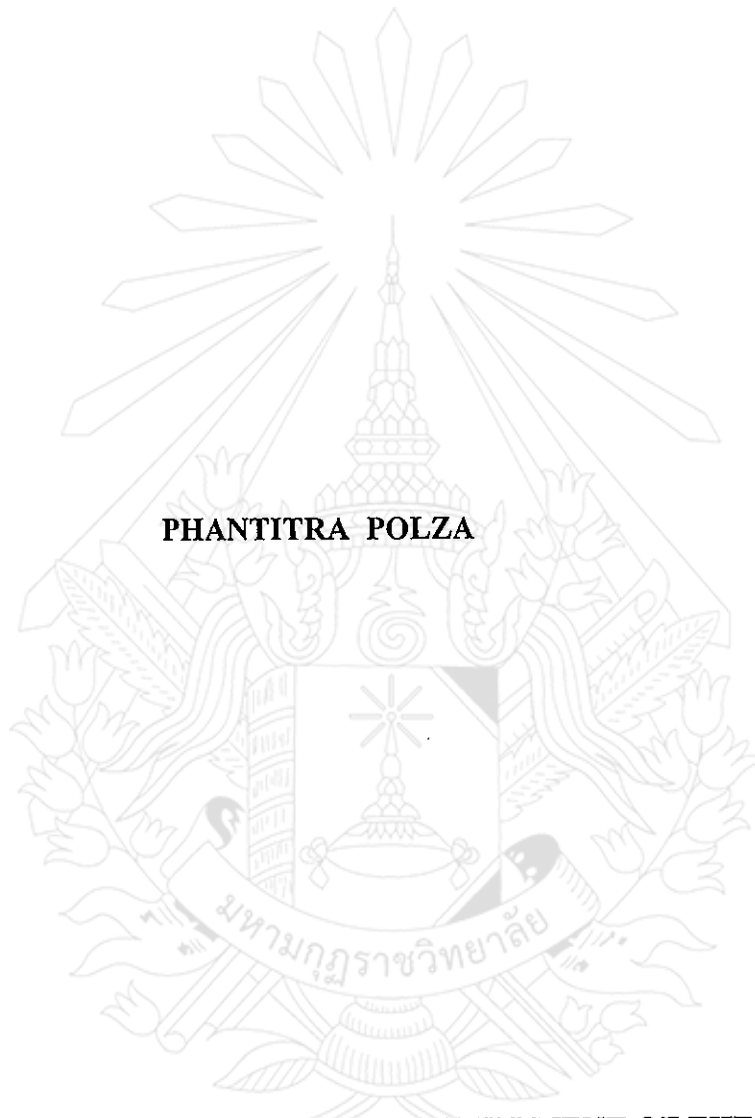
สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๐

B 146660

**FACTORS EFFECTINGS TO VISITING AN ENTERTAINMENT VENUE/NIGHT
SPOT OF TEENAGERS IN MUANGLOEI MUNICIPALITY,
LOEI PROVINCE**

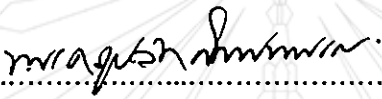
PHANTITRA POLZA

**A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF GOVERNMENT
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY**

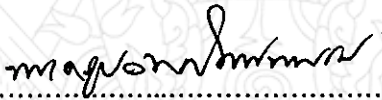
B.E. 2551

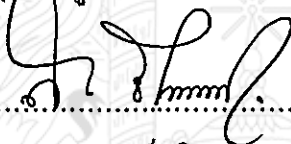
หัวข้อสารนิพนธ์ : บัณฑิตที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเทศบาลเมืองเลย
อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย
ชื่อนักศึกษา : พันธิตรา พลชา
สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สุกิจ ชัยมุสิก
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : อาจารย์กรรณิกา ไวโสภา

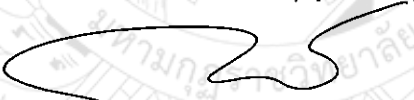
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สุกิจ ชัยมุสิก)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์กรรณิกา ไวโสภา)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทราพร เกษลั้งซ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไชยวุฒิ มนตรีรักษ์)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Title : Factors Effectings to Visiting an Entertainment Venue/Night Spot of Teenagers in Muangloei Municipality, Loei Province

Student's Name : Phantitra Polza

Department : Government

Advisor : Asst. Emeritus Prof. Dr. Sukit Chaimusik

Co-Advisor : Lect. Kunnika Vaisopha

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

P. Sampipattanaviriyajarn
.....
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn) Dean of Graduate School

Thematic Committee

P. Sampipattanaviriyajarn
.....
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn) Chairman

S. Chaimusik
.....
(Asst. Emeritus Prof. Dr. Sukit Chaimusik) Advisor

Kunnika
.....
(Lect. Kunnika Vaisopha) Co-Advisor

Dr. N
.....
(Asst. Prof. Dr. Patthraporn Kessung) Member

D. Montreerak
.....
(Asst. Prof. Chaiwut Montreerak) Member

หัวข้อสารนิพนธ์ : ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเทศบาลเมืองเลย
อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

ชื่อนักศึกษา : พันธิตรา พลขวา

สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.ศุภกิจ ชัยมูสิก

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : อาจารย์กรรณิกา ไวโศภา

ปีการศึกษา : 2551

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางสังคมกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ที่ได้รับต่อเดือน สภาพครอบครัว ลักษณะที่พักอาศัย และปัจจัยทางสังคม ได้แก่ ด้านครอบครัว ด้านทัศนคติ ด้านสภาพแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มวัยรุ่นที่เที่ยวสถานบันเทิง ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย จำนวน 342 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและใช้สถิติไค-สแควร์

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านสภาพแวดล้อม รองลงมาคือ ด้านทัศนคติส่วนบุคคล และด้านครอบครัว
- 2) ความสัมพันธ์ด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านทัศนคติส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ด้านความถี่ในการเที่ยวสถานบันเทิง พบว่า ส่วนปัจจัยด้านอายุ รายได้ที่ได้รับต่อเดือน และปัจจัยทางสังคม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น และด้านค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง พบว่า ปัจจัยด้านอายุ รายได้ที่ได้รับต่อเดือน ปัจจัยด้านทัศนคติ

ส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ข้อเสนอแนะ รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการพัฒนาวัยรุ่นทั้งระยะสั้นและระยะยาวให้ชัดเจนและต่อเนื่อง กำหนดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบอย่างชัดเจน และควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาวัยรุ่นมาเป็นอันดับแรก มีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพของวัยรุ่น และทุกภาคส่วนควรให้ความร่วมมือสอดส่องดูแล โดยเฉพาะเจ้าของกิจการสถานบันเทิงควรประกอบกิจการโดยไม่มุ่งแต่ผลประโยชน์ควรมีจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อปัญหาสังคมด้วย และควรปฏิบัติตามกฎหมาย

Thematic Title : Factors Effecting to Visiting an Entertainment Venue/Night Spot of Teenagers in Muangloei Municipality, Loei Province

Student's name : Phantitra Polza

Department : Government

Advisor : Asst. Emeritus Prof. Dr. Sukit Chaimusik

Co-Advisor : Lect. Kannika Walsopha

Academic Year : B.E. 2551 (2008)

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper (independent study) were 1) to study factors effecting to visiting an entertainment venue/night spot of teenagers in Muangloei Municipality, Loei Province 2) to study the relationship between personnel factors and both social and habit factor visiting of an entertainment venue of teenagers in Muangloei Municipality, Loei Province, and 3) to study the problems and suggestions of the solution of visiting an entertainment venue of teenagers in Muangloei Municipality, Loei Province. Classified by personnel factors were sex, age, income, family status, and living place. For social factors were family aspect, attitude aspect, and environment aspect. The samples were 342 teenagers who visiting an entertainment venue/night spot in Muangloei Municipality, Loei Province. The instrument was questionnaires. The statistics used for analyzing data were Percentages, Frequencies, Means, Standard Deviation, and Chi-Square.

The results of research were found as follows :

1) Factors effecting to visiting an entertainment venue/night spot of teenagers in Muangloei Municipality, Loei Province was at moderate levels in the overall, Considering in aspects were found that the environment factor was at a highest level. The next level were an personnel attitude and family.

2) The relationship of time in visiting an entertainment venue/night spot found that the personnel factor, the personnel attitude and the environment had relationship to habits, the frequency in visiting an entertainment venue/night spot were found that age, income per month, and social factor had relationship to habits, and the expenses in visiting an entertainment

venue/night spot were found that age, income per month, personnel factor, and environment had relationship to habit to habits at a .05 level of significance.

3) The suggestion found that government should clear and continue supporting teenager's development both short and long term. They should assign office to responsible and solve teenager's problems, and set suitable activities for developing the quality of teenagers. The government continued through the media. Every part should coordinate especially an entertainment venue/night spot's owners. They should be responsible for the social problems and follow law.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ และบุคคลหลายฝ่าย ที่ได้ให้คำแนะนำ ซึ่งแนะจุดบกพร่อง ให้ข้อคิดและให้กำลังใจ

ขอขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง อำเภอเมือง จังหวัดเลย ที่เป็นส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอนและอนุมัติการจบการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณ พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วีริยาจารย์ ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรพร เกษสังข์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไชยวุฒิ มนต์รีรักษ์ กรรมการสอบสารนิพนธ์ ตลอดจน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สุกิจ ชัยมุสิก ประธานที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์กรรณิกา ไวโสภา ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม ที่ท่านได้กรุณาให้ความรู้ ซึ่งแนะตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดทำสารนิพนธ์ จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชิณณพงศ์ ศรีจันทร์ นางสาววัฒนา ไสค์รัมย์ และนางสาว ปฐมาพร วงษ์จันทร์ เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ที่ช่วยเหลือให้คำแนะนำและแก้ไขบทคัดย่อให้ถูกต้องและสมบูรณ์

ขอขอบคุณ คณาจารย์ พิศาลกุล นักศึกษาปริญญาโทร่วมรุ่น ตลอดจนเพื่อน ๆ พี่น้อง นักศึกษาปริญญาโทรุ่น 3/2549 ทุกท่าน ที่ให้กำลังใจ ช่วยเหลือ และให้การสนับสนุน ทำให้การทำวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และบรรลุเป้าหมายที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้

โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่มีอาจลืมได้คือ ขอกราบขอบพระคุณของบิดา มารดาที่ได้ให้กำเนิดชีวิต และที่สำคัญอย่างยิ่งโดยเฉพาะคุณตา คุณยาย คุณป้า ที่ได้พร่ำสอนให้ข้าพเจ้าประพฤติตนเป็นคนดีของสังคม และคอยให้กำลังใจตลอดจนให้การสนับสนุนด้านการเรียนด้วยดีเสมอมา จนผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการทำวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยได้ตั้งใจทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ให้ดีที่สุด แต่หากมีข้อบกพร่องบ้าง หรือผิดพลาดประการใด ก็ขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า สารนิพนธ์ฉบับนี้คงจะพอมีประโยชน์แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้สนใจกันทั่วทุกท่าน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับวัยรุ่น	7
2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม	19
2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสถานบันเทิง	24
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคม	29
2.5 กฎหมายที่เกี่ยวกับสถานบันเทิง	34
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	52
2.7 สรุปกรอบแนวคิด	57
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	58
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	58
3.2 เทคนิคและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	58

	๗
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	59
3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	60
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	61
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย	61
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	62
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	62
4.2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย	65
4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย	70
4.4 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางสังคมกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย	74
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	97
5.1 สรุปผลการวิจัย	97
5.2 อภิปรายผล	100
5.3 ข้อเสนอแนะ	105
บรรณานุกรม	107
ภาคผนวก	110
ภาคผนวก ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ	111
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	113
ภาคผนวก ค แบบสอบถาม	121
ภาคผนวก ง หาค่าความเชื่อมั่น	127
ภาคผนวก จ ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC)	130
ประวัติผู้วิจัย	135

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	59
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามเพศ	62
ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามอายุ	63
ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามรายได้ที่ได้รับต่อเดือน	63
ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามสภาพครอบครัว	64
ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามลักษณะที่พักอาศัย	64
ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนร้อยละพฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น แยกตามเหตุผลที่เข้าไปเที่ยวสถานบันเทิง	65
ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนร้อยละพฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น แยกตามช่วงเวลาเข้าไปเที่ยวสถานบันเทิง	65
ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนร้อยละพฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น แยกตามเวลาในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้ง	66
ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนร้อยละพฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น แยกตามความถี่โดยเฉลี่ยในการเที่ยวสถานบันเทิง	66
ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนร้อยละพฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น แยกตามการใช้บริการสถานบันเทิงในวันใด	67
ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนร้อยละพฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น แยกตามค่าใช้จ่ายในการเข้าไปใช้บริการสถานบันเทิงต่อครั้ง	67
ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนร้อยละพฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น แยกตามในการเที่ยวแต่ละครั้งได้รับค่าใช้จ่ายจาก	68
ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนร้อยละพฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น แยกตามการไปเที่ยวสถานบันเทิงกับใคร	68
ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนร้อยละพฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น แยกตามกิจกรรมที่มักปฏิบัติเมื่ออยู่ในสถานบันเทิง	69

ตารางที่ 4.15	แสดงจำนวนร้อยละพฤติกรรมที่มีผลต่อการเกี่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น แยกตามการรู้จักสถานบันเทิงจากแหล่งใด	69
ตารางที่ 4.16	แสดง ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเกี่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ใน เขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย โดยภาพรวม	70
ตารางที่ 4.17	แสดง ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเกี่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ใน เขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านครอบครัว โดย ภาพรวมและรายข้อ	71
ตารางที่ 4.18	แสดง ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเกี่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ใน เขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านทัศนคติส่วนบุคคล โดยภาพรวมและ รายข้อ	72
ตารางที่ 4.19	แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเกี่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ใน เขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านสภาพแวดล้อม โดย ภาพรวมและรายข้อ	73
ตารางที่ 4.20	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการเกี่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นใน เขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถาน บันเทิง	74
ตารางที่ 4.21	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการเกี่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นใน เขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถาน บันเทิง	75
ตารางที่ 4.22	ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่ได้รับต่อเดือนกับพฤติกรรมการเกี่ยวสถาน บันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้าน ช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง	76
ตารางที่ 4.23	ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับพฤติกรรมการเกี่ยวสถานบันเทิง ของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านช่วงเวลา อยู่ในสถานบันเทิง	77
ตารางที่ 4.24	ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะที่พักอาศัยกับพฤติกรรมการเกี่ยวสถาน บันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้าน ช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง	78

ตารางที่ 4.25	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวกับพฤติกรรมการเที่ยวสถาน บันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้าน ช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง	79
ตารางที่ 4.26	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านทัศนคติส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการเที่ยว สถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง	80
ตารางที่ 4.27	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมกับพฤติกรรมการเที่ยว สถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง	81
ตารางที่ 4.28	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขต เทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง	82
ตารางที่ 4.29	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขต เทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง	83
ตารางที่ 4.30	ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่รับต่อเดือนกับพฤติกรรมการเที่ยวสถาน บันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ความถี่ ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง	84
ตารางที่ 4.31	ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง ของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ความถี่ในการ ไปเที่ยวสถานบันเทิง	85
ตารางที่ 4.32	ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะที่พักอาศัยกับพฤติกรรมการเที่ยวสถาน บันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ความถี่ ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง	86
ตารางที่ 4.33	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวกับพฤติกรรมการเที่ยวสถาน บันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ความถี่ ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง	87
ตารางที่ 4.34	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านทัศนคติส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการเที่ยว สถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง	88

ตารางที่ 4.35	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง	89
ตารางที่ 4.36	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง	90
ตารางที่ 4.37	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง	90
ตารางที่ 4.38	ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่ได้รับต่อเดือนกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง	91
ตารางที่ 4.39	ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง	92
ตารางที่ 4.40	ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะที่พักอาศัยกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง	93
ตารางที่ 4.41	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง	94
ตารางที่ 4.42	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านทัศนคติส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง	95
ตารางที่ 4.43	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง	96

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศนั้น สิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นอย่างยิ่งคือการพัฒนาคุณภาพของคนในชาติ เพราะคนเป็นกำลังสำคัญที่จะนำประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้าในการพัฒนาควรเริ่มตั้งแต่เยาว์วัย เพื่อให้เกิดวัตถุประสงค์ที่วางไว้โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นซึ่งจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ สมควรที่จะได้รับการอบรมปลูกฝังเจตคติที่ดีงามเพื่อเสริมสร้างคุณสมบัติที่พึงปรารถนาตามความต้องการของสังคม แต่ปัจจุบันพบว่าปัญหาที่พบบ่อยในหมู่วัยรุ่น คือ การประพฤติตนไม่เหมาะสมกับวัย ได้แก่ การเที่ยวสถานบันเทิงเรีงรมย์ การหนีเรียน การจัดกลุ่มมั่วสุม เป็นต้น

ซึ่งการพัฒนาประเทศที่ผ่านมา ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างกว้างขวาง มีการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิต ทำให้วิถีการดำเนินชีวิตและการรับรู้ของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม มีโอกาสในการเลือกรับข่าวสารที่หลากหลายตามรสนิยมของแต่ละบุคคล สามารถที่เรียนรู้รับข่าวสารรอบโลกผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์และสื่อสำเร็จรูปต่าง ๆ และในทางตรงกันข้าม กระแสวัฒนธรรมตะวันตกและข้อมูลข่าวสารที่ผ่านการกลั่นกรองผ่านสื่อในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งธุรกิจบันเทิง โฆษณา ฯลฯ ก่อให้เกิดวัตถุนิยมและบริโภคนิยม ตลอดจนความฟุ้งเฟ้อในหมู่วัยรุ่นใหม่ รวมทั้งการถูกครอบงำทางวัฒนธรรม¹

ข้อบกพร่องของโครงสร้างทางสังคมทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสถานภาพที่ขัดกัน (Status conflicts) การมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน (The personal deviation approach) ค่านิยมใหม่ ๆ ที่เพิ่มมากขึ้นในสังคมตลอดเวลา และสื่อโฆษณาต่างๆ สิ่งเหล่านี้เป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้ วัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่เปลี่ยนจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไป หรือเกิดพฤติกรรมเลียนแบบขึ้น พฤติกรรมเหล่านี้ก่อให้เกิดปัญหาตามมามากมาย ที่กำลังเป็นปัญหาสังคมอยู่ในขณะนี้ เช่น ปัญหาการใช้ความรุนแรงในการตัดสินใจแทนการต่อรอง การจับกลุ่มยกพวกตีกัน การเสพยาเสพติดและของมีเนมา การข่มขืนกระทำชำเรา การขายบริการทางเพศของนักศึกษา และ

¹สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ฉบับร่าง, (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมชาติ, 2540), หน้า ข.

ปัญหาการเที่ยวสถานบันเทิงในเวลากลางคืน ถึงแม้จะมีการจัดระเบียบสังคม มีการออกกฎหมาย ควบคุมสถานบริการและสถานบันเทิงเพิ่มมากขึ้น แต่สิ่งเหล่านี้กำลังเกิดขึ้นในสังคมอย่างต่อเนื่อง และทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น²

สถานบริการและสถานบันเทิงประเภทต่างๆ นั้น เป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่เข้ามา มีบทบาทในสังคมไทย ธุรกิจที่รู้จักกันแพร่หลาย คือ คาเฟ่ อาบอบนวด บาร์ร่าวง ผับ บาร์ โรงน้ำชา คาราโอเกะ ดิสโก้เทค คอฟฟี่ชอป และไนต์คลับ แต่รูปแบบสถานบันเทิงไม่ได้หยุดนิ่งอยู่กับที่ ผู้ประกอบการได้พัฒนา ให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวยามราตรี และเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว กลางคืนในปัจจุบัน³

เนื่องจากธุรกิจดังกล่าว ได้รับความนิยมนิยมจากประชาชนมากมาย ทุกเพศทุกวัย จึงขยายตัวอย่างรวดเร็วจนกลายเป็นสภาพที่เรียกได้ว่า สถานบันเทิงเคลื่อนเมือง เมื่อมีการลงทุนย่อมต้องการ ผลกำไรจากการประกอบการ วิธีการที่จะทำให้มีกำไรเพิ่มขึ้น คือ การโฆษณาทางสื่อมวลชนแทบ ทุกแขนง รวมทั้งการใช้ ดารา นักร้องดัง เป็นสื่อ เช่น การจัดให้มีการแสดงคอนเสิร์ตนักร้องชั้นนำ ในสถานบันเทิง เพื่อเรียกร้องความสนใจของประชาชน โดยเฉพาะวัยรุ่น นอกจากนี้ยังมีการ โฆษณาในสื่อที่เป็นที่นิยมของวัยรุ่น เช่น นิตยสารวัยรุ่น หนังสือพิมพ์หน้าบันเทิง เป็นต้น อีกทาง หนึ่งที่น่าสนใจให้มีผู้มาใช้บริการในสถานบันเทิง คือ การจัด ตกแต่ง สถานที่ เพื่อดึงดูดใจผู้พบเห็น ให้ อยากร่วมผัส เช่น ตกแต่งหน้าร้านด้วยไฟแสงสีสวยงาม แต่ภายในร้านกลับจัดเป็นมุมมืด สามารถ ปิดบังสายตาจากบุคคลอื่นๆ ได้ รวมทั้งมีการจัดหาเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ไว้บริการลูกค้าตาม ต้องการ⁴

สุดท้ายสิ่งที่สำคัญที่สุด ที่ผู้ประกอบการทำเพื่อหวังผลกำไร คือ การให้บริการที่ผิดกฎหมาย เพื่อให้ผู้มารับบริการ ได้รับความสำราญ สิ่งก็ตามมาก็คือเจ้าของสถานบริการเหล่านี้จะต้องมีการติด สิบบนเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่และการบังคับใช้กฎหมาย และสิ่งแวดล้อมรอบ รั้วสถานศึกษา เต็มไปด้วยอบายมุข เป็นสิ่งที่ล่อตาล่อใจ ให้วัยรุ่นซึ่งอยู่ในวัยที่อยากเรียนรู้เขาไป สัมผัสสิ่งเหล่านี้ได้ส่งผลให้สังคมขาดระเบียบวินัย และสิ่งสำคัญที่สุดก็คือเด็กและเยาวชนถูกอมเมมา และมีค่านิยมไปในทางที่ผิด ประพฤติไม่เหมาะสมกับวัย พฤติกรรมมั่วสุมเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นใน

²ประสาร มาลากุล, จิตวิทยาทั่วไป, (กรุงเทพมหานคร : อรุณสภา, 2513), หน้า 64-65.

³จงจิตต์ โสภณคณาภรณ์, สถานเจริญรมย์กับวัยรุ่น, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย รามคำแหง, 2540), หน้า 91.

⁴กฤษณ์ ทองเลิศ, สื่อมวลชน การเมืองและวัฒนธรรม, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2539), หน้า 89.

ปัจจุบันที่ 3 ลักษณะ คือ มั่วสุมตามคิสโก้เซค เศรษฐาสพติด และมีเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมนี้ก่อให้เกิดปัญหาทั้งทางสังคมและต่อตัวเอง โดยสาเหตุ ของปัญหาส่วนหนึ่งมาจากการมั่วสุมในสถานที่ที่ยกกลางคืนตามสถานบันเทิง⁵

พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นที่ไปมั่วสุมตามสถานบันเทิงต่าง ๆ ซึ่งก่อให้เกิดผลเสียต่อการเรียน เสียเงิน สูญเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ มีผลกระทบต่อสถานบันครอบครัว การศึกษาและประเทศชาติ เนื่องจากวัยรุ่นนั้นเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่จะเป็นกำลังสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต หากวัยรุ่นเหล่านี้มีพฤติกรรมที่เหมาะสม พุ่มเทกับการเรียน กิจกรรมทางการกีฬา มีการพักผ่อนที่เหมาะสม ประเทศชาติก็จะมีพลเมืองที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย และสติปัญญา เป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศ รวมทั้งเป็นการปัญหาสังคมด้านต่าง ๆ อีกด้วย⁶

ในเขตเทศบาลเมืองเลข มีคิสโก้เซค 2 แห่ง จะเห็นว่ากลุ่มนักเที่ยวกลางคืนในเขตเทศบาลเมืองเลขที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมนั้น ส่วนมากเป็นวัยรุ่นที่เป็นนักเรียน นักศึกษา โดยเฉพาะการเที่ยวตามสถานบันเทิง วัยรุ่นทั่วไปจะนิยมมากเพราะเป็นสถานที่ที่ถือได้ว่ามีพร้อมด้วยความบันเทิงและความรื่นเริงอย่างครบวงจร เป็นเหตุให้มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าการเที่ยวสถานบันเทิง เป็นปัญหาพื้นฐานที่สำคัญซึ่งอาจนำไปสู่ปัญหาอื่นที่ตามมา อีกทั้งปัญหานี้ยังเป็นปัญหาที่ใกล้ตัวผู้วิจัย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำเอาปัญหาการเที่ยวกลางคืนในสถานบันเทิงของวัยรุ่นมาทำวิจัย เพื่อศึกษาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาดังกล่าว โดยศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นทั่วไปที่มาเที่ยวตามสถานบันเทิง ในเขตเทศบาลเมืองเลข ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนเพื่อการพัฒนา แนวทางการส่งเสริม สนับสนุน ของสถานบันการศึกษาและหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลเพื่อการพัฒนาวัยรุ่น โดยเฉพาะวัยรุ่นทั้งที่เป็นนักศึกษาและวัยรุ่นที่อยู่นอกสถานบันการศึกษา ได้ตระหนักถึงโทษหรือผลเสียที่ตามมาของการเที่ยวกลางคืนและในขณะเดียวกันก็ให้วัยรุ่นเล็งเห็นผลดีของการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์นอกเหนือจากการศึกษาเล่าเรียนหรือการทำงานมากขึ้นด้วยเช่นกัน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการพัฒนาบุคคลซึ่งเป็นทั้งทรัพยากรและเป็นอนาคตของชาติ คือวัยรุ่น ดังนั้นการพัฒนาวัยรุ่นจึงเปรียบเสมือนการพัฒนาคนกลไกที่นำไปสู่การเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคตต่อไป

⁵อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์, ปัญหาสังคมไทย,

<http://www.maracrack.hypernet.net>.

⁶กฤษณ์ ทองเลิศ, **ล้อมวลชน การเมืองและวัฒนธรรม**, อ่างแล้ว, หน้า 90.

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

1.2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางสังคมกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

1.2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

1.3 ตามมติฐานการวิจัย

1.3.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ที่ได้รับต่อเดือน สภาพครอบครัว ลักษณะที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น

1.3.2 ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ ด้านครอบครัว ด้านทัศนคติส่วนบุคคล ด้านสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

14.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ในด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง ด้านค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง และด้านความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร

ได้แก่ กลุ่มวัยรุ่นที่เที่ยวสถานบันเทิง มีจำนวน 2 ร้าน ประชากรทั้งหมด 2,352 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ กลุ่มวัยรุ่นที่เที่ยวสถานบันเทิง จำนวน 342 คน (ซึ่งได้จำนวนประชากรแล้วนำเปิดตารางเครจซี่ และมอร์แกน) และใช้เทคนิคการเลือกแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบสาเหตุและพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

1.5.2 ทำให้ทราบ ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

1.5.3 ทำให้ทราบถึงปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

1.5.4 สามารถนำไปเป็นข้อมูลวางแผนเพื่อการพัฒนา แนวทางการส่งเสริม สนับสนุน สำหรับสถานศึกษาและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาวัยรุ่น

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

วัยรุ่น หมายถึง วัยที่เปลี่ยนจากวัยเด็ก ไปสู่วัยผู้ใหญ่ หรือเป็นวัยที่ย่างเข้าสู่ความเป็นหนุ่มสาวที่มีอายุอยู่ระหว่าง 18-25 ปี

สถานบันเทิง หมายถึง สถานประกอบการที่ให้บริการด้านความบันเทิง ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ดิสโก้เทค

การเที่ยวสถานบันเทิง หมายถึง พฤติกรรมการออกจากบ้าน หรือที่พักในเวลากลางคืนเพื่อไปเที่ยวตามสถานที่ให้บริการและความบันเทิง

สาเหตุการเที่ยวสถานบันเทิง หมายถึง เหตุผลของวัยรุ่นที่ไปเที่ยวสถานบันเทิง เช่น เพื่อนชวน คำนิยม ความเครียดจากการเรียนและการทำงาน เป็นต้น

บุคคลที่ไปเที่ยวด้วย หมายถึง บุคคลที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงร่วมกับวัยรุ่น เช่น เพื่อนสนิท คู่รัก พี่ หรือบุคคลอื่น ๆ

พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น หมายถึง การแสดงของวัยรุ่นเกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิง โดยศึกษาลักษณะพฤติกรรมของวัยรุ่นดังต่อไปนี้ ช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง ค่าใช้จ่ายในการไปเที่ยว ความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง

ค่าใช้จ่ายในการไปเที่ยว หมายถึง จำนวนเงินที่วัยรุ่นจ่ายในการไปเที่ยวสถานบันเทิง โดยเฉลี่ยต่อ ครั้ง / คน

ความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง หมายถึง ความถี่น้อย ความถี่สม่ำเสมอ จำนวนครั้งที่วัยรุ่นไปเที่ยวสถานบันเทิง

เวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง หมายถึง ช่วงระยะเวลาตั้งแต่เข้าไปเที่ยวจนถึงเวลาที่ออกจากสถานบันเทิง

กิจกรรมที่ปฏิบัติในระหว่างอยู่ในสถานบันเทิง หมายถึง กิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาที่เขาไปใช้บริการสถานบันเทิง เช่น เดินรำ ร้องเพลง ฟังเพลง พุดคุย ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นต้น

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเกี่ยวกับ ลักษณะส่วนบุคคลของวัยรุ่น เพศ อายุ รายได้ที่ได้รับต่อเดือน สภาพครอบครัว ลักษณะที่พักอาศัย

ปัจจัยสังคม หมายถึง ลักษณะทางด้านสังคมของวัยรุ่นที่เกี่ยวข้อง ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาเกี่ยวกับ ด้านครอบครัว ด้านทัศนคติส่วนบุคคล ด้านสภาพแวดล้อม

ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง การเลี้ยงดู การเอาใจใส่จากผู้ปกครองในด้านต่าง ๆ

ปัจจัยทัศนคติส่วนบุคคล หมายถึง ความคิดหรือเหตุผลของแต่ละบุคคลที่มีต่อการเที่ยวสถานบันเทิง

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง ลักษณะต่าง ๆ หรือบรรยากาศโดยรอบที่มีผลต่อตัดสินใจให้เข้าไปเที่ยวสถานบันเทิง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย โดยแยกออกเป็นประเด็นดังนี้

- 2.1 แนวคิดทฤษฎีวิัยรุ่น
- 2.2 แนวคิดทฤษฎีพฤติกรรม
- 2.3 แนวคิดสถานบันเทิง
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคม
- 2.5 กฎหมายที่เกี่ยวกับสถานบันเทิง
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.7 สรุปกรอบแนวคิด

2.1 แนวคิดทฤษฎีวิัยรุ่น

2.1.1 ความหมายของวัยรุ่น

ทัศนีย์ ลิ้มมันจริง ได้กล่าวถึง “วัยรุ่น” ว่าหมายถึง ระยะหัวเลี้ยวหัวต่อจากวัยเด็กไปสู่ผู้ใหญ่ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ในฐานะเอกลักษณ์ของคนหนุ่มสาว สถานภาพ และความสัมพันธ์ต่างๆ ที่มีท่าทางคล้ายผู้ใหญ่มากขึ้น¹

ปภาณี ฐิติวัฒนา กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นช่วงอายุที่เด็กกำลังเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ในวัยนี้เด็กเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และทางด้านสังคมอย่างมากมาย ทางร่างกายเด็กวัยรุ่นก้าวสู่ภาวะทางเพศอย่างสมบูรณ์และสามารถเป็นพ่อหรือแม่คนได้ อารมณ์ของเด็ก 25 วัยนี้มักมีความรุนแรง แสดงความรู้สึกอย่างเปิดเผยและตรงเกินไป เด็กอาจรู้สึกลัวตนเองมี

¹ทัศนีย์ ลิ้มมันจริง, จิตวิทยาวัยรุ่น, อังไฉ จีราวรรณ แก้วใจ, “พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง : กรณีศึกษาสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2550, หน้า 5.

ความสุขและเต็มไปด้วยความเชื่อมั่นในตนเองแต่ในวันต่อมาอาจจะรู้สึกหดหู่เต็มไปด้วยความสงสัยก็ได้ความชอบหรือไม่ชอบของเด็กวัยนี้รุนแรงมากไม่ยอมใครง่ายๆนัก ในเวลาเดียวกันอาจจะเป็นคนใจอ่อน โอบอ้อมอารี และกลับเป็นคนที่เห็นแก่ตัวอย่างเด็กเล็กๆ ก็ได้ เด็กวัยนี้อาจเรียกว่าเป็นวัยพายุบูแคม (Stress and Storm)²

ศรีเรือน แก้วกังวาล ได้กล่าวว่า วัยรุ่น (Adolescent) ในทศวรรษที่ผ่านมาคือบุคคลที่มีอายุประมาณ 12-18 ปี แต่ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่าช่วงความเป็นวัยรุ่นได้ขยายเพิ่มขึ้นเป็น 12-25 ปี โดยให้เหตุผลว่าเด็กทุกวันนี้ต้องอยู่ในสถาบันการศึกษานานขึ้น การเป็นผู้ใหญ่ที่สามารถพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจต้องยืระยะเวลาออกไป อีกทั้งรูปแบบชีวิตสมัยใหม่ทำให้เด็กมีวุฒิภาวะทางจิตใจ (Maturity) ซ้ำกว่ายุคสมัยที่ผ่านมา แบ่งช่วงระยะวัยรุ่นออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะวัยแรก (12-15 ปี) ระยะวัยรุ่นตอนกลาง (16-17 ปี) และระยะวัยรุ่นตอนปลาย (18-25 ปี) และให้ความสำคัญกับช่วงระยะวัยรุ่นอย่างมาก เพราะเชื่อว่าเป็นช่วงเวลาที่เกี่ยวข้องระหว่างความเป็นเด็กต่อเนื่องกับความเป็นผู้ใหญ่ นับเป็นเวลาหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ถ้าเด็กวัยรุ่นใดดำเนินชีวิต ในช่วงเวลานี้ผ่านพ้นไปอย่างราบรื่นเด็กวัยรุ่นผู้นั้นย่อมเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ได้ดี แต่ถ้าเป็นไปในทางตรงกันข้ามวัยนี้จะเป็นวัยที่ประสบความยุ่งยากอย่างมาก³

สุเพ็ญ ถิ่นทองรัตน์ กล่าวว่าวัยรุ่นเป็นระยะที่มีความสำคัญมากที่สุดในชีวิต เพราะร่างกายของเด็กมีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อวัยวะในร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงทำให้เด็กอาจตกใจและเกิดความสับสนได้⁴

สุชา จันทร์อม คำว่า “วัยรุ่น” นี้มาจากคำว่า Adolescence ในภาษาละติน ซึ่งแปลว่าเจริญเติบโต ไปสู่วุฒิภาวะนั่นคือ เป็นวัยเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ตนเอง โดยเราถือเอาจากความพร้อมทางร่างกายหรือภาวะสูงสุดขีดของร่างกายเป็นเครื่องตัดสิน ซึ่งในระยะนี้เป็นระยะที่ร่างกายจะมีการเติบโตของระบบอวัยวะเพศและสามารถทำงานได้เต็มที่ คือ ในเพศหญิงเมื่อมีประจำเดือนมาเป็นครั้งแรก และในเพศชายจะมีการผลิตเซลล์สืบพันธุ์ได้

²ปภาณี ฐิติวัฒนา, สังคมวิทยา, อังโน อศัลยา คัมภีร์, “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนิสิตปริญญาตรี”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2548, หน้า 24.

³ศรีเรือน แก้วกังวาล, จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540), หน้า 329.

⁴สุเพ็ญ ถิ่นทองรัตน์, เลียงลูกวัยรุ่น, อังโน อศัลยา คัมภีร์, “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนิสิตปริญญาตรี”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, อังแล้ว, หน้า 25.

วัยรุ่นถือว่าเป็นระยะของช่วงชีวิตที่ค้นกลางระหว่างเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งไม่สามารถแบ่งขีดขั้น ได้อย่างแน่นอนอนว่าควรกำหนดเมื่ออายุเท่าใด ตามปกติเรามักถือว่าวัยรุ่น คือ ผู้ที่มีอายุ ระหว่าง 13-20 ปี แต่ทั้งนี้ไม่แน่นอน เพราะบางคนเพียงอายุ 17-18 ปี ก็แสดงพฤติกรรมว่า เขามีวุฒิภาวะเพียงพอที่จะฟันสภาพวัยรุ่นได้⁵

โสภณัท นุชนาถ กล่าวถึง วัยรุ่น หมายถึง วัยที่เจริญเติบโตเข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศอย่างสมบูรณ์ เป็นการเจริญพร้อม ๆ กันไปทุก ๆ ด้าน ทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นวัยที่กำลังจะพัฒนาตนเองไปสู่ผู้ใหญ่ต่อไป⁶

วราภรณ์ ตระกูลสฤยดี ได้กล่าวว่า วัยรุ่นในภาษาอังกฤษว่า Adolescence ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Adolescere หมายถึง เจริญสู่วุฒิภาวะ⁷

อัมพวัน อัมพรสินธุ์ กล่าวว่า วัยรุ่น คือ ช่วงวัยที่เด็กกำลังเจริญเติบโต ไปถึงขั้นวุฒิภาวะ ซึ่งต้องอาศัยการเจริญเติบโตทั้งทางร่างกาย และจิตใจไปพร้อม ๆ กัน⁸

2.1.2 ลักษณะที่สำคัญของวัยรุ่น

คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาพฤติกรรมวัยรุ่น จำแนกความสำคัญได้เป็น 2 ระดับ คือ

1) ระดับบุคคล เนื่องจากเป็นวัยที่มีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคมอย่างสูง กล่าวได้ว่าเป็นช่วงชีวิตที่พัฒนาศักยภาพได้เต็มที่ ดังนั้นศักยภาพที่วัยรุ่นได้รับในช่วงนี้ ช่วยพัฒนาศักยภาพ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมสติปัญญา ซึ่งและสติปัญญา ซึ่งศักยภาพที่พัฒนาแล้วจะเป็นพื้นฐานชีวิตในวัยผู้ใหญ่ต่อไป

2) ระดับประเทศ กล่าวได้ว่า วัยรุ่นเป็นตัวรื้ออนาคตของชาติ เนื่องจากจะเป็นผู้สืบทอดวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนปกป้องเอกราชและความเป็นชาติไว้ ทั้งจะทำให้สังคมพัฒนาสืบไป จากความสำคัญของวัยรุ่นดังกล่าว รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายพัฒนาเด็กและ

⁵สุชา จันทรเอม, จิตวิทยาพัฒนาการ, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2542), หน้า 136.

⁶โสภณัท นุชนาถ, จิตวิทยาวัยรุ่น, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สถาบันราชภัฏธนบุรี, 2542), หน้า 1.

⁷วราภรณ์ ตระกูลสฤยดี, จิตวิทยาการปรับตัว, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2543), หน้า 103.

⁸อัมพวัน อัมพรสินธุ์, เอกสารประกอบการสอนรายวิชาจิตวิทยาการแนะแนวเด็กวัยรุ่น, (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2544), หน้า 4.

เยาวชนไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นพัฒนาด้านสุขภาพกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ อาชีพ และบุคลิกภาพ ทั้งในและนอกสถานศึกษา⁹

พรพิมล เจียมนาครินทร์ ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของวัยรุ่นสามารถสรุปได้ ดังนี้

1) วัยรุ่นเป็นวัยที่เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตและผลลัพธ์ของพฤติกรรม ในวัยนี้จะมีผลต่อบุคคลในระยะยาวในช่วงวัยอื่นต่อมา ทั้งด้านการเรียน การทำงาน การใช้ชีวิตคู่ เจตคติที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ในสังคม ความสับสนในบทบาทที่ไม่ชัดเจนของตนเอง เช่น ไม่แน่ใจว่าเป็นเด็กหรือเป็นผู้ใหญ่ ความคาบเกี่ยวระหว่างความเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่¹⁰ มีผลต่อความรู้สึกนึกคิดของเด็กมาก เด็กจะรู้สึกวางตัวยาก ไม่รู้ว่าจะทำตัวอย่างไรจึงจะถูกต้องและเหมาะสม

2) วัยรุ่นเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมและเจตคติในวัยรุ่นจะคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่เกิดขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงความสนใจ ความไม่มั่นใจเกี่ยวกับความสามารถและความถนัดของตนเอง

3) วัยรุ่นเป็นวัยแห่งปัญหา ส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เช่น ภาวะความว้าวุ่นใจ ความไม่สบายตัว ความไม่สบายใจ ทำให้เกิดความหงุดหงิด วิตกกังวลอารมณ์เสื่อง่าย เกิดความไม่เข้าใจกันในกลุ่มเพื่อนหรือพี่น้อง เกิดเป็นปัญหาทางอารมณ์และปัญหาทางสังคมของเด็กวัยนี้

4) วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความต้องการเรียนรู้ความเป็นตัวของตัวเอง ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม แต่ยังไม่แน่ใจในบทบาทของตนต้องการรู้ว่าตนต้องแสดงบทบาทใดในสังคม มีความสำคัญอย่างไร ยังเป็นเด็กหรือเป็นผู้ใหญ่ และสิ่งหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นต้องการความเป็นตัวของตัวเอง คือ การพยายามหาเอกลักษณ์ของตนเองจากการแต่งกาย การใช้คำพูดที่เข้าใจกันเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นเท่านั้น

5) วัยรุ่นเป็นช่วงวัยแห่งจินตนาการ วัยรุ่นชอบฝันสร้างจินตนาการว่าตนเองเป็นสิ่งต่างๆ หรือบุคคลต่างๆ ที่ตนชอบ นอกจากจะแสดงออกมาในรูปของความคิด การเขียนกลอน การประพันธ์เพลง หรือแม้กระทั่งการแต่งกายตามแบบบุคคลในสังคมที่ตนชื่นชอบและต้องการเอาอย่าง¹⁰

⁹คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาพฤติกรรมวัยรุ่น, พฤติกรรมวัยรุ่น หน่วยที่ 1-8, (นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532), หน้า 10.

¹⁰พรพิมล เจียมนาครินทร์, พัฒนาการวัยรุ่น, อังใน จีราวรรณ แก้วใจ, “พฤติกรรมการศึกษา กลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง : กรณีศึกษาสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต, อ่างแล้ว, หน้า 7.

สุชา จันทร์เอม ได้สรุปลักษณะของวัยรุ่นที่ควรทราบไว้ ดังนี้

- 1) เป็นวัยแห่งการเสริมสร้าง (Period of Reconstruction) ในวัยนี้ความเจริญเติบโตทางร่างกายจะเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว และจะค่อยช้าลงในตอนปลาย
- 2) เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง (Period of Transformation) ในวัยนี้เป็นวัยที่มีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นกับชีวิตของวัยรุ่นมากมาย ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ และความรู้สึกนึกคิด
- 3) เป็นวัยที่มีความคิดอยากเป็นอิสระ (Period of Independence) โดยเริ่มคิดพึ่งพาตนเองอยากเรียนรู้ความผิดพลาดด้วยตัวเองมากกว่าที่จะเรียนรู้จากคำสอน ชอบโต้เถียงถ้าได้รับการขัดขวางอย่างรุนแรง มักมีความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ และหาทางออกในทางผิด ๆ
- 4) เป็นวัยที่ต้องเผชิญปัญหา (Period of Problems) โดยวัยนี้เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตซึ่งเรียกว่าวัยรุ่นกฤต ปัญหาต่าง ๆ ในการปรับตัวมักเกิดขึ้นเสมอ มีการตัดสินใจอย่างรวดเร็ว ความสำเร็จออกทางด้านอารมณ์อย่างรุนแรง และรวดเร็ว อาจเรียกอีกอย่างว่า เป็นวัยพายุบุแคม และความเครียด (Strom and Stress)¹¹

2.1.3 วัยรุ่นในสังคมไทย

“วัยรุ่น” หรือ “เยาวชน” เป็นบุคคลในสังคมที่อยู่ในช่วงอายุแห่งพัฒนาการของจิตใจและร่างกาย และช่วงระยะเวลาหัวเลี้ยวหัวต่อ ที่จะต้องพึ่งพิงทางเศรษฐกิจและสังคมออกไปสู่ความเป็นอิสระของตนเอง วัยรุ่นจะมีลักษณะทางเพศปรากฏให้เห็นเด่นชัด เนื่องมาจากการผลิตฮอร์โมนเพศ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ส่วนที่เกี่ยวกับอวัยวะเพศโดยตรง (Primary sex characteristics) ได้แก่ ส่วนที่เกี่ยวกับการสืบพันธุ์ คือ เด็กหญิงมีประจำเดือน เด็กชายสามารถหลั่งน้ำอสุจิ ประเภทที่ 2 เกี่ยวกับลักษณะร่างกายส่วนอื่นๆ ที่แตกต่างกันระหว่างชายและหญิง (Secondary sex characteristics) ได้แก่ การเจริญเติบโตของหน้าอก (Breast) ขนตามบริเวณใก้ล่ออวัยวะเพศ (Pubic hair) และเด็กชายเริ่มมีหนวดหรือเสียงแตก เด็กวัยรุ่นจะเริ่มมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น ต้องการคำอธิบายเกี่ยวกับเหตุผล มีการพัฒนาทางจิตซึ่งเป็นเครื่องชี้ถึงการก้าวพ้นจากวัยรุ่นสู่ผู้ใหญ่ เป็นช่วงการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพตามความถนัดของตนเอง เพื่อสนองความต้องการด้านเศรษฐกิจของตนเองของครอบครัว

วัยรุ่นเป็นสมาชิกของสังคม มีส่วนในการพัฒนาสังคมไทยต่อไป หรือจุดรั้งให้สังคมให้สังคมไทยหยุดนิ่งหรือแตกสลายไปก็ได้ เนื่องจากวัยรุ่นนั้นมีพลังในการเปลี่ยนแปลงสังคมค่อนข้างสูง ลักษณะวัยรุ่นไทยขึ้นอยู่กับครอบครัว สังคมภายนอกครอบครัว ตลอดจนวัฒนธรรมจากตะวันตกซึ่งมีความสำคัญต่อการการผลิตลักษณะวัยรุ่นและวิถีชีวิตของวัยรุ่นไทยปัจจุบัน

¹¹ สุชา จันทร์เอม, จิตวิทยาพัฒนาการ, อ่างแก้ว, หน้า 138.

วัฒนธรรมวัยรุ่น

การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจทำให้สมาชิกรุ่นใหม่ของไทย ไม่ว่าจะเป็นวัยรุ่นในสังคมเมืองและสังคมชนบท วัยรุ่นในเมืองมักจะแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าแบบไม่มีเพศหรือร่วมเพศ เดินเที่ยวเตร่ตามศูนย์การค้า รับประทานอาหารฝรั่งที่เรียกว่า ฟาสต์ฟู้ด หรืออาหารจานด่วน ได้แก่ ฮอทดอก แฮมเบอร์เกอร์ มั้วสุมตามลานสเก็ต ลาน โบว์ลิ่ง และดิสโก้เทค นิยมฟังเพลงหรือเล่นดนตรีประเภทที่ใช้เครื่องดนตรีประกอบเป็นเสียงเพลงดัง อีก็ทิก และสถานที่ฟังเพลงต้องเต็มไปด้วยแสงสีวูบวาบ นิยมจับกลุ่มแข่งรถตามถนนหลวงทั้ง ๆ ที่ผิดกฎหมาย และนิยมลองยาเสพติดเพื่อความเป็นหนึ่งเ้นกว่าใคร

สำหรับวัยรุ่นในชนบทนั้นทั้ง ๆ ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีอ่กว่าวัยรุ่นในเมือง แต่ก็ยังมีการพัฒนาความฟุ่มเฟือยไม่น้อยกว่ากัน นิยมใช้จ่ายเงินเพื่อการแต่งกายราคาแพง เช่น เสื้อ กางเกง ยีนยี่ห้อดัง หรือซื้อเครื่องประดับกับการกินเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม นิยมอาหารกระป๋องและน้ำอัดลม ชอบเที่ยวเตร่ใช้จ่ายเงินโดยไม่คำนึงถึงการสะสมเพื่อการลงทุนทั้ง ๆ ที่ยังต้องอาศัยอยู่กับพ่อแม่และยังต้องพึ่งพาพ่อแม่ทางด้านเศรษฐกิจอยู่

อารมณ์ของวัยรุ่น

วัยรุ่นมีอารมณ์อ่อนไหวง่าย มักพะวัักพะวนเรื่องสังคมและกลุ่มเพื่อน อยากแสดงออกจะเป็นเด็กก็ไม่ใช่ ผู้ใหญ่ก็ไม่เชิง เริ่มรู้จักเพศตรงข้าม เริ่มคิดถึงอาชีพ มีพัฒนาการเกี่ยวกับชีวิต อยากเป็น อิสระอารมณ์วัยนี้จะรุนแรงกว่าตอนเป็นเด็ก ใจร้อน อยากได้ดังใจตัดสติใจง่าย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สงสัยในกฎเกณฑ์และระเบียบแบบแผนทางสังคมอยากลองดี ฯลฯ¹²

ความต้องการของวัยรุ่น

มักจะขึ้นอยู่กับค่านิยมที่ตนยึดถือ กลุ่มมีอิทธิพลมาก ดังนั้น ความต้องการที่เป็นจริงก็คือความต้องการของตนเองบวกกับความต้องการของสังคม คือ ต้องการความมั่นคงต้องการการยอมรับ ต้องการประสบการณ์ใหม่ๆ ฯลฯ สรุปความต้องการเป็นข้อๆ ดังนี้

- 1) ต้องการความรัก รักพ่อแม่ ญาติพี่น้อง เพื่อน พวกพ้อง ในขณะเดียวกันอยากให้เพื่อนรัก อยากดี อยากมีความสำเร็จ รักเพื่อนต่างเพศแบบหนุ่มสาว ฯลฯ
- 2) ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน มักจะออกมาในรูปกิจกรรมดนตรี กีฬา การบันเทิง

¹²สุพัตรา สุภาพ, ปัญหาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2543), หน้า 16-17.

3) ต้องการความอิสระ รุนแรงในวัยนี้ เพราะอยู่ระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่มาก้าว ก่าย มาสอน มากอยช่วยเหลือ จึงทำอะไรโดยผู้ใหญ่ไม่รู้ไม่เห็น

4) ต้องการได้รับการยกย่อง ต้องการมีชื่อเสียง อยากให้สังคมยอมรับ ชมเชยอยากเด่นดัง เป็นขวัญใจ คาวประจำมหาวิทยาลัย ตั้งชมรมต่าง ๆ

5) มีอุดมคติสูง วัยรุ่นยังอยู่ในวัยที่เรียนรู้ทฤษฎี ยังไม่ประสบกับสภาพความเป็นจริง จึงมองข้ามความเป็นจริงไปบ้าง เป็นพวกอุดมคตินิยม มากกว่าในทางปฏิบัติได้จริงๆ บางครั้ง จึงตกเป็นเครื่องมือของผู้ที่มีอำนาจ มีอิทธิพลมีบารมีแสวงหาประโยชน์ เพราะวัยรุ่นมีอุดมคติแรงกล้า กล้าเสี่ยง มีพลังพลังผลักดันสูง เชื่อคนง่าย คิดไม่ถึงวิธีลึกลับของมนุษย์

จุดอ่อนของวัยรุ่น คือ ถ้าเชื่ออย่างจริงจัง แต่ถ้าระแวงจะไม่ยอมเชื่ออะไรง่ายๆ นอกจากจะมีหลักฐานมาอ้างอิงให้เชื่อถือ จะเปลี่ยนความเชื่ออย่างรวดเร็ว ถ้าปรากฏว่าสิ่งที่เคยเชื่อนั้นไม่เป็นจริง เพราะเป็นวัยที่ชอบวิรูบุรุษ เชิดชู คนกล้าจริง

6) มีความสนใจในเรื่องเพศและเพื่อนต่างเพศ ต้องการความรู้ ความเข้าใจทางเพศ พุดคุยในกลุ่มเพศเดียวกัน ฟังคนอื่นพูดอ่านจากหนังสือเรื่องเพศ หนังสือประเภทลามก ได้รับความรู้สึกทางเพศ ภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับความรักและเรื่องเพศ เป็นวัยรักแบบหลงใหลใฝ่ฝัน รุนแรง วิจิตรพิสดาร ออกมาในรูปเพื่อฝันและอาจจะเปลี่ยนแปลงและสิ้นสุดในตัวของมันเอง

7) ต้องการการรวมกลุ่ม เพื่อนมีความสำคัญมาก อยากให้เพื่อนยอมรับ จึงพยายามทำตามเพื่อน แม้บางครั้งจะขัดกับความรู้สึกส่วนตัวก็ตาม เพื่อนชวนไม่กล้าขัดใจเพื่อน

8) ต้องการการยอมรับจากผู้ใหญ่ ว่ามีความสามารถ มีประโยชน์ต่อสังคม จึงควรให้วัยรุ่นรับผิดชอบในกิจกรรมบางอย่าง

9) ต้องการแบบอย่างที่ดี แม้จะชอบความเป็นอิสระ ก็ยังอยากได้คำแนะนำจากผู้ใหญ่ที่ดี ผู้ใหญ่จะต้องเป็นปูชนียบุคคล คอยนำทาง คอยตักเตือน ให้รางวัลเมื่อทำดี

10) ต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง อยากได้หลักประกัน

11) ต้องการประสบการณ์ใหม่ๆ อย่างรุนแรงมาก หากความพอใจโดยทางใดทางหนึ่งให้จนได้ เช่น อยากแต่งกายแปลกๆ ตามสมัยนิยม อยากมีเพื่อนต่างเพศ ฯลฯ ผลที่ติดตามมา คือ เกิดการช่อนเร้น หลอกลวง และในที่สุดอาจจะเกิดเสื่อมเสีย เพราะเป็นวัยที่มีความรักกับความเกลียดรุนแรง

12) มีความรู้สึกรุนแรง ถ้าสมหวังก็ชื่นชมซาบซึ้ง ดีใจสุดๆ ตื่นเต้น ถ้าผิดหวังก็จะแค้นใจ น้อยใจความรู้สึกนี้จะรุนแรงผิดธรรมดา บางคนจึงอาจฆ่าตัวตายได้ถ้าเกิดผิดหวัง เช่น ความรัก การสอบไล่ตก หรือถูกพ่อแม่ดูว่ากล่าว

13) ต้องการมีอนาคต ต้องการมีความสำเร็จ อยากรับผิดชอบ อยากพึ่งตนเอง ฝันถึงจุดหมายในอนาคต เช่น อยากเป็นหมอ เป็นวิศวกร เป็นนักปกครอง เป็นสถาปนิก เป็นเศรษฐกร เป็นนักเคมี เป็นต้น¹³

บทบาท ของผู้ใหญ่ที่มีต่อวัยรุ่น

ทั้ง 13 ข้อนี้เป็นเพียงแนวทางที่หนุ่มสาวต้องการให้สังคมยอมรับและเข้าใจบ้างเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข ผู้ใหญ่ควรจะทำความเข้าใจ เพื่อเป็นการช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพและความเข้าใจอันดีต่อกันของทั้งสองวัย เป็นการช่วยลดปัญหาช่องว่างระหว่างวัย และยังเป็น การช่วยหนุ่มสาวได้พัฒนาความคิด ความสามารถและอุดมการณ์ไปในทางที่ถูกต้อง ซึ่งผู้ใหญ่อาจจะช่วยในรูป

- 1) การยอมรับ เป็นการยอมรับความคิดเห็นที่เป็นเหตุเป็นผลหรือมีประโยชน์ หรืออภิปราย นอกจากนี้ควรรับความจริงที่เสนอขึ้นมา และได้อย่างมีเหตุผล
- 2) การเข้ากับกลุ่ม ขอมให้พบปะสังสรรค์กับเพื่อนหรือกลุ่มตามควร ถ้าไม่เป็นการชักนำไปในทางเสียหาย โดยไม่เข้มงวดนัก มีการยืดหยุ่นบ้างตามสมควร
- 3) เรื่องเพศและเรื่องเพื่อนต่างเพศ ไม่ควรปิดบังเรื่องเพศ ควรสอนความรู้เรื่องเพศตามความเป็นจริงให้เป็นเรื่องปกติธรรมดา โดยไม่ใช่เป็นการสอนแบบยั่วยุ ส่วนเรื่องเพื่อนต่างเพศก็ยอมให้คบหาสมาคม ถ้าไม่เป็นการเสียหายอะไร อย่างน้อยหนุ่มหรือสาวจะได้รู้จักกับคนที่ต่างไปจากตน ดีกว่าที่ให้เป็นช้อนเร้นลับหลังผู้ใหญ่
- 4) การให้คำแนะนำที่ถูกต้อง คือ ยังเป็นวัยที่ต้องการความเห็นอกเห็นใจ กำลังใจ การช่วยเหลือและการแนะนำที่ถูกต้องจากผู้ใหญ่ การแนะนำอาจจะทำได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรงก็สอนด้วยวาจา ทางอ้อมก็เป็นแบบอย่างที่ดี
- 5) ให้เสรีภาพตามควรแก่วัย ไม่ควรปล่อยจนเหลือสิ้น ซึ่งเป็นการทำลายวัยรุ่นเองในขณะเดียวกัน ก็ไม่จำกัดจนเกินไป
- 6) ให้รู้จักสิทธิหน้าที่ โดยให้รู้ว่าสิ่งใดที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม และสิ่งใดที่เป็นส่วนที่พึงมีพึงได้
- 7) สร้างความซื่อสัตย์ อบรมสั่งสอนทำตัวอย่างให้เห็น ยกย่องคนซื่อสัตย์ให้ปรากฏ เหมือนกับคำที่ว่า ทำดีได้ดี

¹³เรื่องเดียวกัน, หน้า 16-17.

8) สร้างระเบียบวินัย ให้รู้จักสิทธิหน้าที่อันชอบ โดยชักจูงให้ปฏิบัติในทางที่ถูกต้องรู้จักกฎเกณฑ์ รู้จักว่าอะไรควรอะไรไม่ควร โดยถ้าใครมีระเบียบวินัยก็ยกย่องชมเชย ส่วนผู้ใดไม่ทำตามระเบียบวินัยก็ควรรหาทางแก้ไข

9) การเป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อให้วัยรุ่นเกิดความศรัทธาและยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพราะเด็กวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันข้างหน้า ก็คงจะช่วยให้วัยรุ่นได้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีในวันข้างหน้าได้

10) ปลุกฝังการช่วยตัวเอง ผู้ใหญ่ควรจะช่วยให้สิ่งที่ควรช่วย โดยการแนะนำแนวทางในบางสิ่งบางอย่างที่วัยรุ่นสามารถทำได้ เพื่อเป็นการสอนให้รู้จักช่วยเหลือตัวเองหรือรับผิดชอบตัวเองในวันข้างหน้า

11) ส่งเสริมให้ใช้สติปัญญาและความสามารถอย่างถูกต้อง โดยไม่ยอมตกเป็นเครื่องมือของผู้ที่ต้องการแสวงหาผลประโยชน์ เป็นการให้พลังที่มีอยู่ในทางที่ถูกต้อง

12) สอนให้รู้จักหลักการประหยัด โดยการให้ใช้เงินหรือทรัพยากรในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์หรือเหมาะสม ไม่ส่งเสริมให้นิยมความฟุ้งเฟ้อ หรือเห่อเหิม อันจะเป็นผลเสียต่อตัวเองและชาติในที่สุด

ถ้าผู้ใหญ่สามารถเข้าใจความต้องการของวัยรุ่นบ้างด้วยการตอบสนองความต้องการที่จำเป็นอย่างมีเหตุผลแล้วผู้ใหญ่ก็สามารถใช้พลังของวัยรุ่นในทางที่สร้างสม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อวัยรุ่น ต่อสังคม และต่อชาติโดยส่วนรวม¹⁴

วัยรุ่นกับกลุ่มเพื่อน

เพื่อนมีความหมายต่อบุคคลวัยนี้มาก และมักจะเห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็น จะขาดเสียมิได้ ในการทำอะไรทุกอย่างมักต้องอาศัยเพื่อน มีอะไรมักจะให้เพื่อนฟังหรือขอความเห็น ขอคำปรึกษา และปรับทุกข์ร้อนของตนมากกว่าหันไปหาพ่อแม่ เพราะมักจะคิดว่าพ่อแม่ไม่เข้าใจตัวเองหรือพูดกันไม่รู้เรื่อง เวลาไปเที่ยวก็อยากไปกับเพื่อนมากกว่าไปกับพ่อแม่เพราะสนุกสนานกว่าและไม่ต้องระมัดระวัง

วัยรุ่นโดยทั่วไปมักจะมีความรักดีต่อกลุ่ม ปัญหาจึงปรากฏเสมอว่า ถ้าหากไปรวมกับกลุ่มเพื่อนไม่ดีก็อาจจะนำไปในทางที่เสีย แม้เด็กบางคนจะไม่อยากทำอะไรที่ไม่ดี แต่เมื่อเพื่อนพูดสบประมาท หรือกลั่นแกล้งเพื่อน โกรธจนไม่ยอมปรับตนเข้าเป็นเพื่อน ก็อาจทำอะไรที่ไม่ดีไปด้วย ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของพ่อแม่ผู้ปกครองที่จะคอยดูว่าลูกคนไปคบกับเพื่อนประเภทใดบ้าง โดยพยายามชักจูงชี้แจงอย่างละมุนละม่อมว่า เพื่อนที่เขาคบเป็นบุคคลประเภทใดและมีผลต่อชีวิต

¹⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 19-20.

เขาอย่างไร โดยใช้วิธีการที่ทำให้วัยรุ่นเชื่อว่าเป็นความคิดของเขาเอง เพราะการหักหาญน้ำใจเด็ก บางครั้งมีแต่จะทำให้เกิดการเอาชนะคะนาค้นขึ้น

ตามที่กล่าวแล้ว วัยรุ่นโดยทั่วไปชอบคบหาสมาคมกับเพื่อน แต่มีเหมือนกันที่บางคนหาเพื่อนไม่ได้หรือเพื่อนไม่คบสมาคม ซึ่งนับว่าเป็นเด็กที่มีปัญหา เพราะเด็กอาจจะขี้อลาด ไม่ทราบจะแสดงออกกับเพื่อนได้อย่างไร หรือไม่ก็เป็นเด็กที่เห็นแก่ตัว จงหอง จู้จี้ จนเป็นที่รังเกียจของเพื่อนฝูง อาจจะเป็นเด็กที่ไม่รู้จักคำว่า ให้ และ รับ ซึ่งอาจจะเป็นผลของสิ่งแวดล้อมทางบ้านที่พ่อแม่ผู้ปกครองเข้ากับใครไม่ได้ จึงกลายเป็นแบบอย่างของเด็กโดยไม่รู้ตัว

วัยรุ่นกับครอบครัว

ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นสถาบันแห่งแรกที่ได้ให้การอบรมทางด้านจิตใจแก่เด็กตลอดเวลา อุปนิสัยส่วนตัวเด็กก็ดี อารมณ์เด็กก็ดี เริ่มมีที่มาจากบ้าน เด็กจะเป็นผู้มีความคิดความรู้สึก มีมารยาทหรือการวางตัวอย่างไรนั้น อยู่ที่การอบรมจากทางบ้านส่วนหนึ่ง สิ่งแวดล้อมทางบ้าน ได้แก่ บิดามารดา สถานที่อยู่อาศัย ความเป็นอยู่ ฐานะของเด็ก

ในครอบครัว วัฒนธรรมในบ้าน บ้านจึงเป็นสิ่งแวดล้อม ที่มีอิทธิพลที่จะหล่อหลอม ให้เด็กเป็นคนดีหรือคนเลวได้ โดยเฉพาะในระยะวัยรุ่นเป็นวัยที่อ่อนไหวง่ายต้องการความปลอดภัยจากครอบครัว หากภาวะครอบครัวไม่ดี เช่น บ้านแตก ขาดการเอาใจใส่จากพ่อแม่ อาจจะ让孩子ประพฤติผิดไปจากที่สังคมกำหนด

ตามที่กล่าวมาแต่ต้นว่าวัยรุ่นต้องการความเป็นอิสระ แต่พ่อแม่ก็ไม่ชอบให้เด็กทำอะไร โดยอิสระ เพราะพ่อแม่ยังเล็งงดูอยู่ หรือคอยช่วยทำงานบางอย่างให้เสมอ ๆ โดยไม่ได้รับผิดชอบในงานของตน ซึ่งก็อาจจะทำให้วัยรุ่นเจริญเติบโตขึ้น ในลักษณะที่ขาดความมั่นใจในตนเอง ต้องให้ผู้ใหญ่ช่วยเหลือพึ่งพิงผู้ใหญ่ แต่บางครั้งก็ขัดแย้งกัน เพราะค่านิยมที่ต่างกัน เช่น ลูกมักจะกล่าวหาว่าพ่อแม่หัวโบราณ ไม่ยอมให้เขาไว้ผมทรงแปลก หรือแต่งกายตามสมัยนิยม เป็นต้น

วัยนี้เป็นวัยที่ต้องการความเห็นอกเห็นใจจากผู้ใหญ่และผู้ใกล้ชิดเป็นพิเศษ โดยพ่อแม่ต้องเรียนรู้ธรรมชาติและปัญหาของเด็กวัยรุ่น ให้ความรักความเอาใจใส่ วางตัวให้เข้ากับเด็กได้ เพื่อให้เกิดความไว้วางใจเกิดความเข้าใจ ทำให้กล้าที่จะขอคำแนะนำ และนำปัญหาค้าง ๆ มาปรึกษาหารือกัน การมีโอกาสนปรึกษากับผู้ใหญ่ช่วยให้วัยรุ่นไม่ต้องเก็บความในใจและอารมณ์ไว้ เพราะการเก็บอารมณ์ต่าง ๆ ไว้นานและนานเกินไป อาจทำให้เป็นผู้ที่มีอารมณ์หรือจิตใจผิดปกติไป ได้ อีกประการหนึ่ง ในขณะที่เด็กมีอารมณ์รุนแรงและมีพฤติกรรมที่ไร้เหตุผลครูและผู้ปกครองที่

ใกล้ชิดควรทำให้เยือกเย็นและเป็นมิตรที่ดี ช่วยเหลือให้คำแนะนำและช่วยแก้ปัญหาอย่างละมุนละม่อม เพื่อช่วยไม่ให้เด็กก้าวร้าว หรือตัดสินใจทำอะไรที่ไม่พึงปรารถนา¹⁵

ปัญหาของวัยรุ่น สาเหตุก็เกิดจากปัจจัยได้ดังนี้

1) ตัวเด็กเอง เปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ อารมณ์จึงเปลี่ยนไปด้วย มีความกังวลใจ ไม่สบายใจที่ผู้ใหญ่ไม่เข้าใจ เก็บตัว ไม่สามารถปรับตัวสู่สภาพปกติ อาจเติบโตในลักษณะที่ไม่มีความสุขไม่พอใจในชีวิตของตน

2) สิ่งแวดล้อม

(1) บ้าน สำคัญต่อจิตใจเป็นสถานบันแรกที่ฝึกอบรมอุปนิสัย ทัศนคติ ความประพฤติที่บ้านถ่ายทอดให้สภาพความเป็นอยู่หรือสิ่งแวดล้อมของบ้าน มีผลต่อความรู้สึกนึกคิดของวัยรุ่นมาก ถ้ายากจน ตระหนี่ วัยรุ่นอยากมีความสุข ความสะดวกสบายเหมือนกับบ้านอื่น อาจเกิดปมด้อย จึงสับสนค้อยในทางที่ผิด ส่วนบ้านที่ไม่สอนให้รู้จักค่าของเงิน อาจจะติดเป็นนิสัย กลายเป็นคนสุรุ่ยสุร่าย หิบบ้าง จมไม่ลง กลายเป็นเพลย์บอย เป็นต้น

(2) ครู มีอิทธิพลต่อชีวิตศิษย์ วัยรุ่นบางคนไม่กลัวเกรงพ่อแม่ แต่เกรงใจครู อยากให้ครูรักหรือชม จึงเอาใจครู ครูที่รู้จักวิทยาจะช่วยแก้ปัญหาวัยรุ่นได้มาก

(3) เพื่อน ถ้าคบเพื่อนดีก็พากันดี ถ้าเพื่อนไม่ดี สิ่งแวดล้อมไม่ดีก็จะพากันในทางที่เสื่อมเสีย เพื่อมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมาก¹⁶

2.1.4 แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการของวัยรุ่น

ศรีเรือน แก้วกังวาล กล่าวว่า วัยรุ่นจัดเป็นวัยที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของ เป็นช่วงเวลาที่สำคัญ ดังนั้น ความต้องการของวัยรุ่นนี้จึงมีความสำคัญไปด้วย ซึ่งความต้องการของวัยรุ่นสามารถจำแนกได้ดังนี้

1) ต้องการความเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ไม่ต้องอยู่ใต้คำสั่งใคร เพราะวัยรุ่นเชื่อว่าลักษณะเป็นเครื่องหมายของความเป็นผู้ใหญ่ คือ ความเป็นอิสระจากผู้ที่มิอำนาจเหนือตน

2) ต้องการมีตำแหน่ง (Status) รวมทั้งต้องการความสนับสนุน (Approval) ทั้งจากผู้ใหญ่และเพื่อนร่วมรุ่น

3) ต้องการแสวงหาประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ ชอบความท้าทายที่ตื่นเต้น เกิดความซ้าซากจำเจ ชอบทดลองยิ่งถูกห้ามยิ่งอยากลอง ฉะนั้นระยะนี้วัยรุ่นมักชอบฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ระเบียบต่าง ๆ

¹⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 20-21.

¹⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 22.

4) ต้องการรวมพวกพ้องค่อนข้างสูง เพราะ การรวมพวกพ้องเป็นวิถีทางให้วัยรุ่นได้รับสนองความต้องการหลายประการ เช่น ความรู้สึกอบอุ่น การได้รับยกย่อง ความรู้สึกว่ามีผู้ที่เข้าใจตนและร่วมทุกข์ร่วมสุขกับตน

5) ต้องการความรู้สึกมั่นคง อบอุ่นใจ และปลอดภัย เพราะวัยรุ่นมีอารมณ์หวั่นไหวง่าย เปลี่ยนแปลงง่าย สับสนและลังเลง่ายจึงมีความต้องการเช่นนี้ค่อนข้างสูง

6) ต้องการความถูกต้อง ความยุติธรรม เพราะถือว่าความยุติธรรมเป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้นจึงให้ความสำคัญอย่างจริงจังต่อความถูกต้องยุติธรรมตามทัศนคติของตนเป็นอย่างยิ่ง และอยากทำอะไรหลาย ๆ อย่างเพื่อเรียกร้องความยุติธรรมทั้งในแง่ส่วนบุคคล และสังคม

7) ต้องการความงดงามทางร่างกาย ไม่ว่าวัยรุ่นชาย หรือหญิงต่างต้องการให้ผู้อื่นรู้สึกชื่นชมเกี่ยวกับรูปลักษณะของตนที่เหมาะสมตามเพศของตนทั้งสิ้น เพราะคิดว่าความงามทางกายเป็นแรงจูงใจให้เข้ากลุ่มได้ง่าย เป็นที่ยอมรับของสังคมและดึงดูดใจเพศตรงข้าม ฉะนั้นจึงให้ความสำคัญใส่ต่อการออกก้ำกั๊งกาย ลักษณะอาหารที่รับประทาน ทรงผม เสื้อผ้า เครื่องประดับ สุขภาพอนามัย ความงดงามทางกายนับเป็นส่วนหนึ่งของความภูมิใจ และความมั่นใจในตัวเองของวัยรุ่น

8) ต้องการประพฤตินิยมตามบทบาททางเพศ จุดประสงค์เหล่านั้นเป็นสิ่งลึกซึ้งมากในระบะนี้ผู้ที่มีความรู้สึกกว่าตนเอง “ไม่สมเป็นชายชาตรี” หรือ “ไม่สมเป็นหญิงสาว” จะรู้สึกไม่แน่ใจและไม่สบายใจเกี่ยวกับตนเอง ความรู้สึกเช่นนี้ถ้าบังเกิดกับคนใดแล้วผู้นั้นย่อมพยายามแก้ไขทุกวิถีทาง โดยทั่วไปทั้งหญิงและชายวัยรุ่นพยายามประพฤตินิยมเพื่อให้ดูงดงามสมเป็นสุภาพสตรีหรือดูแข็งแรงบึกบึนสมชายชาตรีตามแบบที่ตนนิยม ส่วนผู้ที่รู้ตัวว่ามีบทบาททางเพศแบบลักเพศมักรวมกลุ่มกับผู้ที่มิถึลักษณะคล้ายคลึงกัน ยิ่งสังคมปัจจุบันยอมรับสิ่งเหล่านี้้อย่างเปิดเผย การรวมกลุ่มของบุคคลพวกนี้ในสังคมเพศยิ่งแน่นแฟ้น และเปิดเผยยิ่งขึ้น

9) ต้องการเลือกอาชีพ วัยรุ่นตอนปลายจะมองเห็นความสำคัญของอาชีพ และเข้าใจว่าอาชีพนำมาซึ่งสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม อีกทั้งอาชีพยังเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงสถานะความเป็นผู้ใหญ่¹⁷

สรุป

วัยรุ่น หมายถึง วัยที่พัฒนาจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ เป็นวัยที่มีความพร้อมทางด้านร่างกาย และจิตใจ มีอารมณ์ผันแปรแบบพายุแคม ยึดเพื่อนเป็นหลัก และเป็นวัยที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต

¹⁷ ศรีเรือน แก้วกังวาล, จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย, อ่างแล้ว, หน้า 360-361.

2.2 แนวคิดทฤษฎีพฤติกรรม

2.2.1 ความหมายพฤติกรรม

กันยา สุวรรณแสง กล่าวว่า พฤติกรรม คือ กริยา อาการ บทบาท ลีลา ท่าที การประพฤติ ปฏิบัติ การกระทำที่แสดงออกให้ปรากฏ สัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสทางใดทางหนึ่งใน 5 ทวาร คือ โสตสัมผัส จักขุสัมผัส ชิวหาสัมผัส ฉานสัมผัส และทางผิวหนัง หรือมีฉะนั้นก็สามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือ¹⁸

สุชาดา สุธรรมรักษ์ พฤติกรรม หมายถึง การกระทำทุกอย่างของสิ่งมีชีวิต¹⁹

เอี่ยมพร ทองกระจาย พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่มนุษย์กระทำ เป็นลักษณะของการแสดงออกที่สังเกตเห็นได้ โดยพื้นฐานทางจิตวิทยามีความเชื่อว่า พฤติกรรมทุกชนิดที่มนุษย์กระทำย่อมมีสาเหตุ และมีจุดมุ่งหมาย ในขณะที่เดียวกันก็มีแรงกระตุ้น หรือแรงจูงใจให้กระทำด้วยเหตุที่จุดมุ่งหมายนั้น เป็นการตอบสนองต่อความต้องการของมนุษย์²⁰

2.2.2 ประเภทพฤติกรรม

สถิต วงศ์สุวรรณ ได้จำแนกประเภทของพฤติกรรมหลายลักษณะการจำแนกประเภทพฤติกรรมตามลักษณะการเกิดพฤติกรรม ได้ 2 ประเภท คือ

1) พฤติกรรมภายนอก (Overt behavior) ได้แก่ พฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 (หู ตา จมูก ปาก และผิวหนัง) แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

(1) พฤติกรรมที่สังเกตได้โดยตรง ไม่ต้องใช้เครื่องมือช่วย เช่น การหัวเราะ ร้องไห้ อ้าปาก กระโดด

(2) พฤติกรรมที่ต้องใช้เครื่องมือช่วยในการสังเกต เช่น การเต้นของหัวใจ ความดันโลหิต ความต้านกระแสไฟฟ้าที่ผิวหนัง

¹⁸กันยา สุวรรณแสง, จิตวิทยาทั่วไป, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์รวมสาสน์, 2540), หน้า 20.

¹⁹สุชาดา สุธรรมรักษ์, เอกสารประกอบการสอน จต.101 จิตวิทยาเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2530), หน้า 6.

²⁰เอี่ยมพร ทองกระจาย, พฤติกรรมอนามัยกับโรคอุจจาระร่วง, (กรุงเทพมหานคร : คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล, 2530), หน้า 3.

2) พฤติกรรมภายใน (Covert behavior) ได้แก่ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล จะโดยรู้สึกรู้ตัวหรือไม่รู้สึกรู้ตัวก็ตาม ปกติผู้อื่นไม่สามารถสังเกตเห็นได้ถ้าไม่บอก เช่น ความคิด ความจำ จินตนาการ²¹

2.2.3 องค์ประกอบของพฤติกรรม

สุชาดา สุธรรมรักษ์ พฤติกรรมมนุษย์มีองค์ประกอบ 7 ประการ ดังนี้

1) ความมุ่งหมาย (Goal) เป็นความต้องการที่ทำให้เกิดกิจกรรมเพื่อตอบสนอง ความต้องการที่เกิดขึ้น ความต้องการบางอย่างสามารถตอบสนองได้ทันที แต่บางอย่างต้องใช้เวลา นานจึงจะบรรลุความต้องการได้

2) ความพร้อม (Readiness) คือระดับวุฒิภาวะ หรือความสามารถที่จำเป็นในการทำ กิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ

3) สถานการณ์ (Situation) เป็นเหตุการณ์ที่เปิดโอกาสให้เลือกทำกิจกรรมเพื่อ ตอบสนองความต้องการ

4) การแปลความหมาย (Interpretation) ก่อนที่จะกระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ลงไป มนุษย์จะพิจารณาสถานการณ์ก่อน และจึงตัดสินใจเลือกวิธีการที่เกิดความพึงพอใจมากที่สุด เพื่อตอบสนองความต้องการ

5) การตอบสนอง (Response) เป็นการกระทำกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการ โดยวิธีการที่ได้เลือกแล้วในขั้นแปลความหมาย

6) ผลที่ได้รับหรือผลที่ตามมา (Consequence) เมื่อทำกิจกรรมแล้วย่อมได้รับผล จากการกระทำนั้น ผลที่ได้รับอาจเป็นไปตามที่คาดคิด หรืออาจตรงกันข้ามก็ได้

7) ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Reaction to thwarting) ในกรณีที่ไม่สามารถตอบสนอง ความต้องการได้ มนุษย์ก็อาจย้อนกลับไปแปลความหมายของสถานการณ์และเลือกวิธีการใหม่²²

²¹ สติต วงศ์สุวรรณค์, ปัญหาสังคม, อ่างใน เฉช วัฒนาวิตยานุกูล, "พฤติกรรมการณ์ที่วสถานเรีงรมย์ ของอวัยรุ่น กรณีสึกษานักศีกษา สถาบันราชภัฏเลย", วิทยานิพนธ์ปริญญาศึลปศาสตรมหาบัณชิต, (บัณชิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย), 2546, หน้า 18.

²² สุชาดา สุธรรมรักษ์, เอกสารประกอบการสอน จด.101 จิตวิทยาเบื้องต้น, อ่างแล้ว, หน้า 9-10.

2.2.4 การเกิดพฤติกรรม

ประภาเพ็ญ สุวรรณ การเกิดพฤติกรรมของมนุษย์นั้นเป็นเรื่องสลับซับซ้อน จึงมีปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมด้านการปฏิบัติได้

1) ปัจจัยด้านจิตวิทยา เป็นปัจจัยที่อยู่ภายใต้จิตสำนึกของบุคคล ที่มีผลต่อการเกิดและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติประกอบด้วย วุฒิภาวะ ความต้องการ ความสนใจ แรงจูงใจ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล

2) ปัจจัยด้านสังคม คนเราจะเรียนสิ่งต่าง ๆ ได้จากสังคม ทำให้มีการประพฤติปฏิบัติสืบต่อกันมา ซึ่งสามารถอธิบาย ได้ดังนี้

(1) ครอบครัว ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมแห่งแรกที่มีความสัมพันธ์และสำคัญมากในการถ่ายทอดแบบอย่างการปฏิบัติตลอดจนความเชื่อและพฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งด้านความรู้ เจตคติและการปฏิบัติ เพราะครอบครัวนั้น ประกอบด้วย บิดา มารดา และบุคคลที่เป็นผู้ปลูกฝัง ความคิด ความเชื่อ และการปฏิบัติให้กับเด็ก ซึ่งเมื่อโตขึ้นก็จะต้องออกไปเผชิญกับสังคมนอกรับ และได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากบุคคลอื่น ๆ ในสังคมต่อไป

(2) กลุ่มบุคคลในสังคม ได้แก่ บุคคลที่มีความสัมพันธ์กับเด็กอย่างใกล้ชิด เช่น ครู เพื่อน หรือบุคคลที่แวดล้อมอยู่ในสังคม ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กเป็นอย่างมาก

(3) สถานภาพทางสังคม สถานภาพทางสังคมที่แตกต่างกันของบุคคลจะมีผลทำให้บุคคลมีพฤติกรรมแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การปฏิบัติตนของสมาชิกในสังคม ระดับการศึกษา และเศรษฐกิจของบุคคลในสังคมด้วย

3) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจและการศึกษาของบุคคล มีผลต่อพฤติกรรมต่าง ๆ กล่าวคือ ถ้าฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ก็ไม่มีโอกาสในการแสวงหาความรู้ ซึ่งมีผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมต่าง ๆ ²³

สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ ได้กล่าวถึง แนวคิดเกี่ยวกับการเกิดพฤติกรรม ไว้ดังนี้

- 1) ความต้องการทางด้านร่างกายเป็นแรงผลักดันให้เกิดพฤติกรรม
- 2) เมื่อมีสิ่งเร้าที่เหมาะสมมากระตุ้น บุคคลจะแสดงพฤติกรรมออกมา
- 3) บุคคลจะแสดงพฤติกรรมอะไรขึ้นอยู่กับอารมณ์และความรู้สึกของบุคคลนั้น
- 4) ความรู้ ความเข้าใจ และความคาดหวังในสิ่งที่จะเกิดขึ้นทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม

²³ประภาเพ็ญ สุวรรณ, ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย, อ่าง ใน เศษ วัฒนาวิทยานุกูล, “พฤติกรรมและการที่ชาวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่น กรณีสึกขานักศึกษา สถาบันราชภัฏเลย”, วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, อ่างแล้ว, หน้า 19-20.

5) พฤติกรรมเกิดขึ้นจากแรงจูงใจต่าง ๆ เช่น ความต้องการความสำเร็จ²⁴

จากแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมดังกล่าวสามารถอธิบายเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องสถานบันเทิงของวัยรุ่นได้ว่า การที่วัยรุ่นไปเที่ยวสถานบันเทิงนั้น เนื่องจากมีปัจจัยหลายประการที่มากระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมดังกล่าว เช่น ปัญหาทางด้านครอบครัว ปัญหาความขัดแย้งกับผู้ปกครอง จึงหาทางออกโดยการไปเที่ยวสถานบันเทิง หรือต้องการเรียนและหาประสบการณ์จากสิ่งแปลกใหม่ หรือเพื่อนถูกชักชวนพฤติกรรมของวัยรุ่นนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงง่ายเนื่องจากเป็นวัยที่มีการพัฒนาทั้งทาง ด้านร่างกาย อารมณ์และสังคม โดยมีลักษณะเฉพาะทางกายอารมณ์สังคมและสติปัญญาดังนี้

คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาพฤติกรรมวัยรุ่น พฤติกรรมของคนวัยนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงง่ายเนื่องจากเป็นวัยที่มีการพัฒนาทั้งทาง ด้านร่างกาย อารมณ์และสังคม โดยมีลักษณะเฉพาะทางกายอารมณ์สังคมและสติปัญญาดังนี้

1) ลักษณะเฉพาะทางกาย มีลักษณะเด่น 2 ประการ คือ มีอัตราการเพิ่มอย่างรวดเร็ว ทั้งส่วนสูง น้ำหนัก ขนาด และหน้าที่ของอวัยวะเพศ

2) ลักษณะเฉพาะทางอารมณ์ คือ ความรู้สึกของวัยรุ่นซึ่งมี ทั้งอารมณ์สุข-ทุกข์ ได้แก่ ความรัก ความร่าเริงสนุกสนาน ความกลัว ความวิตกกังวล และความโกรธ ซึ่งสรุปว่าอารมณ์ของวัยรุ่นเหมือนพายุบูแคม (Storm and stress) หมายถึง อารมณ์ต่อไปนี้

(1) อารมณ์รุนแรง หมายถึง การแสดงอารมณ์มาก เมื่อได้รับความกระทบกระเทือนในเพียงเล็กน้อย เช่น เมื่อพ่อแม่ขัดใจ อาจแสดงออกด้วยการฆ่าตัวตาย เป็นต้น

(2) อารมณ์อ่อนไหว ไม่คงที่ เกิดง่ายและหายง่าย

(3) ควบคุมการแสดงออกของอารมณ์ไม่ค่อยได้

(4) มักมีอารมณ์ค้าง

3) ลักษณะเฉพาะทางสังคม หมายถึง ลักษณะการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีลักษณะเด่น 2 ประการ คือ

(1) ลักษณะความสัมพันธ์กับเพื่อน แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะแรก คบกันเป็นหมู่คณะ คือเลือกเพื่อนที่มีความสนใจตรงกันตั้งเป็นกลุ่มขึ้น พบในวัยรุ่นตอนต้น

²⁴ สมจิตต์ สุพรรณทัศน์, เอกสารการสอนชุดวิชาสุขศึกษา หน่วยที่ 3, อ่างใน เฉล วัฒนาวิทยานุกูล, “พฤติกรรมกรเที่ยวสถานเรีงรมย์ของวัยรุ่น กรณีศึกษานักศึกษา สถาบันราชภัฏเลย”, วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณชิต, อ่างแล้ว, หน้า 20.

ระยะที่สอง คบเป็นเพื่อนสนิท คือเลือกคบเฉพาะคนที่สนิทสนม 3-4 คน

ระยะที่สาม คบเป็นเพื่อนกลุ่ม คือคบเฉพาะเพื่อนที่จะเล่าทุกสิ่งทุกอย่างให้ฟังได้ ส่วนมากจะมีประมาณ 1-2 คน พบในวัยรุ่นตอนปลาย

(2) ลักษณะความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ จะเริ่มเมื่ออายุประมาณ 14-16 ปี และจะเริ่มสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศแยกเป็นคู่ ๆ ราวอายุ 16-17 ปี

4) ลักษณะเฉพาะทางสติปัญญา หมายถึง การเกิดพฤติกรรมภายใน ที่เกี่ยวกับการรับรู้ การจำ วิธีการแก้ปัญหา ความสามารถในการคิด ซึ่งกล่าวได้ว่า ลักษณะสติปัญญาของวัยรุ่นว่าเป็นการคิดแบบมีเหตุผลเป็นนามธรรม มีลักษณะเด่น คือ

(1) คิดในสิ่งที่เป็นนามธรรม

(2) สามารถตั้งสมมติฐานได้

(3) สามารถทดสอบสมมติฐานได้²⁵

2.2.5 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของวัยรุ่น

การเกิดพฤติกรรมของมนุษย์นั้นเป็นเรื่องสลับซับซ้อน โดยเฉพาะวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ซึ่งการเกิดพฤติกรรมนั้นย่อมมีปัจจัยต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องมากมาย ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมของวัยรุ่นตามรายละเอียดดังนี้

1) ปัจจัยด้านพันธุกรรม หมายถึง การถ่ายทอดลักษณะต่าง ๆ จากบรรพบุรุษสู่บุตรหลาน ทำให้มนุษย์มีความแตกต่างกันทางด้านร่างกายและสติปัญญา ส่งผลให้มีพฤติกรรมด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน

2) ปัจจัยด้านจิตวิทยา เป็นปัจจัยที่อยู่ภายในตัวบุคคลประกอบด้วยความรู้ เจตคติ ค่านิยม ความต้องการ แรงจูงใจ ซึ่งมีผลต่ออารมณ์และบุคลิกภาพและนำไปสู่การเกิดพฤติกรรมของวัยรุ่น

3) ปัจจัยทางด้านสังคม การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากสังคมทำให้พฤติกรรมการปฏิบัติ ที่แตกต่างกันในแต่ละสังคม โดยมีหน่วยในสังคมที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

(1) ครอบครัว เป็นสถาบันทางสังคมแห่งแรก ที่มีหน้าที่เลี้ยงดู อบรมสั่งสอนให้บุตรหลานได้เรียนรู้ และถ่ายทอดแบบแผนการดำเนินชีวิตก่อนที่จะออกสู่สังคมภายนอก

²⁵ คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาพฤติกรรมวัยรุ่น, พฤติกรรมวัยรุ่น หน่วยที่ 1-8, อ้างแล้ว, หน้า 6-9.

(2) กลุ่มบุคคลในสังคม ได้แก่ กลุ่มคนที่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มวัยรุ่น เช่น เพื่อน ครู อาจารย์หรือบุคคล/กลุ่มบุคคลในสังคม

(3) สถานภาพทางสังคม สถานภาพทางสังคมของบุคคลที่แตกต่างกันจะมีผลทำให้พฤติกรรมของบุคคลแตกต่างกัน

4) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการศึกษา สถานะทางเศรษฐกิจและการศึกษาของบุคคลจะมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคล

5) ปัจจัยสิ่งแวดล้อม หมายถึง สภาพที่อยู่รอบ ๆ ที่อยู่อาศัยของวัยรุ่น เช่น ชุมชนแออัด ตลาด ย่านธุรกิจใกล้แหล่งอบายมุข สิ่งเหล่านี้ย่อมมีผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น²⁶

สรุป

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำ ปฏิบัติหรือการแสดงออกของบุคคลที่มนุษย์กระทำต้องมีสาเหตุและมีจุดมุ่งหมายในการกระทำนั้น ๆ และเป็นไปอย่างใคร่ครวญหรือเป็นไปอย่างไม่รู้สึกรู้สียง ซึ่งได้จากการสังเกต ประสบการณ์หรือจากรายงานไม่ว่าสิ่งนั้นจะสังเกตเห็นได้หรือไม่

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับสถานบันเทิง

2.3.1 ความหมายสถานบันเทิง

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม ได้ให้ความหมายของสถานบริการตามพระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2503 ว่า “สถานบริการ หมายความว่า สถานประกอบกิจการเพื่อสันทนาการ จัดไว้เป็นที่พักหรืออยู่อาศัยเป็นที่จำหน่ายเครื่องดื่ม หรือเป็นที่ให้ความบันเทิงการปรนนิบัติ หรือให้ความสะดวกสบาย

ความหมายของ “สถานเริงรมย์” ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ตามมาตรา 3 กล่าวว่า “สถานบริการ” หมายถึง สถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในการค้าดังต่อไปนี้

- 1) สถานเต้นรำ รำวง หรือ ร่องเง็ง ประเภทที่มีและไม่มีหญิงพาดเนอรับบริการ
- 2) ตามกฎหมายมาตรา 3 (1) นี้ก็คือ สถานที่จัดเป็นบาร์รำวงสถานที่เต้นรำประเภทบอลรูม หรือเต้นรำอื่น ๆ เช่น ดิสโก้เทค หรือ ประเภทร่องเง็ง เป็นต้น
- 3) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการ โดยมีหญิงบำเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า หรือโดยที่สำหรับพักผ่อนหลับนอนหรือมีบริการนวดให้ลูกค้า

²⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 49-71.

ตามกฎหมาย มาตรา 3 (2) นี้ก็คือ สถานบริการที่เป็นโรงน้ำชาต่าง ๆ นวดแผนโบราณ โรงแรมระดับเล็ก ม่านรูดที่มีหญิงบริการ ค็อกเทลเล้าน์

4) สถานอาบน้ำ นวด หรือ อบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้ลูกค้า

ตามกฎหมาย มาตรา 3 (3) นี้ก็คือ สถานบริการอาบอบนวดแผนปัจจุบัน ซึ่งมีมากมายหรือสถานอาบน้ำนวด ออกกำลังกายต่าง ๆ

5) สถานที่มีสุราน้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่น ๆ เพื่อการบันเทิง

ตามกฎหมาย มาตรา 3 (4) นี้ก็คือ สถานบริการประเภทกาแฟ หรือ คอฟฟี่ชอป ผับต่าง ๆ คาราโอเกะ ห้องอาหารที่มีเครื่องดื่ม²⁷

2.3.2 ประเภทของสถานบันเทิง

นันทยา คงประพันธ์ ได้จำแนกสถานบริการไว้ดังนี้

1) กาแฟ สถานบริการประเภทนี้ต้อนรับผู้มาเที่ยวได้ตั้งแต่ครอบครัว ประกอบด้วย พ่อ แม่ ลูก ตามความเป็นจริงแล้วเป็นการผิดกฎหมายที่ให้เด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี ไปใช้บริการโดยสถานบริการปัจจุบันได้เน้นทางด้านกร โซว์ตลก ผู้ปกครอง พ่อแม่ต้องการเที่ยวก็เลยต้องพาลูกเข้าไปด้วย เป็นวิธีการหนึ่งที่สถานบริการจะดึงลูกค้าให้เข้าไปใช้บริการ อีกส่วนหนึ่งเป็นการโซว์นักร้อง ซึ่งแต่งตัวชุดอวดทรวดทรงให้เห็นสัดส่วนและมีการคล้องพวงมาลัยให้กับนักร้อง โดยแขกที่เป็นลูกค้าชายจะนิยมลักษณะของสถานบริการประเภทกาแฟจะเป็นไปในรูปแบบของสถานที่มีคิซิดมีมุมมืด โดยหน้าร้านจะเน้นความหรูหราของสถานที่ โดยมีแสงไฟเข้าช่วยและอาจมีรูปของนักร้องคาเฟ่ นั้น ๆ คิดเอาไว้ให้แขกได้ดูอีกด้วย ประตูทางเข้าจะเป็นกระจกสีชาทึบ มองไม่เห็นข้างใน

2) อาบอบนวด ลักษณะของอาบอบนวดมีทั้งแผนปัจจุบันคือ อาบอบนวดกรรมคาทั่ว ๆ ไปและอาบอบนวดแผนโบราณ หรือการนวดแผนโบราณ ผู้ใช้บริการมีตั้งแต่วัยรุ่นวัยทำงานจนถึงผู้สูงอายุมาก

3) บาร์ร่าว เป็นสถานที่ให้ความบันเทิงแก่บุคคลทั่วไป โยการจัดเป็นลานกว้างมีเวทีอยู่ ส่วนหนึ่งของลานกว้างนั้น มีการเปิดเพลงหรือวงดนตรีเล่นสด ผู้ใช้บริการจะต้องมีการซื้อตัวร่าวกับพนักงาน จึงขึ้นไปร่าวบนเวทีกับพนักงานได้ ส่วนของบาร์ร่าวมีการติดหรือประดับไฟแบบคิสโก้ มีแสงสีเร้าใจ

²⁷ คันธรส พลเยี่ยม, “พฤติกรรมและสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่นในอำเภอเมืองเลย จังหวัดร้อยเอ็ด”, วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), 2545, หน้า 18-19.

4) โรงน้ำชา เป็นสถานบริการให้กับเพศชายโดยเฉพาะ เนื่องจากเป็นที่รู้จักกันว่า มีหญิงสาวไว้คอยบริการกับผู้ชายเที่ยวเป็นกิจการเก่าแก่มีมานาน มีมากที่เป็นย่านคนจีนอาศัยอยู่ ซึ่งคนจีนจะนิยมดื่มน้ำชาเป็นพิเศษ เป็นสถานบริการราคาถูก ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีรายได้น้อย ปัจจุบันก็ยังได้รับความนิยมอยู่

5) คาราโอเกะ เป็นสถานบริการทางการร้องเพลง ซึ่งแบ่งเป็นทั้งห้องรวมและห้องพิเศษ สำหรับการให้บริการเป็นหมู่คณะ ภายในห้องจะมีจอทีวี และมีเครื่องเสียง คาราโอเกะ โดยจะเป็นระบบสเตอริโอที่กว้างให้ความไพเราะ ซึ่งจะต้องมีไมค์สำหรับให้ผู้ให้บริการได้ร้องเพลง ซึ่งเนื้อเพลงจะขึ้นมาบนจอทีวีพร้อมทั้งเสียงดนตรี แต่จะไม่มีเสียงของนักร้อง โดยจะเป็นเสียงของผู้ที่เข้าไปใช้บริการร้องเพลงแทน เนื่องจากมีเนื้อเพลงและมีตัวหนังสือเคลื่อนไปตามจังหวะทำนองดนตรีของเพลง โดยการเลือกเพลงนั้น ทางสถานบริการจะมีเมนูให้ผู้ให้บริการเลือกเพลงเอง ผู้เข้าไปใช้บริการมีทั้งชายและหญิงทุกเพศทุกวัย

6) ดิสโก้เทค เป็นสถานที่ที่ผู้ใช้บริการได้ไปใช้เวลาดื่มกิน และเต้นรำแบบอิสระคือ ไม่มีแบบแผนในการเต้น ภายนอกของสถานดิสโก้เทคจะมีฟลอร์เต้นรำขนาดใหญ่ อยู่ภายในให้ผู้ต้องการจะเต้นรำไปเดินกลางฟลอร์นั้น ดิสโก้เทคนี้จะเป็นแหล่งมั่วสุมของวัยรุ่นต่าง ๆ อาจจะเป็นเพื่อนชวนกันมาเที่ยว เป็นแหล่งใช้เสพหรือจำหน่ายยาเสพติดอีกด้วย ผู้เข้าไปใช้บริการ ส่วนมากมักเข้าไปเสพสุรา เต้นรำ

7) ในคัลลับ เป็นสถานบริการไว้สำหรับผู้ฟังเพลงค่อนข้างเก่า โดยนักดนตรี นักร้องต่าง ๆ ก่อนข้างมีอายุพอสมควร วัยรุ่นมักไม่ค่อยไปที่เขavnัก ราคาอาหารเครื่องดื่มค่อนข้างสูง

8) คีอเทลเล้าน์ หรือคอฟฟี่ชอป เป็นสถานที่ที่เขavnสำหรับคนกลางคืนในปัจจุบันจะเป็น 2 ลักษณะ คือ

8.1 เป็นสถานที่ที่มีนักร้องมีชื่อเสียง เป็นที่เขavnสำหรับคนมีระดับมีรสนิยมสูง เป็นที่ฟังเพลงของคนชอบเที่ยวตามโรงแรมต่างๆ ให้บริการด้านเสียงเพลง โดยแต่งตัวสุภาพเรียบร้อย ห้ามสวมรองเท้า ผู้ใช้บริการมีทุกระดับอายุ ทั้งระดับหนุ่มสาว วัยรุ่น และผู้มีอายุ

8.2 เป็นสถานที่ที่ต่างจากประเภทแรกเกือบจะทั้งหมด มักไม่ค่อยมี จะอยู่ตามโรงแรมใหญ่ ๆ ภายในจะตกแต่งหรูหราเล็กน้อยแต่ชื่อเสียงของสถานที่นั้น ๆ

9) ผับ เป็นสถานที่ที่ดื่มเหล้า ฟังเพลง เต้นรำ โดยเฉพาะผู้ใช้บริการส่วนใหญ่จะเป็นวัยรุ่นหรือหนุ่มสาว ผับจะสามารถลุกขึ้นเต้นรำตามจังหวะเพลงได้ตรงโต๊ะที่ตนเองนั่งและเปิดให้คนเข้าไปเที่ยวได้ตลอด แม้ไม่มีโต๊ะหรือเก้าอี้ให้คนนั่งก็ตาม จะเต้นรำตรงไหนก็ได้ ไม่จำกัดเป็นแหล่งรวมวัยรุ่นในปัจจุบัน มีทั้งสิ่งเสพติดทุกอย่าง ในนั้นมีระบบแสง สี เสียงที่ทันสมัย บรรยากาศจะเป็นกันเองในหมู่เพื่อนฝูง หรือจะทำความรู้จักกับคนรอบข้างก็ได้ ปัจจุบันกำลังเป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่น

10) บาร์ โดยมากเรียกกันว่า บาร์อะ โกล์ มีการโชว์ประเภทนุ่งน้อยห่มน้อย หรือเปลือยกายไปเดินบนเวที ส่วนใหญ่ผู้ใช้บริการเป็นชาวต่างประเทศ คนไทยมีบ้างเพียงเล็กน้อย²⁸

2.3.3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ดังนี้

- 1) ปัจจัยด้านครอบครัว คือ การที่บิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง ขาดความเอาใจใส่ เนื่องจากมีภาระมากเกินไป มีความคิดเห็นขัดแย้งกัน หรือรักลูกไม่เท่ากัน หรือไม่รับฟังความคิดเห็นของบุตรหลาน ก็เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นออกเที่ยวเตร่นอกบ้าน
- 2) ปัจจัยเกี่ยวกับการได้รับข่าวสาร เช่น การโฆษณา หรือการบอกกล่าวจากเพื่อน เกี่ยวกับลักษณะของสถานบันเทิงประเภทต่าง ๆ ทำให้วัยรุ่นอย่างรู้และอยากลองเที่ยวด้วยตนเอง
- 3) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม เป็นปัจจัยที่สำคัญ เนื่องจากวัยรุ่นส่วนหนึ่งต้องแยกตัวออกมาจากครอบครัว เพื่อเข้ามาเรียนหนังสือ หรือมาทำงาน บุคคลเหล่านี้มาพักอาศัยอยู่ตามหอพัก หรือบ้านญาติ ทำให้มีอิสระในการใช้ชีวิต ซึ่งมีพฤติกรรมกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงในเวลาว่างคืนได้ง่าย

2.3.4 เหตุผลการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น

จากการศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นในสถานบันเทิงพบว่า สาเหตุที่วัยรุ่นไปเที่ยวสถานบันเทิง มีดังนี้

- 1) อยากทำตัวเป็นผู้ใหญ่
- 2) เลียนแบบวัยรุ่นทั่วไป
- 3) เรียกร้องความสนใจจาก พ่อ แม่
- 4) อยากหาประสบการณ์ใหม่ ๆ
- 5) การได้รับการชักชวนจากเพื่อน ๆ
- 6) ความต้องการคลายเครียด
- 7) ความต้องการอยากรู้ อยากลอง
- 8) ความชอบตามสมัยนิยม
- 9) ความต้องการความตื่นเต้นท้าทาย
- 10) ความต้องการมีสังคมเป็นของตนเอง

²⁸ นันทยา คงประพันธ์, “การศึกษาพฤติกรรมและสาเหตุของการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร), 2543, หน้า 25-26.

- 11) ความเหน็ดเหนื่อยจากการเรียนการงาน
- 12) สถานบันเทิงจัดรูปแบบที่น่าสนใจ
- 13) ต้องการสังสรรค์
- 14) เมื่อบ้าน เช่น ไม่อยากฟังพ่อแม่ ทะเลาะกัน หรือถูก พ่อ แม่ คุกคาม

สรุปได้ว่า สาเหตุการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นในสถานบันเทิงนั้น คือมีความต้องการและเหตุผลในการตัดสินใจในการไปเที่ยว คือ อยากทำตัวเป็นผู้ใหญ่ การเลียนแบบ การเรียกร้องความสนใจ อยากหาประสบการณ์ใหม่ ๆ การได้รับอิทธิพลจากค่านิยมจากเพื่อน รูปแบบของสถานบันเทิงที่น่าสนใจ และปัญหาความแตกแยก เป็นต้นจากเหตุผลในการตัดสินใจในการไปเที่ยวสถานบันเทิงดังกล่าว²⁹

2.3.5 ปัญหาที่เกิดจากการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นในสถานบันเทิง

สถานบันเทิงต่างๆ ในปัจจุบันนอกจากจะให้บริการด้านความบันเทิงและเครื่องดื่มาแล้ว ยังมีการขายบริการทางเพศ จำหน่ายยาเสพติด สิ่งเหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อสังคมดังนี้

- 1) ปัญหาอาชญากรรม กลุ่มนักเที่ยวกลางคืน เป็นเป้าหมายที่สำคัญในการก่ออาชญากรรมของกลุ่มมิจฉาชีพ เนื่องจากมีความเหมาะสมทั้งเวลา สถานที่ รวมทั้งคนที่ตกเป็นเป้าหมายขาดการระวังตัว เนื่องจากการขาดสติเพราะความมึนเมา
- 2) ปัญหายาเสพติด ซึ่งปัญหาที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการเที่ยวกลางคืนในสถานบันเทิงของวัยรุ่นอย่างหนึ่ง ปัจจุบันพบว่าผู้ติดยาส่วนใหญ่เป็นเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี เนื่องจากโครงสร้างทางสังคมและเศรษฐกิจที่ผลักดันให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง ต้องออกไปประกอบอาชีพนอกบ้านตลอดทั้งวัน ทำให้ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนบุตรหลาน เด็กจึงมีเวลาไปมั่วสุมตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น สถานบันเทิงต่าง ๆ เพื่อเที่ยวเตร่สนุกสนานตามเพื่อนในกลุ่ม และมีการเสพยาเสพติดเพื่อใช้เป็นสื่อในการสังสรรค์
- 3) ปัญหาการมั่วสุมทางเพศ และการขายบริการทางเพศของนักเรียน นักศึกษา ซึ่งปัญหาการมั่วสุมทางเพศของวัยรุ่นที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงนั้น เริ่มจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หรือบางกลุ่มก็มีการใช้ยาเสพติด จากนั้นก็จะนำไปสู่การมั่วสุมทางเพศ เนื่องจากความมึนเมา สถานที่และบรรยากาศที่เอื้อต่อการมีเพศสัมพันธ์ จากการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน พบว่า มีนักวิจัยเคยถามวัยรุ่นหญิงที่มี อายุ 14 ปี ว่า ใครเป็นพ่อของเด็กในท้อง เธอกลับชี้

²⁹ นันทยา คงประพันธ์, "การศึกษาพฤติกรรมและสาเหตุของการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร", วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, อ่างแล้ว, หน้า 83.

ไปที่วัยรุ่นกลุ่มหนึ่ง ซึ่งหมายถึง เธอไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กับใครเพียงคนเดียว นอกจากนั้นยังพบว่า วัยรุ่นบางคนเจอกันเพียงครั้งเดียวก็มีเพศสัมพันธ์กันแล้ว ซึ่งพฤติกรรมการมีวามสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่นนี้ยังก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมามากมาย เช่น ปัญหาการท้องไม่มีพ่อ ปัญหาการทำแท้ง รวมทั้ง การเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะ โรคเอดส์ ที่เป็นปัญหาของประเทศและของโลกในปัจจุบัน

4) ปัญหาการเกิดอุบัติเหตุจากการขับขี่พาหนะ สาเหตุมาจากการมีวามสัมพันธ์ในสถานบันเทิง เนื่องจากวัยรุ่นมักมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ก่อนขับขี่ เมื่อพิจารณาความรุนแรงของการบาดเจ็บแล้วพบว่า วัยรุ่นอยู่ในภาวะมึนเมาจะได้รับบาดเจ็บรุนแรงกว่ากลุ่มอายุอื่นที่มีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดเท่ากัน

5) ปัญหาทางเศรษฐกิจ เนื่องจากการที่วัยรุ่นซึ่งยังไม่มีรายได้เป็นของตนเองต้องอาศัยรายได้จากพ่อแม่ นำค่าใช้จ่ายสำหรับการเล่าเรียน ไปใช้ในการเที่ยวสถานบันเทิงนั้น ต้องเป็นภาระของพ่อแม่ ที่จะต้องหารายได้เพิ่มขึ้นให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายที่ตามมา³⁰

สรุป

สถานบันเทิง หมายถึง สถานประกอบการที่ตั้งขึ้นเพื่อหาผลกำไรจากลูกค้าที่เป็นแหล่งให้ความบันเทิงและบริการเกี่ยวกับ อาหาร เครื่องดื่ม ฟังเพลง ร้องเพลง เต้นรำ แก่บุคคลที่เข้าไปใช้บริการ โดยมีการจัดบรรยากาศที่ดึงดูดใจ ด้วยระบบแสง สี เสียงที่ทันสมัย มีผู้คอยให้บริการปฏิบัติหรือให้ความสะดวกสบาย

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคม

2.4.1 ความหมายการจัดระเบียบสังคม

“การจัดระเบียบสังคม” ในมิติของการป้องกันผู้มีโอกาสเข้าไปใช้ยาเสพติด ในที่นี้หมายถึง การดำเนินการในเชิงป้องกันปรามกับสถานที่และหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันและปราบปรามมิให้มีการมีวามสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเด็กหรือเยาวชน โดยให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการเพื่อให้สังคมมีความสงบเรียบร้อยปลอดภัยจากอบายมุข สิ่งเสพติด หรือมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเกิดขึ้น

³⁰โสภา ชูพิกุลชัย และคณะ, การศึกษาการแพร่ระบาดของสารเสพติดในเด็กและเยาวชนย่านชุมชนแออัด ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตกรุงเทพมหานคร, อ่างใน เดช วัฒนาวิทยานุกูล, “พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น กรณีศึกษานักศึกษา สถาบันราชภัฏเลย”, วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, อ่างแล้ว, หน้า 16-17.

2.4.2 มาตรการในการดำเนินงาน มาตรการในการดำเนินงานจัดระเบียบสังคมมีหลากหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ปัญหาและความจำเป็นในแต่ละพื้นที่ จากนโยบายและมาตรการที่มีการดำเนินการอยู่ในปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่า มีการจัดระเบียบสังคม 4 มาตรการ ดังนี้

1) การจัดระเบียบสังคมในยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปใช้ยาเสพติด (Potential Demand) ตามแนวทาง (Roadmap) การเฝ้าระวังและสร้างความยั่งยืนในการเอาชนะยาเสพติด พ.ศ. 2549 - 2551

2) การจัดระเบียบสังคมสถานบริการตาม พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. 2509 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546

3) การจัดระเบียบสังคมสถานประกอบการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543

4) การจัดระเบียบหอพักตาม พ.ร.บ. หอพัก พ.ศ. 2507

อย่างไรก็ตาม การจัดระเบียบสังคมทั้ง 4 มาตรการ สามารถนำมาผสมผสานหรือประยุกต์ใช้ร่วมกันได้อย่างบูรณาการเพื่อให้เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ³¹

2.4.3 เป้าหมายในการดำเนินมาตรการจัดระเบียบสังคมตามคำสั่ง ศตส. 40/2548 กำหนดไว้ 6 ประเภท คือ

- 1) สถานบันเทิง
- 2) หอพัก
- 3) ร้านเกมส์/ร้านอินเทอร์เน็ต
- 4) สวนสาธารณะที่เป็นแหล่งมั่วสุม
- 5) ร้านค้าแอบแฝงจำหน่ายยาเสพติดและสิ่งผิดกฎหมาย
- 6) กลุ่มแข่งรถมอเตอร์ไซด์ซึ่งที่ผิดกฎหมาย

³¹ กงนิติกร สำนักงาน ป.ป.ส. กระทรวงยุติธรรม, มาตรการทางกฎหมายประกอบการดำเนินงานจัดระเบียบสังคม ตามยุทธศาสตร์และแนวทาง Roadmap การเฝ้าระวังและสร้างความยั่งยืนในการเอาชนะยาเสพติด พ.ศ. 2549-2551, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงาน ป.ป.ส. สำนักนายกรัฐมนตรี, 2549), หน้า 7-8.

ตามคำสั่ง ศตส. ที่ 40 / 2548 กำหนดให้มีการดำเนินงานจัดระเบียบสังคมในทุกจังหวัดและกรุงเทพมหานคร โดยให้ ศตส.จ. / กรุงเทพมหานคร เป็นเจ้าภาพหลักในการบูรณาการแผนงาน งบประมาณ เป้าหมายและการปฏิบัติการในพื้นที่รับผิดชอบ โดยมีกิจกรรมสำคัญ ได้แก่

(1) จัดให้มีคณะกรรมการจัดระเบียบสังคมของจังหวัด ซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการร่วมระหว่างฝ่ายตำรวจ ฝ่ายปกครอง และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

(2) รณรงค์ประชาสัมพันธ์ ขอความร่วมมือจากเจ้าของสถานประกอบการและประชาชนทั่วไป

(3) จัดให้มีทีมตรวจตราสถานบันเทิง หอพัก สถานที่ที่เป็นแหล่งมั่วสุม เช่น ร้านอาหาร สโมสร สวนสาธารณะ สถานที่แข่งรถซึ่ง รวมไปถึงสถานที่ที่เป็นแหล่งการพนัน ผับ / คาราโอเกะ เป็นต้น

(4) มีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องเชิงบูรณาการ กับสถานที่หรือบุคคลที่ไม่ให้ความร่วมมือหรือกระทำผิดกฎหมาย

(5) มีการรายงานผลการดำเนินงานในรอบ 15 วัน หรือตามที่คณะกรรมการกำหนด

ปัจจุบันมีคำสั่งศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศตส.ที่ 5/2549) ประกาศใช้แนวทาง (Roadmap) การเฝ้าระวังและสร้างความยั่งยืนในการเอาชนะยาเสพติด พ.ศ. 2549-2551 ให้ความต่อเนื่องจากคำสั่ง ศตส.ที่ 40 / 2548 ซึ่งสิ้นสุดเวลาบังคับใช้เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2548

การจัดระเบียบสังคมตามแนวทางที่กำหนดไว้ในคำสั่ง ศตส. ที่ 40 / 2548 ดังกล่าวข้างต้นยังคงเป็นกิจกรรมหลักที่จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องจากยุทธศาสตร์ ด้าน Potential Demand และเป้าหมายที่กำหนดรวม 5 ประการด้วยการกำหนดให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการควบคุมและจัดระเบียบสังคมมิให้สถานบริการ แหล่งบันเทิง หอพัก และสถานประกอบการ เป็นแหล่งมั่วสุมและแพร่ระบาดของยาเสพติดอีกต่อไป ด้วยการดำเนินมาตรการจัดระเบียบสังคมตามแนวทาง (Roadmap) การเฝ้าระวังและสร้างความยั่งยืนในการเอาชนะยาเสพติด พ.ศ. 2549-2551 ด้วยการกำจัดการแก้ไขและปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาเสพติด รวม 3 ประเภท ได้แก่

- 1) แหล่งบันเทิง
- 2) สถานบริการ
- 3) หอพัก³²

³² เรื่องเดียวกัน, หน้า 9-10.

2.4.4 การจัดระเบียบสังคมตาม พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. 2509 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4)

พ.ศ.2546

กระทรวงมหาดไทยมีนโยบาย ให้กำกับดูแลสถานบริการที่อยู่ภายใต้บังคับ พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. 2509 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 ซึ่งมี 6 ประเภท คือ

- 1) สถานเดินรำ รำวง หรือร้องเงี้ยว เป็นปกติธุระทั้งประเภทที่มีและไม่มีผู้บริการ
 - 2) สถานที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการโดยมีผู้บําเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า
 - 3) สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า เว้นแต่
 - (1) สถานที่ซึ่งผู้บริการได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนไทยประเภทนวดแผนไทย ตามกำหนดว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะหรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
 - (2) สถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวยที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 - (3) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
 - 4) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายหรือให้บริการโดยมีรูปแบบอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้
 - (1) มีดนตรี การแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงและยินยอมหรือปล่อยให้ปะทะเสียงให้นักร้อง นักแสดง หรือพนักงาน อื่นใดนั่งกับลูกค้า
 - (2) มีการจัดอุปกรณ์ การร้องเพลงประกอบดนตรีให้แก่ลูกค้าโดยจัดให้มีผู้บริการขับร้องเพลงกับลูกค้า หรือยินยอมหรือปล่อยให้พนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า
 - (3) มีการเต้นหรือยินยอมให้มีการเต้น หรือจัดให้มีการแสดงเต้น เช่น การเต้นบนเวทีหรือการเต้นบริเวณโต๊ะอาหารหรือเครื่องดื่ม
 - (4) มีลักษณะของสถานที่ การจัดแสดงหรือเสียง หรืออุปกรณ์อื่นใด ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
 - 5) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ซึ่งปิดทำการหลังเวลา 24.00 น.
 - 6) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- สำหรับมาตรการจัดระเบียบสังคมที่กระทรวงมหาดไทย ให้กำกับดูแลโดยเข้มงวดกวัดขันกับสถานบริการ มี 6 ประการ คือ

(1) ให้ตรวจตรากวัดขันสถานบริการที่ได้รับอนุญาตถูกต้องหรือไม่

(2) ไม่ให้ผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปี บริบูรณ์ ซึ่งมีได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไป

ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ

(3) ไม่ให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและ

ประสาทในสถานบริการ

(4) ไม่ให้มีการแสดงลามกอนาจารหรือการแสดงที่ไม่เหมาะสม

(5) ประกอบกิจการถูกประเภทที่ขออนุญาตและปิดตรงเวลาที่กฎหมายกำหนด

(6) ควบคุมมิให้นำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ

เพื่อให้การดำเนินการในเรื่องนี้เป็นไปอย่างจริงจังและต่อเนื่อง กรมการปกครอง จึงได้กำหนดมาตรการให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ ดังนี้

(1) ให้จังหวัด อำเภอ และกิ่งอำเภอ ให้ความสำคัญกับการกิจตาม พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. 2509 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการตรวจตราสถานบริการและการจัดระเบียบสังคม

(2) ให้กำชับเจ้าหน้าที่ทั้งฝ่ายปกครองและตำรวจ ดำเนินการตรวจตราเข้มงวด กวดขันสถานบริการ ให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายโดยเคร่งครัด

(3) ให้จังหวัด อำเภอ และกิ่งอำเภอ ถือปฏิบัติในการกวดขันสถานบริการในเรื่องต่างๆ เช่น การได้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ กวดขันมิให้ผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ เข้าไปในสถานบริการ การแสดงลามกอนาจาร การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท การดำเนินการกิจารอย่างถูกต้องตามที่รับอนุญาต การมิให้นำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เป็นต้น

(4) กรณีสถานบริการใดกระทำการฝ่าฝืนกฎหมายหรือนโยบาย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดใช้อำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือสั่งหยุดกิจการมีกำหนด 90 วัน และถ้าฝ่าฝืนอีกให้สั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือสั่งปิดกิจการ โดยไม่มีกำหนดเวลา (ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 50)

(5) ให้จังหวัด อำเภอ และกิ่งอำเภอ ถือปฏิบัติในการกวดขันสถานบริการตามนโยบายการจัดระเบียบสังคมอย่างเคร่งครัดและต่อเนื่อง หากปรากฏว่าท้องที่ใดยังมีการปล่อยปละละเลยให้สถานบริการกระทำการฝ่าฝืนกฎหมายหรือนโยบายนี้ ให้มีการพิจารณาโทษทางวินัยและทางปกครองต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบด้วย

(6) ในการตรวจตราควบคุมสถานบริการ ในกรุงเทพมหานครให้นายตำรวจท้องที่ตั้งแต่สารวัตรขึ้นไป ในจังหวัดอื่นตั้งแต่นายอำเภอท้องที่ขึ้นไปมีหน้าที่ตรวจตรา สอดส่องสถานบริการให้ปฏิบัติตามกฎหมาย โดยเคร่งครัด³³

สรุป

การจัดระเบียบสังคม หมายถึง การดำเนินการกับสถานที่และหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันและปราบปรามมิให้มีการมั่วสุมหรือการกระทำความผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเด็กหรือเยาวชน โดยให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการเพื่อให้สังคมมีความสงบเรียบร้อย

2.5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิง

2.5.1 พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 41 มาตรา 43 และมาตรา 45 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา

พระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องดื่มแอลกอฮอล์” หมายความว่า สุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ทั้งนี้ ไม่รวมถึงยาวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

“ผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” หมายความว่า บุคคลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพร่างกายหรือจิตใจ โดยการดื่มนั้นมีลักษณะที่ต้องเพิ่มปริมาณมากขึ้น และเมื่อหยุดดื่มจะมีอาการแสดงของการขาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในร่างกาย

“ขาย” หมายความว่า รวมถึง จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

³³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 11-13.

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น ได้ยินหรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการสื่อสารการตลาด

“การสื่อสารการตลาด” หมายความว่า การกระทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขายสินค้า บริการหรือภาพลักษณ์ การประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่ข่าวสาร การส่งเสริมการขายการแสดงสินค้า การจัดหรือสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมพิเศษ และการตลาดแบบตรง

“ข้อความ” หมายความว่า รวมถึง การกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ กระจกหรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ปรากฏข้อความเกี่ยวกับสินค้าซึ่งแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า หรือสอดแทรกหรือรวมไว้กับสินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้าและหมายความรวมถึงเอกสาร หรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับสินค้า ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้านั้น

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ

“คณะกรรมการควบคุม” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมควบคุมโรค

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ

มาตรา 5 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ” ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นกรรมการ

ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นเลขานุการ และให้อธิบดีและผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา 6 ให้คณะกรรมการมีที่ปรึกษาเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ประกอบด้วย

(1) สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสหภาพการค้าแห่งประเทศไทย

(2) ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อลดและเลิกการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน

(3) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านสังคมศาสตร์ ด้านกฎหมาย และด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ ด้านละหนึ่งคน

การเลือกและการแต่งตั้งที่ปรึกษาตาม (2) และ (3) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 และมาตรา 14 มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของที่ปรึกษาตาม (2) และ (3) โดยอนุโลม เว้นแต่อำนาจของรัฐมนตรีตามมาตรา 13 (3) ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ

มาตรา 7 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุมให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง

เป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานกรรมการคนที่หนึ่งไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการคนที่สองเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานกรรมการคนที่สองไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 8 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดนโยบาย แผนงาน และการควบคุมเครื่องคัมแอลกอฮอล์เกี่ยวกับมาตรการด้านภาษี รวมทั้งมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องคัมแอลกอฮอล์ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(2) ติดตามประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานตาม (1)

(3) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา 9 คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 7 มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานโดยอนุโลม

หมวด 2

คณะกรรมการควบคุมเครื่องคัมแอลกอฮอล์

มาตรา 10 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมเครื่องคัมแอลกอฮอล์” ประกอบด้วย

(1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ

(2) ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง ปลัดกระทรวงการคลังเป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง และปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นรองประธานกรรมการคนที่สาม

(3) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ปลัดกรุงเทพมหานคร และผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ

(4) ผู้แทนองค์กรเอกชน จำนวนสามคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกจากองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์มิใช่เป็นการแสวงหากำไร และดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับด้านการสนับสนุนและระดมทุนให้มีการลดการบริโภคเครื่องดื่มน้ำอัดลมแอลกอฮอล์ ด้านการคุ้มครองเด็กและเยาวชนหรือสตรี ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีผู้แทนองค์กรเอกชนในแต่ละด้านไม่เกินหนึ่งคน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

(5) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสามคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านการแพทย์ จิตวิทยาหรือการสาธารณสุข ด้านสังคมสงเคราะห์ สังคมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์หรือนิติศาสตร์ ด้านการศึกษา การศาสนาหรือวัฒนธรรม โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละด้านไม่เกินหนึ่งคน

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ อธิบดีกรมสรรพสามิตเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา 11 กรรมการตามมาตรา 10 (4) และ (5) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (3) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี หรือเป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (4) ไม่เคยต้องคำพิพากษาว่ามีความผิดในคดีที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มน้ำอัดลมแอลกอฮอล์ เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี
- (5) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง
- (6) ไม่เป็นผู้ประกอบกิจการเครื่องดื่มน้ำอัดลมแอลกอฮอล์หรือมีส่วนได้เสียในกิจการเกี่ยวกับเครื่องดื่มน้ำอัดลมแอลกอฮอล์
- (7) ไม่เป็นผู้คิดเครื่องดื่มน้ำอัดลมแอลกอฮอล์

มาตรา 12 กรรมการตามมาตรา 10 (4) และ (5) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวาระหนึ่ง ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ภายในเก้าสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการ

ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา 13 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา 10 (4) และ (5) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) รัฐมนตรีให้ออก
- (4) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 11

ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา 10 (4) และ (5) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้มีการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันและในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

มาตรา 14 ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา 10 (4) และ (5) ในระหว่างที่กรรมการตามมาตรา 10 (4) และ (5) ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา 15 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 7 มาใช้บังคับกับการประชุมคณะกรรมการควบคุมโดยอนุโลม

มาตรา 16 คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เสนอนโยบาย แผนงาน และการควบคุมเครื่องคัมแอลกอฮอล์เกี่ยวกับมาตรการด้านภาษีรวมทั้งมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องคัมแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมการ

(2) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับบรรจุกัญช์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องคัมแอลกอฮอล์ที่ผลิต หรือนำเข้า

(3) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดเวลาขายเครื่องคัมแอลกอฮอล์ สถานที่ห้ามขายเครื่องคัมแอลกอฮอล์ วิธีหรือลักษณะการขายเครื่องคัมแอลกอฮอล์ที่ต้องห้ามสถานที่หรือบริเวณห้ามบริโภคเครื่องคัมแอลกอฮอล์ และสิ่งอื่นใดที่ใช้เป็นการโฆษณาเครื่องคัมแอลกอฮอล์

(4) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องคัมแอลกอฮอล์

(5) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการหรือรัฐมนตรีในการออกประกาศหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี

(6) ให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ รวมทั้งการเสนอมาตรการในการป้องกันผลกระทบจากการบริโภคเครื่องคัมแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องคัมแอลกอฮอล์

(7) จัดให้มีหรือส่งเสริมและสนับสนุนการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้แก่เยาวชนและประชาชน โดยทั่วไปให้เข้าใจถึงโทษและพิษภัยของเครื่องคัมแอลกอฮอล์

(8) เชิญข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้จัดส่งเอกสารหรือข้อมูล เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(9) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามมติ คณะกรรมการ

มาตรา 17 คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการควบคุมมอบหมาย

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 7 มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานโดยอนุโลม

มาตรา 18 ให้มีคณะกรรมการควบคุมเครื่องคัมแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธานกรรมการ ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นรองประธานกรรมการผู้แทนกองบัญชาการตำรวจนครบาล ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมสรรพสามิตหัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสังคมผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในกรุงเทพมหานครซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งหนึ่งคน ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ และผู้อำนวยการเป็นกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คนซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านสังคมสงเคราะห์ การแพทย์ จิตวิทยา และกฎหมายด้านละหนึ่งคน

ให้ผู้ช่วยเลขานุการสำนักอนามัยเป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการควบคุมเครื่องคัมแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักอนามัยไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา 19 ให้มีคณะกรรมการควบคุมเครื่องคัมแอลกอฮอล์จังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นรองประธานกรรมการ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด สรรพสามิตพื้นที่ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งหนึ่งคน หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ผู้อำนวยการ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งหนึ่งคน ประชาสัมพันธ์จังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่รับผิดชอบในเขตจังหวัดผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในเขตจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจังหวัดละไม่เกินสี่คน เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านสังคมสงเคราะห์ การแพทย์ จิตวิทยา และกฎหมายด้านละหนึ่งคน

ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดจะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา 20 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 และมาตรา 14 มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การแต่งตั้งกรรมการแทนและการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 18 และมาตรา 19 โดยอนุโลม เว้นแต่อำนาจของรัฐมนตรีตามมาตรา 13 (3) ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

มาตรา 21 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 7 และมาตรา 9 มาใช้บังคับกับการประชุมและการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานของคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดโดยอนุโลม

มาตรา 22 คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือในเขตจังหวัดแล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(1) เสนอความเห็นเกี่ยวกับมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมการควบคุม

(2) ให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมการผลิต การนำเข้า การขาย การโฆษณา และการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการเสนอมาตรการในการป้องกันผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(3) กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อเฝ้าระวังและป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนไปเกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(4) กำหนดแนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องกับนโยบายของคณะกรรมการในการลดและเลิกการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(5) ติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อลดและเลิกการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แล้วรายงานผลต่อคณะกรรมการควบคุม

(6) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการควบคุมมอบหมาย มาตรา 23 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและอนุกรรมการ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด 3

สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา 24 ให้จัดตั้ง “สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” ขึ้นใน กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

ให้มีผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของ สำนักงาน

มาตรา 25 ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ และคณะกรรมการควบคุม

(2) ดำเนินการหรือสนับสนุนให้มีการดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และดำเนินการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบาย รวมทั้ง แผนงานและมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟู สภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง แล้วรายงานให้ คณะกรรมการควบคุมทราบและพิจารณาเสนอคณะกรรมการ

(3) ประสานงานและร่วมมือกับคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรุงเทพมหานคร คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินงานเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการ บำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(4) เป็นศูนย์กลางข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(5) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการควบคุม มอบหมาย

หมวด 4

การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา 26 ให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีบรรจุภัณฑ์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่ผลิตหรือนำเข้า ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุม ประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(2) การอื่นตามที่คณะกรรมการควบคุมกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 27 ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

- (1) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา
- (2) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา
- (3) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร
- (4) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก
- (5) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ
- (6) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง หรือร้านค้าในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
- (7) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชน โดยทั่วไป
- (8) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา 28 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัน หรือเวลาที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ประกาศดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไขหรือข้อยกเว้นใด ๆ เท่าที่จำเป็นไว้ด้วยก็ได้

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการขายของผู้ผลิตผู้นำเข้าหรือตัวแทนของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าไปยังผู้ขายซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

มาตรา 29 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคลดังต่อไปนี้

- (1) บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (2) บุคคลที่มีอาการมึนเมาจนครองสติไม่ได้

มาตรา 30 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือในลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) ใช้เครื่องขายอัตโนมัติ
- (2) การเร่ขาย
- (3) การลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย
- (4) ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าชมการแข่งขัน การแสดง การให้บริการการชิงโชคการชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือแก่ผู้นำหีบห่อหรือสลากหรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ

(5) โดยแจก แลก ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือกับสินค้าอื่น หรือการให้บริการอย่างอื่นแล้วแต่กรณี หรือแจกจ่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในลักษณะเป็นตัวอย่าง

ของเครื่องคัมแอลกอฮอล์ หรือเป็นการจูงใจสาธารณชนให้บริโภคเครื่องคัมแอลกอฮอล์ รวมถึงการกำหนดเงื่อนไขการขายในลักษณะที่เป็นการบังคับซื้อเครื่องคัมแอลกอฮอล์โดยตรงหรือทางอ้อม

(6) โดยวิธีหรือลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา 31 ห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องคัมแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

(1) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา

(2) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล

(3) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี

(4) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคลหรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องคัมแอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

(5) สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงหรือร้านค้าในบริเวณสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

(6) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป

(7) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา 32 ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องคัมแอลกอฮอล์หรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องคัมแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม

การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ใด ๆ โดยผู้ผลิตเครื่องคัมแอลกอฮอล์ทุกประเภทให้กระทำได้เฉพาะการให้ข้อมูลข่าวสาร และความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคม โดยไม่มีการปรากฏภาพของสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ของเครื่องคัมแอลกอฮอล์นั้น เว้นแต่เป็นการปรากฏของภาพสัญลักษณ์ของเครื่องคัมแอลกอฮอล์ หรือสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องคัมแอลกอฮอล์นั้นเท่านั้น ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสอง มิให้ใช้บังคับกับการโฆษณาที่มีต้นกำเนิดนอกราชอาณาจักร

หมวด 5

การบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา 33 ผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือญาติ คณะบุคคล หรือองค์กรทั้งภาครัฐหรือเอกชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อาจขอรับการสนับสนุนเพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพจากสำนักงานได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมกำหนด

หมวด 6

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 34 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่ผลิตนำเข้า หรือขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่เก็บเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในเวลาทำการของสถานที่นั้นรวมถึงเข้าตรวจสอบยานพาหนะเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(2) ยึดหรืออายัดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(3) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา

มาตรา 35 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้รับอนุญาตหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องของบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 36 ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 34 ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา 37 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด 7

บทกำหนดโทษ

มาตรา 38 ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 39 ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยฝ่าฝืนมาตรา 27 หรือมาตรา 28 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 40 ผู้ใดขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์โดยฝ่าฝืนมาตรา 29 หรือมาตรา 30 (1) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 41 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 30 (2) (3) (4) (5) หรือ (6) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 42 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 31 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 43 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา 44 ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 34 (1) หรือ (2) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้ใดไม่ยอมมาให้ถ้อยคำหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำโดยไม่มีเหตุอันสมควรต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 34 (3) หรือไม่ยอมส่งเอกสารหรือวัตถุอื่นใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อถูกเรียกให้ส่งตามมาตรา 34 (3) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา 36 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา 45 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการพนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ หรือเงื่อนไขประการใด ๆ ให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามความเห็นสมควรก็ได้

ในการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการควบคุมหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการควบคุมมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ผู้นั้น

แสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา³⁴

³⁴<http://www.pllehealth.go.th/news/show>. วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

2.5.2 ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2550

เรื่อง กำหนดชื่อหรือประเภทของสถานที่สาธารณะที่ให้มีการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่และกำหนดส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของสถานที่สาธารณะดังกล่าวเป็นเขตสูบบุหรี่หรือเขตปลอดบุหรี่ รวมทั้งกำหนด สภาพ ลักษณะ และมาตรฐานของเขตสูบบุหรี่หรือเขตปลอดบุหรี่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 (1) (2) (3) และมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535 อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 32 มาตรา 33 มาตรา 41 และมาตรา 43 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความใน (22) 22.6 ของข้อ 2 แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2549 เรื่อง กำหนดชื่อหรือประเภทของสถานที่สาธารณะที่ให้มีการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ และกำหนดส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของสถานที่สาธารณะดังกล่าวเป็นเขตสูบบุหรี่หรือเขตปลอดบุหรี่ รวมทั้งกำหนด สภาพ ลักษณะ และมาตรฐานของเขตสูบบุหรี่หรือเขตปลอดบุหรี่ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ.2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“22.6 สถานที่จำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม อาหารและเครื่องดื่ม หรือสถานที่จัดเลี้ยงทั้งหมด”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความใน (2) ของข้อ 3 แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2549 เรื่อง กำหนดชื่อหรือประเภทของสถานที่สาธารณะที่ให้มีการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ และกำหนดส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของสถานที่สาธารณะดังกล่าวเป็นเขตสูบบุหรี่หรือเขตปลอดบุหรี่ รวมทั้งกำหนด สภาพ ลักษณะ และมาตรฐานของเขตสูบบุหรี่หรือเขตปลอดบุหรี่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(2) สถานที่ทำงานของเอกชน เฉพาะที่มีระบบปรับอากาศ”

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความใน (12) ของข้อ 3 แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2549 เรื่อง กำหนดชื่อหรือประเภทของสถานที่สาธารณะที่ให้มีการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ และกำหนดส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของสถานที่สาธารณะดังกล่าวเป็นเขตสูบบุหรี่หรือเขตปลอดบุหรี่ รวมทั้งกำหนด สภาพ ลักษณะ และมาตรฐานของเขตสูบบุหรี่หรือเขตปลอดบุหรี่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(12) สถานที่สาธารณะ ในข้อ 2 (22) 22.1 ถึง 22.6 ในส่วนอื่นทั้งหมดนอกเหนือจาก บริเวณที่อยู่ในระบบปรับอากาศ”

ข้อ 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (13) ของข้อ 3 แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2549 เรื่อง กำหนดชื่อหรือประเภทของสถานที่สาธารณะที่ให้มีการคุ้มครอง สุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ และกำหนดส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของสถานที่สาธารณะดังกล่าว เป็นเขตสูบบุหรี่หรือเขตปลอดบุหรี่ รวมทั้งกำหนด สภาพ ลักษณะ และมาตรฐานของเขตสูบบุหรี่ หรือเขตปลอดบุหรี่ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535

“(13) ตลาด ซึ่งหมายความว่าถึง สถานที่ที่จัดไว้ให้ผู้ค้าเป็นที่ชุมนุม เพื่อจัดแสดง จำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนสินค้า หรือบริการ ซึ่งจัดเป็นประจำหรือเป็นชั่วคราวหรือตามวันที่ กำหนด”

ข้อ 5 ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสี่สิบห้าวัน นับแต่วันประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป³⁵

1) สรุปสาระสำคัญของประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2550

กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้ในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 (ประกาศกระทรวง สาธารณสุขฉบับที่ 18) ห้ามสูบบุหรี่ ในผับ บาร์ และสถานบริการอื่นๆ ร้านอาหารในบริเวณที่ไม่มี ระบบปรับอากาศ ตลาด และสถานที่สาธารณะต่างๆ ตามประกาศฉบับที่ 17 ข้อ 2 (22) ข้อ 22.1 ถึง 22.6 ต้องเป็นเขตปลอดบุหรี่ทั้งหมด โดยในบริเวณที่ติดตั้งเครื่องปรับอากาศต้องเป็นเขตปลอดบุหรี่ ทั้งหมด ส่วนในบริเวณที่ไม่ติดตั้งเครื่องปรับอากาศต้องเป็นเขตปลอดบุหรี่ แต่สามารถจัดเขตสูบบุหรี่ได้

2) ความสำคัญของการออกกฎหมาย

เนื่องจากเป็นที่ยอมรับทางการแพทย์ว่า ควันบุหรี่เป็นผลร้ายต่อสุขภาพของผู้สูบ และไม่สูบบุหรี่ที่อยู่ใกล้เคียง โดยข้อมูลของสำนักงานคุ้มครองสิ่งแวดล้อมสหรัฐอเมริกา องค์การอนามัยโลก และองค์กรทางวิทยาศาสตร์อื่นๆ ที่ได้ศึกษาในเรื่องนี้ระบุตรงกันว่า ควันบุหรี่มือสอง เป็นสารก่อมะเร็งในมนุษย์ที่ไม่มีระดับ “ปลอดภัย” ในการสัมผัสเลย โดยเฉพาะการห้ามสูบบุหรี่ใน ผับบาร์จะส่งผลดีต่อพนักงานจากจำนวนผับบาร์ทั้งหมด 6,583 แห่งทั่วประเทศ และประชาชนที่มา เที่ยว ผับบาร์นับหมื่นนับแสนคน และยังเป็นการลดจำนวนเยาวชนไม่ให้เริ่มต้นสูบบุหรี่ที่มี ประสิทธิภาพอีกทางหนึ่ง และจากการวิจัยของ รศ.ดร.เนาวรัตน์ เจริญค้า คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ระบุว่าระดับมลพิษในผับบาร์และสถานบันเทิงในประเทศไทยที่มีคนสูบบุหรี่ มีอันตรายสูงเป็น 15 เท่า ของระดับมาตรฐานที่สำนักงานสิ่งแวดล้อมสหรัฐอเมริกาคำหนดไว้

³⁵ <http://thaiantitobacco.com/th/index>. วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

3) สถานที่ชนิดใดที่กฎหมายบังคับใช้

(1) ตลาดต้องเป็นเขตปลอดบุหรี่ทั้งหมด แต่สามารถจัดเขตสูบบุหรี่ได้

(2) ร้านอาหารที่ไม่มีระบบปรับอากาศ และร้านอาหารที่มีบริเวณไม่มีระบบปรับอากาศ ต้องเป็นเขตปลอดบุหรี่ทั้งหมด แต่สามารถจัดเขตสูบบุหรี่ได้

สถานที่ดังต่อไปนี้ ในบริเวณที่ติดเครื่องปรับอากาศต้องเป็นเขตปลอดบุหรี่ทั้งหมด

ส่วน ในบริเวณที่ไม่ติดเครื่องปรับอากาศต้องเป็นเขตปลอดบุหรี่ แต่สามารถจัดเขตสูบบุหรี่ได้

(1) ผับ บาร์ และสถานบริการอื่นๆ

(2) สถานที่จัดแสดงศิลปวัฒนธรรม พิพิธภัณฑ์สถาน หรือหอศิลป์

(3) ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า สถานที่แสดงสินค้าหรือนิทรรศการ

(4) ร้านตัดผม ร้านตัดเสื้อ สถานเสริมความงาม

(5) สถานที่บริการคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ตู้เกมส์ หรือตู้คาราโอเกะ

(6) บริเวณ โถงพักคอย โรงแรม รีสอร์ท หอพัก ห้องเช่า อาคารชุด

คอนโดมิเนียม คอร์ท อพาร์ทเมนท์

4) การจัดเขตสูบบุหรี่

เขตสูบบุหรี่บริเวณที่มีระบบปรับอากาศ ต้องมีการระบายอากาศถ่ายเทหมุนเวียนระหว่างภายนอกอาคารและภายในเขตสูบบุหรี่ไม่น้อยกว่า 50 ลูกบาศก์ฟุต/นาที/คน

เขตสูบบุหรี่ต้องมีสภาพและลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ไม่อยู่ในบริเวณที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(2) ไม่อยู่ในบริเวณทางเข้า-ออกของสถานที่ที่ทำให้มีการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่

(3) ไม่อยู่ในบริเวณที่เปิดเผยอันเป็นที่เห็นได้ชัดแก่ผู้มาใช้สถานที่นั้น

5) บทลงโทษ

สูบบุหรี่ในที่ห้ามสูบ จะมีโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาท เจ้าของสถานที่สาธารณะ ตามประกาศฉบับใหม่ ที่ไม่จัดเขตปลอดบุหรี่ โดยการติดป้ายสัญลักษณ์ตามที่กำหนด มีโทษปรับไม่เกิน 20,000 บาท

6) เจ้าหน้าที่ผู้ดูแลกฎหมาย

เจ้าหน้าที่ผู้ดูแลการบังคับใช้กฎหมายนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่พนักงานที่ ได้รับการแต่งตั้งจากระทรวงสาธารณสุข³⁶

2.5.3 กฎกระทรวง กำหนดประเภทอาคารที่ต้องจัดให้มีผู้ตรวจสอบ พ.ศ. 2548

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 (3) แห่งบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และ มาตรา 32 ทวิ (3) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการ จํากัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้ กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออก กฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 อาคารประเภทดังต่อไปนี้ต้องจัดให้มีผู้ตรวจสอบด้านวิศวกรรมหรือผู้ ตรวจสอบด้านสถาปัตยกรรม แล้วแต่กรณี ตามมาตรา 32 ทวิ

(1) โรงมหรสพ

(2) โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่แปดสิบห้องขึ้นไป

(3) สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ที่มีพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยตารางเมตร ขึ้นไป

(4) อาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด หรืออาคารอยู่อาศัยรวม ที่มีพื้นที่ตั้งแต่ สองพันตารางเมตรขึ้นไป

(5) อาคารโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่มีความสูงมากกว่าหนึ่งชั้น และมี พื้นที่ใช้สอยตั้งแต่ห้าพันตารางเมตรขึ้นไป

(6) ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่สูงจากพื้นดินตั้งแต่สิบห้าเมตรขึ้นไป หรือมีพื้นที่ตั้งแต่ห้าสิบตารางเมตรขึ้นไป หรือป้ายที่ติดหรือตั้งบนหลังคาหรือคานฟ้าของอาคาร หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่มีพื้นที่ตั้งแต่ยี่สิบห้าตารางเมตรขึ้นไป

ข้อ 2 ในการจัดให้มีผู้ตรวจสอบอาคารสำหรับอาคารตามข้อ 1 (4)

³⁶ http://www.asthailamd.or.th/th/content_image. วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2552.

(1) อาคารที่มีพื้นที่ไม่เกินห้าพันตารางเมตร ให้ได้รับการยกเว้นการจัดให้มีผู้ตรวจสอบอาคารเป็นเวลาเจ็ดปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

(2) อาคารที่มีพื้นที่เกินห้าพันตารางเมตร ให้ได้รับการยกเว้นการจัดให้มีผู้ตรวจสอบอาคาร เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

มาตรา 32 ทวิ เจ้าของอาคาร ดังต่อไปนี้

(1) อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่

(2) อาคารชุมนุมคน

(3) อาคารตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ต้องจัดให้มีผู้ตรวจสอบด้านวิศวกรรมหรือผู้ตรวจสอบด้านสถาปัตยกรรม แล้วแต่กรณี ทำการตรวจสอบสภาพอาคาร โครงสร้างของตัวอาคาร อุปกรณ์ประกอบต่าง ๆ เกี่ยวกับระบบไฟฟ้า และการจัดแสงสว่างระบบการเตือน การป้องกันและการระงับอัคคีภัย การป้องกันอันตรายเมื่อมีเหตุขุลมุน่วนวาย ระบบระบายอากาศ ระบบระบายน้ำ ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบเครื่องกล หรือระบบอื่น ๆ ของอาคารที่จำเป็นต่อการป้องกันภัยอันตรายต่าง ๆ ที่มีผลต่อสุขภาพ ชีวิตร่างกาย หรือทรัพย์สิน แล้วรายงานผลการตรวจสอบต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาผลการตรวจสอบสภาพอาคารตามวรรคหนึ่งโดยมิชักช้าเพื่อพิจารณาออกใบรับรองการตรวจสอบอาคารหรือดำเนินการตามมาตรา 46 หรือมาตรา 46 ทวิ แล้วแต่กรณีต่อไป³⁷

³⁷ สำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคาร กรมโยธาธิการ กระทรวงมหาดไทย, พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 (แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543) กฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 กฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้าง พ.ศ. 2479, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกิจการโรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2545), หน้า 15-17.

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ได้ศึกษาและทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่มีผู้วิจัยได้ศึกษาเอาไว้แล้ว จึงได้นำมาสรุปสาระสำคัญ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

พิมพ์อูมา ตูจันดา ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะคิดต่อการเที่ยวสถานเริงรมย์ประเภทผับของวัยรุ่น ศึกษาระดับเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนมีอิทธิพลต่อทักษะคิดต่อการเที่ยวสถานเริงรมย์ประเภทผับของวัยรุ่น เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่เพื่อนมีอิทธิพลต่อตนเองสูง เพราะวัยรุ่นยึดเอาเพื่อนเป็นคนสำคัญ เป็นที่ปรึกษา เป็นกำลังใจ เป็นคนที่เข้าใจตน และมีความสุขเมื่อได้อยู่กับเพื่อน และอาจเป็นผู้ตัดสินใจแทนตนในบางครั้ง เพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อทักษะคิดในเรื่องต่าง ๆ ของวัยรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะคิดต่อการเที่ยวสถานเริงรมย์ประเภทผับ ซึ่งเป็นสถานพักผ่อนหย่อนใจของวัยรุ่นที่นิยมไปกับเพื่อนเป็นหลัก³⁸

ภากร กมลาศวิน ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลกระทบคิสโก้เซคต่อเยาวชนไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ผลการศึกษาพบว่า การใช้บริการคิสโก้เซคมีความสัมพันธ์กับลักษณะที่พิกจากการศึกษาปรากฏว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่กับบิดามารดามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.7 และนิยมไปใช้บริการคิสโก้เซคในวันศุกร์ถึงวันเสาร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.4³⁹

คันทรส พลเยี่ยม ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่นในอำเภอเมืองเลย จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นมีสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ด้านตัวบุคคลในระดับมาก มีสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ที่มาจากด้านครอบครัวระดับน้อยและด้านสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่นส่วนใหญ่มาจากด้านตัวบุคคล ซึ่งสาเหตุด้านตัวบุคคลนั้น พบว่า นักเรียนต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน ต้องการหาประสบการณ์แปลกใหม่ และเที่ยวเพื่อพักผ่อนและผ่อนคลายความตึงเครียดอยู่ในระดับมากส่วนการอยากใกล้ชิดกับเพื่อนหรือเพื่อนต่างเพศอยู่ในระดับน้อย ส่วนสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ด้านครอบครัว พบว่า การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองทำงานมากไม่มีเวลาเอา

³⁸พิมพ์อูมา ตูจันดา, “ทักษะคิดต่อการเที่ยวสถานเริงรมย์ประเภทผับของวัยรุ่น ศึกษาระดับเขตกรุงเทพมหานคร”, ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์), 2543, 102 หน้า.

³⁹ภากร กมลาศวิน, “ผลกระทบคิสโก้เซคต่อเยาวชนไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง), 2543, 81 หน้า.

ใจใส่ดูแล บิดามารดา หรือผู้ปกครองมีความขัดแย้งกันทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายการอยู่บ้าน และบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่เข้าใจและไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย ส่วนบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่รัก หรือมีความลำเอียงรักลูกไม่เท่ากันอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้สาเหตุด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ที่เป็นสาเหตุในระดับมากคือ สถานเริงรมย์มีระบบแสง สี เสียงที่เร้าใจและดึงดูดใจทำให้มีความสุข รวมทั้งบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมของสถานเริงรมย์น่าสนใจดึงดูดใจทำให้ออกไปเที่ยว ส่วนการที่รับการชักชวนจากเพื่อน และกิจกรรมของสถานเริงรมย์ที่น่าสนใจ เช่นการสมนาคุณ การได้รับสิทธิพิเศษและการแจกรางวัลเป็นสาเหตุในระดับน้อย⁴⁰

จุฑารัตน์ เชิญอักษร ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผลการศึกษาพบว่า ด้านความถี่ในการเที่ยวสถานบันเทิง วัยรุ่นมีพฤติกรรมด้านความถี่ในการเที่ยวสถานบันเทิงสูงมาก โดยส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงมากกว่าอาทิตย์ละ 1 ครั้งขึ้นไป การไปเที่ยวในแต่ละครั้งนั้น ไม่ได้คำนึงถึงว่าจะเป็นวันเสาร์อาทิตย์ หรือวันธรรมดา แต่วัยรุ่นจะไปเที่ยวสถานบันเทิงโดยการตามกลุ่มเพื่อนไป ด้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วัยรุ่นส่วนใหญ่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วัยรุ่นส่วนใหญ่จะดื่มแอลกอฮอล์ทุก ๆ ครั้ง que ไปเที่ยวสถานบันเทิง โดยมีความเชื่อว่าเมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วจะเที่ยวสถานบันเทิงได้สนุกกว่าเดิม ด้านการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ วัยรุ่นส่วนใหญ่มักจะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลังจากออกจากสถานบันเทิง การมีเพศสัมพันธ์นั้นจะมีทั้งเพื่อนที่ไปเที่ยวด้วยกัน และที่เพิ่งรู้จักกันภายในสถานบันเทิง โดยเห็นว่าสถานบันเทิงไม่มีส่วนในการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ แต่เกิดจากความพึงพอใจมากกว่าด้านการใช้จ่ายเงิน วัยรุ่นส่วนใหญ่ใช้จ่ายเงินไม่จำกัด มากกว่าครั้งละ 500 บาทขึ้นไป รายได้ส่วนใหญ่จึงหมดไปกับการเที่ยวสถานบันเทิง เนื่องจากวัยรุ่นไปเที่ยวสถานบันเทิงบ่อยครั้งเกินไป⁴¹

รจนา เพ็ชรดี ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการนิยมเที่ยวกลางคืน ณ สถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ.ของวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน ณ สถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ.ของวัยรุ่น สามารถแยกอธิบายออกเป็นประเด็นดังนี้ การแต่งกาย กลุ่มวัยรุ่นนิยมแต่งกาย

⁴⁰ คันทรส พลเยี่ยม, “พฤติกรรมและสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่นในอำเภอเมืองเลย จังหวัดร้อยเอ็ด”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), 2545, 101 หน้า.

⁴¹ จุฑารัตน์ เชิญอักษร, “พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ”, ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์), 2545, 128 หน้า.

มาเที่ยวสถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ. ตามสไตล์ของตนเอง โดยไม่ตามแพชั่นมากที่สุดรองลงมาคือ การแต่งกายมาเที่ยวแบบง่าย ๆ ธรรมดาอะไรก็ได้ แต่งกายมาเที่ยวแบบหรูหรา แต่งกายมาเที่ยวแบบเปรี้ยวเซ็กซี่ และแต่งกายมาเที่ยวให้ดูเด่นสะดุดตาผู้อื่น การเดินทาง กลุ่มตัวอย่างนิยมเดินทางมาเที่ยวสถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ. โดยรถแท็กซี่มากที่สุด รองลงมาคือ เดินทางมาเที่ยวโดยอาศัยรถเพื่อน และโดยรถส่วนตัว บุคคลที่วัยรุ่นมาด้วย กลุ่มตัวอย่างนิยมมาเที่ยวสถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ.กับเพื่อนสนิทหรือกลุ่มเพื่อนมากที่สุด ช่วงวันเวลา กลุ่มตัวอย่างนิยมมาเที่ยวสถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ.ในวันศุกร์-วันเสาร์มากที่สุด กิจกรรมที่กระทำขณะอยู่ในสถานบันเทิง กิจกรรมด้านบวกที่กลุ่มวัยรุ่นนิยมกระทำมากที่สุดขณะมาเที่ยวสถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ. คือ การพูดคุยกับเพื่อน รองลงมาคือ เดินร่ำสั่งอาหารมากิน และนั่งเฉย ๆ ส่วนกิจกรรมด้านลบที่กลุ่มตัวอย่างนิยมกระทำมากที่สุดขณะมาเที่ยวต่างเพศ และการเสพยาตามลำดับ

สถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ. คือ การดื่มแอลกอฮอล์ รองลงมา คือ การเข้าไปหาและทำความรู้จักกับเพื่อน⁴²

ลักขณา ศรีสารคาม ได้ทำการศึกษาเรื่อง การใช้ชีวิตของนักศึกษาหญิงตามสถานบันเทิงในเขตเทศบาลนครขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาหญิงตามสถานบันเทิงในเขตเทศบาลนครขอนแก่น เป็นการตอบสนองความต้องการ 4 ประการคือ 1) ความต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน โดยการลิ้มลองอาหาร และเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ได้ฟังเพลงที่ถูกต้อง และนักดนตรีที่ชื่นชอบ ชมการแสดงดนตรีหรือแสดงอื่น ๆ เพื่อความบันเทิง มีการเดินร่ำตามจังหวะดนตรี บริการมีบุคลิกดี บรรยากาศที่แปลกใหม่ และแสงสีเสียงที่เร้าใจ 2) ความสนใจเรื่องเพศ และเพื่อนต่างเพศ เป็นความรู้สึกรักของกลุ่มตัวอย่าง โดยสนใจรูปร่าง ผิวพรรณ หน้าตาความสวยงามจากการแต่งกายด้วยเสื้อผ้า และเครื่องประดับที่ทันสมัย เพื่อดึงดูดความสนใจจากเพื่อนชาย หรือคนรัก 3) ความต้องการการรวมกลุ่ม เกิดจากความเหงา เพราะห่างไกลจากญาติพี่น้องและเพื่อนที่เคยอยู่ร่วมกันเมื่อครั้งอยู่ภูมิลำเนาเดิม เมื่อมาเรียนหนังสือจะต้องเช่าหอพัก หรือที่พักรวมต้องอยู่คนเดียวจึงเกิดความเหงา ว่าเหตุจึงต้องการเพื่อน ไว้พูดคุยแก้เหงา เกิดความรู้สึกอบอุ่น

⁴²รจนา เพ็ชรดี, “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการนิยมเที่ยวกลางคืน ณ สถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ.ของวัยรุ่น”, วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2545, 106 หน้า.

4) ความต้องการประสบการณ์ใหม่ โดยการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในการพบปะกับกลุ่ม และ ค่านิยมของวัยรุ่น การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีรูปทรงแปลกใหม่ให้เป็นจุดดึงดูดใจของเพื่อนชาย⁴³

เดช วัฒนาวิทยานุกูล ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่น : กรณีศึกษานักศึกษาศาสนาบันราชภัฏเลย พบว่า วัยรุ่นในจังหวัดเลยนิยมเที่ยวคิสโก้เชค ผับ คอฟฟี่ชอป และคาราโอเกะ ร้อยละ 39.4 บุคคลที่ไปเที่ยวด้วย คือ เพื่อน ร้อยละ 84.5 ใช้เวลาอยู่ในสถานเริงรมย์ มากกว่า 4 ชั่วโมง ร้อยละ 51.5 โดยมีกิจกรรมที่ปฏิบัติระหว่างอยู่ในสถานเริงรมย์ คือ ดับน้ำ ร้องเพลง ฟังเพลง นั่งคุยกับเพื่อน และดื่มเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์⁴⁴

นลินี สุภกรโกศัย ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะของวัยรุ่นชายต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบริการคิสโก้เชค : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า เหตุผลที่เยาวชนวัยรุ่นเหล่านั้นไปเที่ยวสถานบริการคิสโก้เชคเพราะ ผู้ปกครองไม่ให้ความรัก ความเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด จึงทำให้เยาวชนวัยรุ่นพยายามหาสิ่งยึดเหนี่ยวทางด้านจิตใจ เพื่อให้ตนเองรู้สึกดี และไม่ขาดหายบางสิ่งบางอย่างไป นอกจากนี้เยาวชนวัยรุ่นบางคนมีเหตุผลในการไปเที่ยวสถานบริการคิสโก้เชคเหล่านั้น เพราะอยากรู้ อยากเห็น อยากเป็นผู้ใหญ่ อยากทำสิ่งที่เลียนแบบผู้ใหญ่ และคิดว่าพฤติกรรมเหล่านั้นจะทำให้ผู้อื่นมองตนเองว่าเป็นผู้ใหญ่และการไปเที่ยวยังสถานที่แห่งนั้น ทำให้เจอเพื่อนใหม่ต่างสถานบันเป็นจำนวนมากซึ่งทำให้ได้รู้จักเพื่อนมากขึ้น รวมถึงการที่วัยรุ่นเหล่านั้นต้องการได้รับการยอมรับจากเพื่อน ๆ เพราะคิดว่าการไปเที่ยวจะทำให้เพื่อน ๆ ยอมรับ โดยกลายเป็นค่านิยมที่ผิด และเนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้ อยากเห็น ทำให้มีการไปเที่ยวตามเพื่อน นอกจากนี้สถานบริการเหล่านี้ ยังเปิดโอกาสให้วัยรุ่นที่ไปเที่ยวสามารถดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ได้ สุนัขบุรีได้เป็นตัวที่ดึงดูดให้วัยรุ่นไปเที่ยวเป็นจำนวนมาก⁴⁵

⁴³ลักขณา ศรีสารคราม, “การใช้ชีวิตของนักศึกษาตามสถานบันเทิงในเขตเทศบาลนครขอนแก่น”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), 2545, 98 หน้า.

⁴⁴เดช วัฒนาวิทยานุกูล, “พฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่น : กรณีศึกษานักศึกษาศาสนาบันราชภัฏเลย”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย), 2546, 167 หน้า.

⁴⁵นลินี สุภกรโกศัย, “ทักษะของวัยรุ่นชายต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบริการคิสโก้เชค : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย”, วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2546, 112 หน้า.

ธนุศิลป์ ดวงแก้วงาม ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการที่วสสถานบริการของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมืองเลย จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติกับพฤติกรรมกรรมการที่วสสถานบริการของวัยรุ่น สรุปได้ว่า ปัจจัยทางด้านทัศนคติของวัยรุ่นมีทัศนคติว่าเป็นสถานที่ผ่อนคลายความเครียดของคนในสังคม และคิดว่าคนที่ไปใช้สถานบริการเป็นคนทันสมัย จึงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการที่วสสถานบริการของวัยรุ่นที่เข้าใจว่า สถานบริการเป็นสถานที่ผ่อนคลายความเครียด การเข้าไปในสถานบริการจึงเป็นเรื่องที่ปกติ⁴⁶

อศัลยา คุ่มรัมย์ ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการที่วกลางคืนของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ผลการศึกษาพบว่า เหตุผลที่ไปเที่ยวกลางคืนของนิสิตปริญญาตรี ได้แก่ ไปเที่ยวกลางคืนเพื่อความสนุกสนาน คิดเป็นร้อยละ 73.8 รองลงมาคือ ไปเที่ยวเพื่อคลายเครียดจากการเรียน คิดเป็นร้อยละ 55.8 สำหรับการไปเที่ยวกลางคืนเพื่อได้รับประสบการณ์ใหม่ และเพื่อเข้าสังคมกับเพื่อนมีค่าใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 36.3 และ 35.0 ตามลำดับ และการไปเที่ยวกลางคืนเพื่อความทันสมัยและเพื่อแต่งตัวตามแฟชั่นมีเพียงร้อยละ 5.3 และ 3.3 ตามลำดับ⁴⁷

จิรวรรณ แก้วใจ ได้ทำการศึกษา พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง : กรณีศึกษาสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะส่วนบุคคลเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้เกิดพฤติกรรมกรรมการที่วกลางคืนมากที่สุด รองลงมา คือ ลักษณะด้านสิ่งแวดล้อม และลักษณะด้านครอบครัว พฤติกรรมที่นิยมทำก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงมากที่สุด คือ การโทรศัพท์ชวนเพื่อนไปเที่ยวด้วยกัน ส่วนพฤติกรรมที่นิยมทำขณะเที่ยวสถานบันเทิง คือ การเดินร่าและพฤติกรรมที่นิยมทำหลังจากสถานบันเทิงปิดบริการ คือ การรับประทานอาหาร⁴⁸

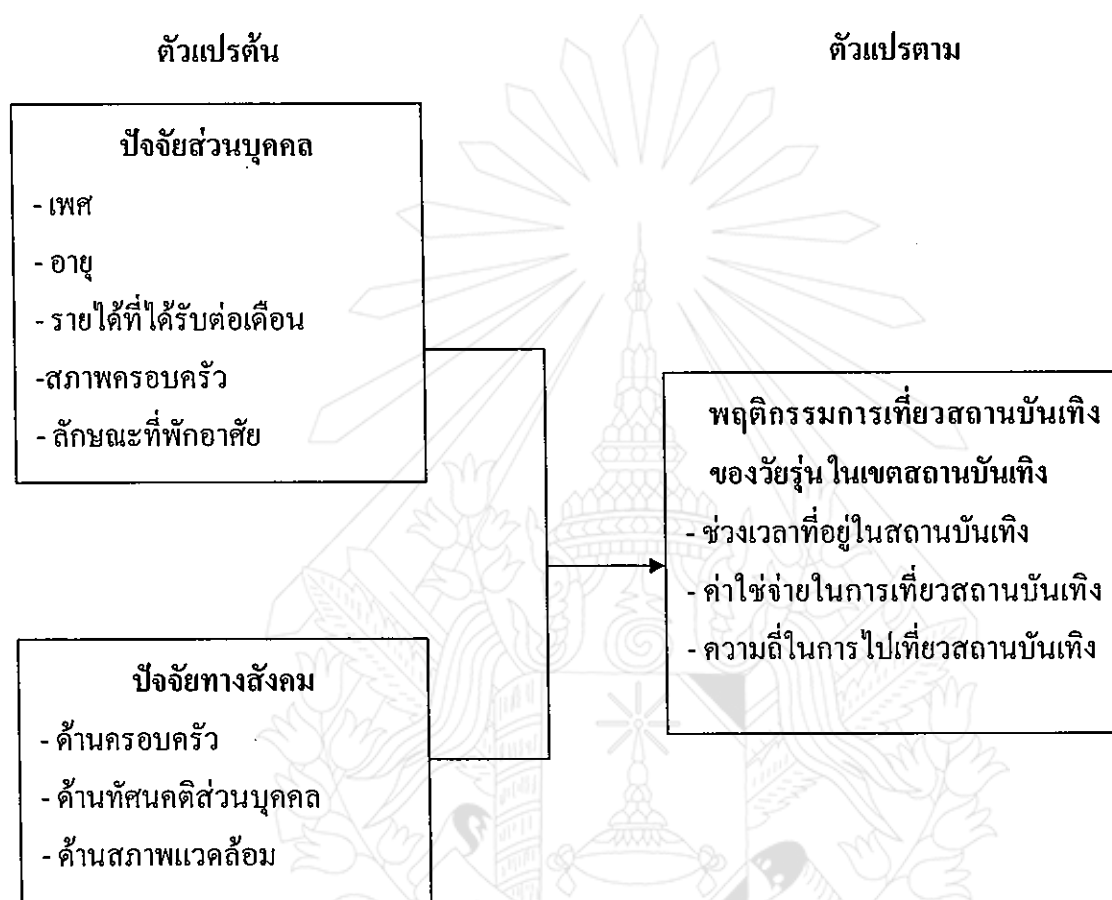
⁴⁶ สิบตำรวจโท ธนุศิลป์ ดวงแก้วงาม, “ปัจจัยที่มีผลต่อการที่วสสถานบริการของวัยรุ่นในอำเภอเมืองเลย จังหวัดบุรีรัมย์”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์), 2547, 97 หน้า.

⁴⁷ อศัลยา คุ่มรัมย์, “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการที่วสสถานบันเทิงของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2550, 147 หน้า.

⁴⁸ จิรวรรณ แก้วใจ, “พฤติกรรมกรรมการที่วกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง : กรณีศึกษาสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2550, 297 หน้า.

2.7 สรุปกรอบแนวคิด

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ผู้วิจัยจึงได้สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 สรุปกรอบแนวคิด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลข อำเภอเมืองเลข จังหวัดเลข ครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิคและวิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ได้แก่ กลุ่มวัยรุ่นที่เข้าไปใช้บริการสถานบันเทิง มีจำนวน 2 ร้าน มีประชากรทั้งหมด 2,352 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่กลุ่มวัยรุ่นที่เที่ยวสถานบันเทิง จำนวน 342 คน

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างจากกลุ่มวัยรุ่นที่มาเที่ยวสถานบันเทิง โดยการเปิดตารางตรงสี่ และมอร์แกน¹ และใช้เทคนิคการเลือกแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ดังตารางที่ 3.1

¹บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ 7, (กรุงเทพมหานคร : สุวีระยาสาสน์, 2545), หน้า 43.

ตารางที่ 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ที่	วัน	ร้านที่ 1		ร้านที่ 2		รวมกลุ่ม ตัวอย่าง
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	
1	จันทร์	70	10	71	10	20
2	อังคาร	75	11	70	10	21
3	พุธ	74	11	75	11	22
4	พฤหัสบดี	82	12	86	13	25
5	ศุกร์	345	50	340	49	99
6	เสาร์	340	49	325	47	96
7	อาทิตย์	190	28	209	30	58
รวม		1,176	171	1,176	171	342

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น เป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 15 ข้อ

สำหรับเกณฑ์ในการจัดระดับคะแนน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การให้คะแนน โดยการกำหนดช่วงคะแนน เพื่ออธิบายระดับความคิดเห็นของตัวแปรไว้ดังนี้ (Class Interval)

ในกรณีที่คำถามเป็นเชิงบวก เกณฑ์กำหนดระดับความคิดเห็น แบ่งเป็น 5 ระดับคือ

5	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมาก
3	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อย
1	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ในกรณีที่คำถามเป็นเชิงลบ (Negative) การให้คะแนนจะเป็นตรงกันข้าม
การแปลความหมายของระดับคะแนน ยึดเกณฑ์ในการประเมิน ดังนี้²

ระดับความคิดเห็น		
4.51 – 5.00	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

3.4 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 3.4.1 ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น
- 3.4.2 แนวคิดทฤษฎีปัจจัยและพฤติกรรม และศึกษาการสร้างแบบสอบถามจากเอกสาร ตำราและหนังสือรวมทั้งศึกษาตัวอย่างแบบสอบถามจากเอกสาร วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ และงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 3.4.3 กำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่จะสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และสร้างแบบสอบถาม ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 3.4.4 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว นำเสนอที่ปริกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบแก้ไขความชัดเจน ความถูกต้องของการใช้ภาษาและข้อคำถาม
- 3.4.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่ปริกษาสารนิพนธ์แนะนำ แล้วนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม ซึ่งต้องได้ค่า IOC เท่ากับ 0.50 ขึ้นไป
- 3.4.6 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วเสนอที่ปริกษาอีกครั้ง
- 3.4.7 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มวัยรุ่น ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน
- 3.4.8 นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficeint) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าเท่ากับ .8756

²บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, อ่างแล้ว, หน้า 44.

3.4.9 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนต่อไปนี้

3.5.1 ผู้วิจัย ยื่นคำร้องขอหนังสือจาก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ถึงผู้จัดการสถานบันเทิง อำเภอเมืองเลย เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

3.5.2 ผู้วิจัย ได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง จำนวน 342 ฉบับ ได้กลับมา จำนวน 334 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98 %

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำหลักสถิติมาประกอบการวิเคราะห์แบบสอบถาม ดังนี้

3.6.1 สถิติที่ใช้การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือหาความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3.6.2 สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) โดยใช้ร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการอธิบายข้อมูลส่วนบุคคล, พฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของผู้ตอบแบบสอบถาม

3.6.3 สถิติอนุมาน (inference statistics) ใช้หลักความน่าจะเป็นมาทำการทดสอบสมมติฐาน สถิติที่ใช้คือ ไค-สแควร์ (Chi-square) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางสังคมกับพฤติกรรมเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลข อำเภอเมืองเลข จังหวัดเลย” ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มวัยรุ่นที่เข้าไปใช้บริการสถานบันเทิง จำนวน 2,352 คน ใช้วิธีการกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เกรงซี มอแกน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 342 คน จากรายงานผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 342 คน ได้รับคืน 334 คน คิดเป็นร้อยละ 98 และใช้เทคนิคการเลือกแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกนำเสนอโดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลข อำเภอเมืองเลข จังหวัดเลย

4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลข อำเภอเมืองเลข จังหวัดเลย

4.4 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางสังคม กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลข อำเภอเมืองเลข จังหวัดเลย

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับเพศ อายุ รายได้ที่ได้รับต่อเดือน สภาพครอบครัว และลักษณะที่พักอาศัย

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	109	32.63
หญิง	225	67.37
รวม	334	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า วัยรุ่นเป็นเพศหญิง จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 67.37 และเพศชาย จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 32.63.

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 – 19 ปี	18	5.38
20 – 22 ปี	208	60.28
23 – 25 ปี	108	32.34
รวม	334	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า วัยรุ่นมีอายุระหว่าง 20 - 22 ปี จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 60.28 รองลงมาคือผู้ที่มีอายุระหว่าง 23 - 25 ปี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 32.34 และผู้ที่มีอายุระหว่าง 18 – 19 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.38

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามรายได้ที่ได้รับต่อเดือน

รายได้ที่ได้รับต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 3,000 บาท	57	17.07
3,001 – 5,000 บาท	134	40.12
5,001 - 7,000 บาท	97	29.04
7,001 บาทขึ้นไป	46	13.77
รวม	334	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า วัยรุ่นมีรายได้ที่ได้รับต่อเดือน ระหว่าง 3,001-5,000 บาท จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 40.12 รองลงมาคือผู้ที่มีรายได้ที่ได้รับต่อเดือนระหว่าง 5,001-7,000 บาท จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 29.04 และน้อยที่สุดคือผู้ที่มีรายได้ที่ได้รับต่อเดือน 7,001 บาทขึ้นไป จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 13.77

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามสภาพครอบครัว

สภาพครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	243	72.75
พ่อแม่หย่าร้าง	35	10.48
พ่อแม่แยกกันอยู่	42	12.57
พ่อแม่เสียชีวิต/แม่เสียชีวิต	14	4.19
รวม	334	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า วัยรุ่นที่พ่อแม่อยู่ด้วยกันจำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 72.75 รองลงมาคือ พ่อแม่แยกกันอยู่ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 12.57 และน้อยที่สุดคือพ่อแม่เสียชีวิต/แม่เสียชีวิตจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.19

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามลักษณะที่พักอาศัย

ลักษณะที่พักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
บ้านของตนเอง	169	50.60
บ้านญาติ	22	6.59
บ้านเช่า/หอพัก	143	42.81
รวม	334	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า วัยรุ่นพักอาศัยอยู่บ้านของตนเอง จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 50.60 รองลงมาคือผู้ที่พักอาศัยอยู่บ้านเช่า/หอพัก จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 42.81 และผู้ที่พักอาศัยอยู่บ้านญาติ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.59

4.2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนร้อยละพฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น แยกตามเหตุผลที่เข้าไปเที่ยวสถานบันเทิง

เหตุผลที่เข้าไปเที่ยวสถานบันเทิง	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อพักผ่อน/ผ่อนคลาย	182	54.49
อยากลองอยากรู้	59	17.67
งานเลี้ยงสังสรรค์	93	27.84
รวม	334	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า วัยรุ่นมีเหตุผลที่เข้าไปเที่ยวสถานบันเทิง เพื่อพักผ่อน/ผ่อนคลาย จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 54.49 รองลงมาคืองานเลี้ยงสังสรรค์ จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 27.84 และอยากลองอยากรู้ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 17.67

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนร้อยละพฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น แยกตามช่วงเวลาไปเที่ยวสถานบันเทิง

ช่วงเวลาไปเที่ยวสถานบันเทิง	จำนวน	ร้อยละ
19.00 – 21.00 น.	12	3.59
21.01 – 23.00 น.	143	42.81
23.01 – 01.00 น.	179	53.59
รวม	334	100.00

จากตารางที่ 4.7 พบว่า วัยรุ่นมีช่วงเวลาไปเที่ยวสถานบันเทิง อยู่ระหว่าง 23.01-01.00 น. จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 53.59 รองลงมาคือ 21.01-23.00 น. จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 42.81 และ 19.00-21.00 น. จำนวน 12 คน คิดเป็น ร้อยละ 3.59

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนร้อยละพฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น แยกตาม
เวลาในการเที่ยวสถานบันเทิง

เวลาในการเที่ยวสถานบันเทิง	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 2 ชั่วโมง	38	11.38
2 - 4 ชั่วโมง	202	60.48
4 - 6 ชั่วโมง	94	28.14
รวม	334	100.00

จากตารางที่ 4.8 พบว่า วัยรุ่นใช้เวลาในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้ง 2-4 ชั่วโมง จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 60.48 รองลงมาคือ 4-6 ชั่วโมงจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 28.14 และน้อยกว่า 2 ชั่วโมง จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.38

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนร้อยละพฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น แยกตาม
ความถี่โดยเฉลี่ยในการเที่ยวสถานบันเทิง

ความถี่โดยเฉลี่ยในการเที่ยวสถาน บันเทิง	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	13	3.89
2 - 3 ครั้งต่อสัปดาห์	95	28.44
สัปดาห์ละครั้ง	142	42.51
เดือนละครั้ง	84	25.15
รวม	334	100.00

จากตารางที่ 4.9 พบว่า วัยรุ่นมีความถี่โดยเฉลี่ยในการเที่ยวสถานบันเทิง สัปดาห์ละครั้ง จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 42.51 รองลงมาคือ 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 28.44 และน้อยที่สุดคือทุกวัน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.89

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนร้อยละพฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น แยกตามการใช้บริการสถานบันเทิงในวันใด

การใช้บริการสถานบันเทิงในวันใด	จำนวน	ร้อยละ
วันจันทร์ – วันอังคาร	41	12.28
วันพุธ – วันพฤหัสบดี	78	23.35
วันศุกร์ – วันอาทิตย์	215	64.37
รวม	334	100.00

จากตารางที่ 4.10 พบว่า วัยรุ่นใช้บริการสถานบันเทิงมี วันศุกร์-วันอาทิตย์ จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 64.37 รองลงมาคือ วันพุธ - วันพฤหัสบดี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 23.35 และ วันจันทร์ - วันอังคาร จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 12.28

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนร้อยละพฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น แยกตามค่าใช้จ่ายในการเข้าไปใช้บริการสถานบันเทิงต่อครั้ง

ค่าใช้จ่ายในการเข้าไปใช้บริการสถานบันเทิงต่อครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
100 – 300 บาท	72	21.56
301 – 500 บาท	113	33.83
501 – 700 บาท	77	23.05
701 – 900 บาท	48	14.37
901 ขึ้น	24	7.19
รวม	334	100.00

จากตารางที่ 4.11 พบว่า วัยรุ่นมีค่าใช้จ่ายในการเข้าไปใช้บริการสถานบันเทิงโดยเฉลี่ยต่อครั้งระหว่าง 301-500 บาท จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 33.83 รองลงมาคือ ระหว่าง 501-700 บาท จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 23.05 และน้อยที่สุดคือ 901 ขึ้น จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.19

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนร้อยละพฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น แยกตาม
ในการเที่ยวแต่ละครั้งได้รับค่าใช้จ่ายจาก

ในการเที่ยวแต่ละครั้ง ได้รับค่าใช้จ่าย	จำนวน	ร้อยละ
เงินประจำที่ได้รับจากผู้ปกครอง	152	45.51
เงินเดือนที่ได้จากการทำงาน	79	23.65
หารายได้จากการทำงานพิเศษ	69	20.66
ขอผู้ปกครองเป็นกรณีพิเศษ	34	10.18
รวม	334	100.00

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ในการเที่ยวแต่ละครั้งวัยรุ่นได้รับค่าใช้จ่ายมาจากเงินประจำที่ได้รับจากผู้ปกครอง จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 45.51 รองลงมาคือ เงินเดือนที่ได้จากการทำงาน จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 23.65 และน้อยที่สุดคือขอผู้ปกครองเป็นกรณีพิเศษ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.18

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนร้อยละพฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น แยกตาม
การไปเที่ยวสถานบันเทิงกับ

การไปเที่ยวสถานบันเทิงกับ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อนสนิท	217	64.97
เพื่อนต่างเพศ	44	13.17
เพื่อนร่วมงาน	57	17.07
ญาติ/พี่น้อง	16	4.79
รวม	334	100.00

จากตารางที่ 4.13 พบว่า วัยรุ่นมักจะไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนสนิท จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 64.97 รองลงมาคือเพื่อนร่วมงาน จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 17.07 และน้อยที่สุดคือญาติ/พี่น้อง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.79

ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนร้อยละพฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น แยกตามกิจกรรมที่มักปฏิบัติเมื่ออยู่ในสถานบันเทิง

กิจกรรมที่มักปฏิบัติเมื่ออยู่ในสถาน บันเทิง	จำนวน	ร้อยละ
ฟังเพลง/ร้องเพลง	84	25.15
พูดคุยกับเพื่อน/เพื่อนต่างเพศ	21	6.29
เต้นรำ	115	34.43
ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	114	34.13
รวม	334	100.00

จากตารางที่ 4.14 พบว่า กิจกรรมที่วัยรุ่นมักปฏิบัติเมื่ออยู่ในสถานบันเทิง คือ เต้นรำ จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 34.43 รองลงมาคือดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 34.13 และน้อยที่สุดคือพูดคุยกับเพื่อน/เพื่อนต่างเพศ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 6.29

ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนร้อยละพฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น แยกตามการรู้จักสถานบันเทิงจาก

การรู้จักสถานบันเทิงจาก	จำนวน	ร้อยละ
วิทยุ	58	17.37
ใบปลิว	4	1.20
ป้ายโฆษณา/โปสเตอร์	57	17.07
จากเพื่อน	215	64.37
รวม	334	100.00

จากตารางที่ 4.15 พบว่า วัยรุ่นรู้จักสถานบันเทิงจากจากเพื่อน จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 64.37 รองลงมาคือป้ายโฆษณา/โปสเตอร์ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 17.07 และน้อยที่สุดคือใบปลิว จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20

4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

ตารางที่ 4.16 แสดง ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย โดยภาพรวม

ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิง	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านครอบครัว	2.65	0.78	ปานกลาง
ด้านทัศนคติส่วนบุคคล	3.69	0.69	มาก
ด้านสภาพแวดล้อม	3.85	0.67	มาก
รวม	3.40	0.53	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านสภาพแวดล้อม รองลงมาคือ ด้านทัศนคติส่วนบุคคล และด้านครอบครัว

ตารางที่ 4.17 แสดง ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านครอบครัว โดยภาพรวมและรายข้อ

ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิง	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่สนใจความประพฤติหรือความเป็นอยู่ของท่าน	2.55	1.19	ปานกลาง
2. บิดามารดาหรือผู้ปกครองทำงานมาก จนไม่มีเวลาใกล้ชิดทำให้ท่านรู้สึกห่างกับครอบครัว	2.49	1.05	น้อย
3. บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีปัญหาทะเลาะวิวาท ปัญหาขัดแย้งกัน ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายกับการอยู่บ้าน	2.16	1.21	น้อย
4. บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่เข้าใจหรือไม่ยอมรับการแสดงความคิดเห็นของท่าน	2.49	1.08	น้อย
5. เมื่อท่านมีปัญหา บิดามารดาหรือผู้ปกครองสามารถให้คำปรึกษา คำแนะนำ ในการแก้ปัญหาได้	3.57	1.07	มาก
รวม	2.65	0.78	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 5 คือ เมื่อท่านมีปัญหา บิดามารดาหรือผู้ปกครองสามารถให้คำปรึกษา คำแนะนำ ในการแก้ปัญหาได้ อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่สนใจความประพฤติหรือความเป็นอยู่ของท่าน อยู่ในระดับปานกลาง บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่เข้าใจหรือไม่ยอมรับการแสดงความคิดเห็นของท่าน และบิดามารดาหรือผู้ปกครองทำงานมาก จนไม่มีเวลาใกล้ชิดทำให้ท่านรู้สึกห่างกับครอบครัว อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.18 แสดง ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านทัศนคติส่วนบุคคล โดยภาพรวม และ รายข้อ

ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิง	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ท่านไปเที่ยวสถานบันเทิงเพื่อต้องการที่จะหาประสบการณ์แปลกใหม่	3.80	0.98	มาก
2. ท่านไปเที่ยวสถานบันเทิงเพื่อต้องการหาเพื่อนใหม่/เพื่อนต่างเพศ	3.36	1.07	ปานกลาง
3. ท่านคิดว่ากาการเที่ยวสถานบันเทิงทำให้เป็นคนทันสมัย มีรสนิยมและเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน	3.15	1.03	ปานกลาง
4. ท่านรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลินและสบายใจเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิง	4.07	0.78	มาก
5. ท่านคิดว่ากาการเที่ยวสถานบันเทิงเป็นการพักผ่อนเพื่อผ่อนคลายจากความเครียดและปัญหาต่าง ๆ	4.08	0.83	มาก
รวม	3.69	0.69	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 5 คือ ท่านคิดว่ากาการเที่ยวสถานบันเทิงเป็นการพักผ่อนเพื่อผ่อนคลายจากความเครียดและปัญหาต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ท่านรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลินและสบายใจเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิงอยู่ในระดับมาก และท่านไปเที่ยวสถานบันเทิงเพื่อต้องการที่จะหาประสบการณ์แปลกใหม่ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านสภาพแวดล้อม โดยภาพรวมและรายข้อ

ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิง	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ระบบแสง สี เสียงของสถานบันเทิงเป็นสิ่งที่ทำให้น่าสนใจในการเข้าไปเที่ยว	3.97	0.85	มาก
2. การโฆษณาของสถานบันเทิงทางสื่อต่าง ๆ ทำให้แรงจูงใจในการเข้าไปเที่ยว	3.65	0.93	มาก
3. บรรยากาศและสภาพแวดล้อมการตกแต่งของสถานบันเทิงมีส่วนทำให้อยากเข้าไปสัมผัส	3.91	0.88	มาก
4. การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่แปลกใหม่และตื่นตา ตื่นใจของสถานบันเทิง เช่น การจัดคอนเสิร์ต ดารา นักร้อง แจกของรางวัล หรือสิทธิพิเศษอื่น ๆ	4.10	0.86	มาก
5. เพื่อน/เพื่อนต่างเพศ/เพื่อนร่วมงานชักชวนไปเที่ยวเพื่อเลี้ยงฉลองในโอกาสต่าง ๆ	3.61	0.95	มาก
รวม	3.85	0.67	มาก

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 4 คือ การจัดกิจกรรมต่างๆ ที่แปลกใหม่และตื่นตา ตื่นใจของสถานบันเทิง เช่น การจัดคอนเสิร์ต ดารา นักร้อง แจกของรางวัล หรือสิทธิพิเศษอื่นๆ อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ระบบแสง สี เสียงของสถานบันเทิงเป็นสิ่งที่ทำให้น่าสนใจในการเข้าไปเที่ยว อยู่ในระดับมาก และบรรยากาศและสภาพแวดล้อมการตกแต่งของสถานบันเทิงมีส่วนทำให้อยากเข้าไปสัมผัส อยู่ในระดับมาก

4.4 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางสังคม กับ พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ที่ได้รับต่อเดือน สภาพครอบครัว และลักษณะที่พักอาศัย และปัจจัยทางสังคม ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านทัศนคติส่วนบุคคล และด้านสภาพแวดล้อม

ตารางที่ 4.20 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง

เพศ	ช่วงเวลา			รวม	X^2	p
	19.00 – 21.00 น.	21.01– 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.			
ชาย	6 (5.50)	52 (47.71)	51 (46.79)	109 (100.00)	8.69	0.03*
หญิง	6 (2.67)	91 (40.45)	128 (52.44)	225 (100.00)		
รวม	12 (3.59)	143 (42.81)	179 (53.59)	334 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า เพศ ของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.21 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง

อายุ	ช่วงเวลา			รวม	X^2	p
	19.00 – 21.00 น.	21.01– 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.			
18 - 20 ปี	6 (4.51)	73 (54.89)	54 (40.60)	133 (100.00)	23.23	0.00*
21 - 23 ปี	3 (2.21)	45 (33.09)	88 (64.71)	136 (100.00)		
24 – 25 ปี	3 (4.62)	25 (38.46)	37 (56.92)	65 (100.00)		
รวม	12 (3.59)	143 (42.81)	179 (53.59)	334 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า อายุของวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.22 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่ได้รับต่อเดือนกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง

รายได้ที่ได้รับต่อเดือน	ช่วงเวลา			รวม	X^2	p
	19.00 – 21.00 น.	21.01– 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.			
ต่ำกว่า 3,000 บาท	2 (3.51)	36 (63.16)	14 (24.56)	57 (100.00)	23.99	0.00*
3,001 – 5,000 บาท	5 (3.73)	61 (45.52)	68 (50.75)	134 (100.00)		
5,001 - 7,000 บาท	5 (5.15)	31 (31.96)	61 (62.89)	97 (100.00)		
7,001 บาทขึ้นไป	0 (0.00)	15 (32.61)	31 (67.39)	46 (100.00)		
รวม	12 (3.59)	143 (42.81)	179 (53.59)	334 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า รายได้ที่ได้รับต่อเดือนของวัยรุ่นที่ได้รับจากผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.23 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง

สภาพครอบครัว	ช่วงเวลา			รวม	χ^2	p
	19.00 – 21.00 น.	21.01– 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.			
พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	7 (2.88)	111 (45.68)	125 (51.44)	243 (100.00)	19.62	0.02*
พ่อแม่หย่าร้าง	3 (8.57)	15 (42.86)	17 (48.57)	35 (100.00)		
พ่อแม่แยกกันอยู่	2 (4.76)	11 (26.19)	29 (69.05)	42 (100.00)		
พ่อเสียชีวิต/แม่ เสียชีวิต	0 (0.00)	6 (42.86)	8 (57.14)	14 (100.00)		
รวม	12 (3.59)	143 (42.81)	179 (53.59)	334 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า สภาพครอบครัวของวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.24 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะที่พักอาศัยกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง

ลักษณะที่พักอาศัย	ช่วงเวลา			รวม	X^2	p
	19.00 – 21.00 น.	21.01– 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.			
บ้านของตนเอง	7 (4.14)	86 (50.89)	76 (44.97)	169 (100.00)	20.47	0.00*
บ้านญาติ	0 (0.00)	10 (45.45)	12 (54.55)	22 (100.00)		
บ้านเช่า/หอพัก	5 (3.50)	47 (32.87)	91 (63.64)	143 (100.00)		
รวม	12 (3.59)	143 (42.81)	179 (53.59)	334 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ลักษณะที่พักอาศัยของวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.25 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง

ปัจจัยด้านครอบครัว	ช่วงเวลา			รวม	X^2	p
	19.00 – 21.00 น.	21.01– 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.			
สูง	5 (5.10)	43 (43.88)	50 (51.02)	98 (100.00)	10.84	0.09
ปานกลาง	6 (2.91)	85 (41.26)	115 (55.83)	206 (100.00)		
ต่ำ	1 (3.33)	15 (50.00)	14 (46.67)	30 (100.00)		
รวม	12 (3.59)	143 (42.81)	179 (53.59)	334 (100.00)		

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวของวัยรุ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.26 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านทัศนคติส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง

ปัจจัย ด้านทัศนคติ ส่วนบุคคล	ช่วงเวลา			รวม	X^2	p
	19.00 – 21.00 น.	21.01–23.00 น.	23.01 – 01.00 น.			
สูง	5 (4.07)	64 (52.03)	54 (43.90)	123 (100.00)	17.37	0.01*
ปานกลาง	7 (3.41)	76 (37.07)	122 (59.51)	205 (100.00)		
ต่ำ	0 (0.00)	3 (50.00)	3 (50.00)	6 (100.00)		
รวม	12 (3.59)	143 (42.81)	179 (53.59)	334 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติส่วนบุคคลของวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.27 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม	ช่วงเวลา			รวม	X^2	p
	19.00 – 21.00 น.	21.01– 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.			
สูง	9 (5.17)	71 (40.80)	94 (54.02)	174 (100.00)	27.82	0.00*
ปานกลาง	3 (1.91)	71 (45.22)	83 (52.87)	157 (100.00)		
ต่ำ	0 (0.00)	1 (33.33)	2 (66.67)	3 (100.00)		
รวม	12 (3.59)	143 (42.81)	179 (53.59)	334 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.28 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง

เพศ	ความถี่				รวม	X^2	p
	ทุกวัน	2-3 ครั้ง ต่อ สัปดาห์	สัปดาห์ ละครั้ง	เดือนละ ครั้ง			
ชาย	4 (3.67)	39 (35.78)	40 (36.70)	26 (23.85)	109 (100.00)	7.37	0.12
หญิง	9 (4.00)	56 (24.89)	102 (45.33)	58 (25.78)	225 (100.00)		
รวม	13 (3.89)	95 (28.44)	142 (42.51)	84 (25.15)	334 (100.00)		

จากตารางที่ 4.28 พบว่าเพศของวัยรุ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง

อายุ	ความถี่				รวม	X^2	P
	ทุกวัน	2-3 ครั้ง ต่อสัปดาห์	สัปดาห์ ละครั้ง	เดือนละ ครั้ง			
18 - 20 ปี	4 (3.01)	38 (28.57)	64 (48.12)	27 (20.30)	133 (100.00)	18.64	0.02*
21 - 23 ปี	6 (4.41)	38 (27.94)	60 (44.12)	32 (23.53)	136 (100.00)		
24 - 25 ปี	3 (4.62)	19 (29.23)	18 (27.69)	25 (38.46)	65 (100.00)		
รวม	13 (3.89)	95 (28.44)	142 (42.51)	84 (25.15)	334 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.29 พบว่า อายุของวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่ได้รับต่อเดือนกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง
ของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ความถี่ในการไปเที่ยว
สถานบันเทิง

รายได้ที่ได้รับต่อ เดือน	ความถี่				รวม	X ²	P
	ทุกวัน	2-3 ครั้งต่อ สัปดาห์	สัปดาห์ ละครั้ง	เดือนละ ครั้ง			
ต่ำกว่า 3,000 บาท	1 (1.75)	14 (24.56)	24 (42.11)	18 (31.58)	57 (100.00)	24.49	0.02*
3,001 – 5,000 บาท	7 (5.22)	30 (22.39)	70 (52.24)	27 (20.15)	134 (100.00)		
5,001 - 7,000 บาท	3 (3.09)	36 (37.11)	31 (31.96)	27 (27.84)	97 (100.00)		
7,001 บาทขึ้นไป	2 (3.89)	15 (32.61)	17 (36.96)	12 (26.09)	46 (100.00)		
รวม	13 (3.89)	95 (28.44)	142 (42.51)	84 (25.15)	334 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.30 พบว่า รายได้ที่ได้รับต่อเดือนของวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ
เที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

ตารางที่ 4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง

สภาพครอบครัว	ความถี่				รวม	X ²	P
	ทุกวัน	2-3 ครั้งต่อ สัปดาห์	สัปดาห์ ละครั้ง	เดือนละ ครั้ง			
พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	9 (3.70)	65 (26.75)	103 (42.39)	66 (27.16)	243 (100.00)	18.26	0.11
พ่อแม่หย่าร้าง	4 (11.43)	10 (28.57)	13 (37.14)	8 (22.86)	35 (100.00)		
พ่อแม่แยกกันอยู่	0 (0.00)	15 (35.71)	21 (50.00)	6 (14.29)	42 (100.00)		
พ่อแม่เสียชีวิต/แม่ เสียชีวิต	0 (0.00)	5 (35.71)	5 (35.71)	4 (28.57)	14 (100.00)		
รวม	13 (3.89)	95 (28.44)	142 (42.51)	84 (25.15)	334 (100.00)		

จากตารางที่ 4.31 พบว่า สภาพครอบครัวของวัยรุ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.32 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะที่พักอาศัยกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง

ลักษณะที่พัก	ความถี่				รวม	X^2	P
	ทุกวัน	2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	สัปดาห์ละครั้ง	เดือนละครั้ง			
บ้านของตนเอง	7 (4.14)	44 (26.04)	71 (42.01)	47 (27.81)	169 (100.00)	8.61	0.38
บ้านญาติ	1 (4.55)	6 (27.27)	6 (27.27)	9 (40.91)	22 (100.00)		
บ้านเช่า/หอพัก	5 (3.50)	45 (31.47)	65 (45.45)	28 (19.58)	143 (100.00)		
รวม	13 (3.89)	95 (28.44)	142 (42.51)	84 (25.15)	334 (100.00)		

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ลักษณะที่พักอาศัยของวัยรุ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.33 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง

ปัจจัยด้านครอบครัว	ความถี่				รวม	X^2	p
	ทุกวัน	2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	สัปดาห์ละครั้ง	เดือนละครั้ง			
สูง	4 (4.08)	20 (20.41)	35 (35.71)	39 (39.80)	98 (100.00)	39.59	0.00*
ปานกลาง	5 (2.43)	60 (29.13)	99 (48.06)	42 (20.39)	206 (100.00)		
ต่ำ	4 (13.33)	15 (50.00)	8 (26.67)	3 (10.00)	30 (100.00)		
รวม	13 (3.89)	95 (28.44)	142 (42.51)	84 (25.15)	334 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวของวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.34 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านทัศนคติส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการเที่ยวสถาน
บันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ความถี่ในการ
ไปเที่ยวสถานบันเทิง

ปัจจัยด้าน ทัศนคติส่วน บุคคล	ความถี่				รวม	X^2	p
	ทุกวัน	2-3 ครั้งต่อ สัปดาห์	สัปดาห์ ละครั้ง	เดือนละ ครั้ง			
สูง	7 (5.69)	50 (40.65)	39 (31.71)	27 (21.95)	123 (100.00)	31.16	0.00*
ปานกลาง	5 (2.44)	44 (21.46)	101 (49.27)	55 (26.83)	205 (100.00)		
ต่ำ	1 (16.67)	1 (16.67)	2 (33.33)	2 (33.33)	6 (100.00)		
รวม	13 (3.89)	95 (28.44)	142 (42.51)	84 (25.15)	334 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติส่วนบุคคลของวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.35 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม	ความถี่				รวม	X ²	p
	ทุกวัน	2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	สัปดาห์ละครั้ง	เดือนละครั้ง			
สูง	6 (3.45)	59 (33.91)	72 (41.38)	37 (21.26)	174 (100.00)	19.73	0.01*
ปานกลาง	6 (3.82)	36 (22.93)	69 (43.95)	46 (29.30)	157 (100.00)		
ต่ำ	1 (3.33)	0 (0.00)	1 (33.33)	1 (3.33)	3 (100.00)		
รวม	13 (3.89)	95 (28.44)	142 (42.51)	84 (25.15)	334 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.36 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง

เพศ	ค่าใช้จ่าย					รวม	X^2	P
	100 – 300 บาท	301 – 500 บาท	501 – 700 บาท	701 – 900 บาท	901 ขึ้น ไป			
ชาย	32 (29.36)	33 (30.28)	18 (16.51)	15 (13.76)	11 (10.09)	109 (100.00)	11.18	0.06
หญิง	40 (17.78)	80 (35.56)	59 (26.22)	33 (14.67)	13 (5.78)	225 (100.00)		
รวม	72 (21.56)	113 (33.83)	77 (23.05)	48 (14.37)	24 (7.19)	334 (100.00)		

จากตารางที่ 4.36 พบว่าเพศของวัยรุ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.37 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง

อายุ	ค่าใช้จ่าย					รวม	X^2	P
	100 – 300 บาท	301 – 500 บาท	501 – 700 บาท	701 – 900 บาท	901 ขึ้น ไป			
18 - 20 ปี	43 (34.59)	50 (37.59)	18 (13.53)	13 (9.77)	6 (4.51)	133 (100.00)	46.68	0.00*
21 - 23 ปี	21 (15.44)	48 (35.29)	37 (27.21)	20 (14.71)	10 (7.35)	136 (100.00)		
24 - 25 ปี	5 (7.69)	15 (23.08)	22 (33.85)	15 (23.08)	8 (12.31)	65 (100.00)		
รวม	72 (21.56)	113 (33.83)	77 (23.05)	48 (14.37)	24 (7.19)	334 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.37 พบว่า อายุของวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.38 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่ได้รับต่อเดือนกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง

รายได้ที่ได้รับต่อเดือน	ค่าใช้จ่าย					รวม	X^2	p
	100 – 300 บาท	301 – 500 บาท	501 – 700 บาท	701 – 900 บาท	901 ขึ้นไป			
ต่ำกว่า 3,000 บาท	23 (40.35)	17 (29.82)	9 (15.79)	5 (8.77)	3 (5.26)	57 (100.00)	71.51	0.00*
3,001 – 5,000 บาท	36 (26.87)	58 (43.28)	19 (14.18)	15 (11.19)	6 (4.48)	134 (100.00)		
5,001 - 7,000 บาท	7 (7.22)	32 (32.99)	37 (38.14)	14 (14.43)	7 (7.22)	97 (100.00)		
7,001 บาทขึ้นไป	6 (13.04)	6 (13.04)	12 (26.09)	14 (30.43)	8 (17.39)	46 (100.00)		
รวม	72 (21.56)	113 (33.83)	77 (23.05)	48 (14.37)	24 (7.19)	334 (100.00)		

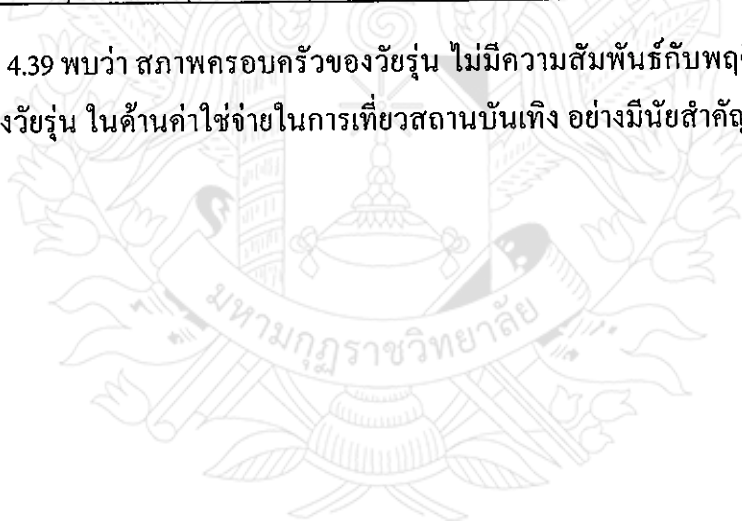
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.38 พบว่า รายได้ที่ได้รับต่อเดือนของวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.39 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง

สภาพครอบครัว	ค่าใช้จ่าย					รวม	X^2	P
	100 – 300 บาท	301 – 500 บาท	501 – 700 บาท	701 – 900 บาท	901 ขึ้น ไป			
พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	53 (21.81)	82 (33.74)	49 (20.16)	49 (20.16)	20 (8.23)	243 (100.00)	21.41	0.12
พ่อแม่หย่าร้าง	8 (22.86)	12 (34.29)	8 (22.86)	8 (22.86)	2 (5.71)	35 (100.00)		
พ่อแม่แยกกันอยู่	6 (14.29)	14 (33.33)	19 (45.24)	19 (45.24)	1 (2.38)	42 (100.00)		
พ่อเสียชีวิต/แม่ เสียชีวิต	5 (35.71)	5 (35.71)	1 (7.14)	1 (7.14)	1 (7.14)	14 (100.00)		
รวม	72 (21.56)	113 (33.83)	77 (23.05)	48 (14.37)	24 (7.19)	334 (100.00)		

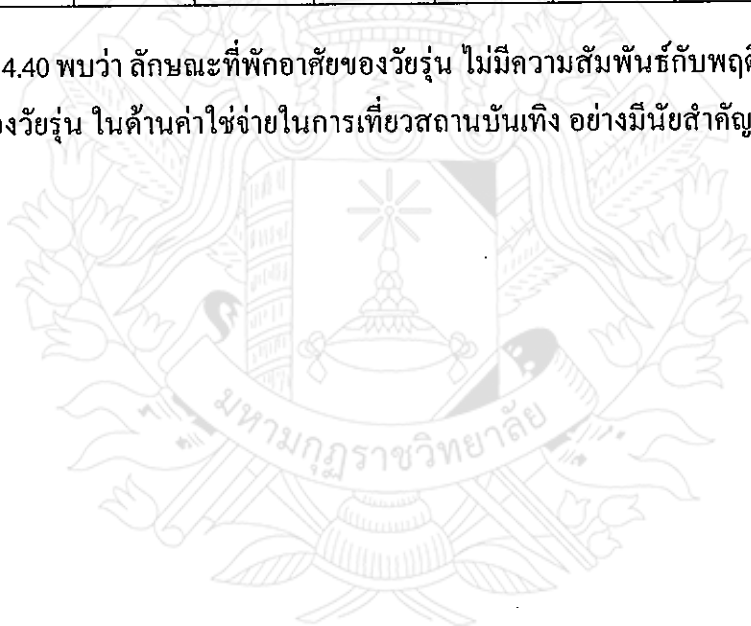
จากตารางที่ 4.39 พบว่า สภาพครอบครัวของวัยรุ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.40 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะที่พ้องอาศัยกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง

ลักษณะที่พ้อง	ค่าใช้จ่าย					รวม	X^2	P
	100 – 300 บาท	301 – 500 บาท	501 – 700 บาท	701 – 900 บาท	901 ขึ้น ไป			
บ้านของตนเอง	42 (24.85)	57 (33.73)	29 (17.16)	26 (15.38)	15 (8.88)	169 (100.00)	15.50	0.12
บ้านญาติ	8 (36.36)	4 (18.18)	5 (22.73)	2 (9.09)	3 (13.64)	22 (100.00)		
บ้านเช่า/หอพัก	22 (15.38)	52 (36.36)	43 (30.07)	20 (13.99)	6 (4.20)	143 (100.00)		
รวม	72 (21.56)	113 (33.83)	77 (23.05)	48 (14.37)	24 (7.19)	334 (100.00)		

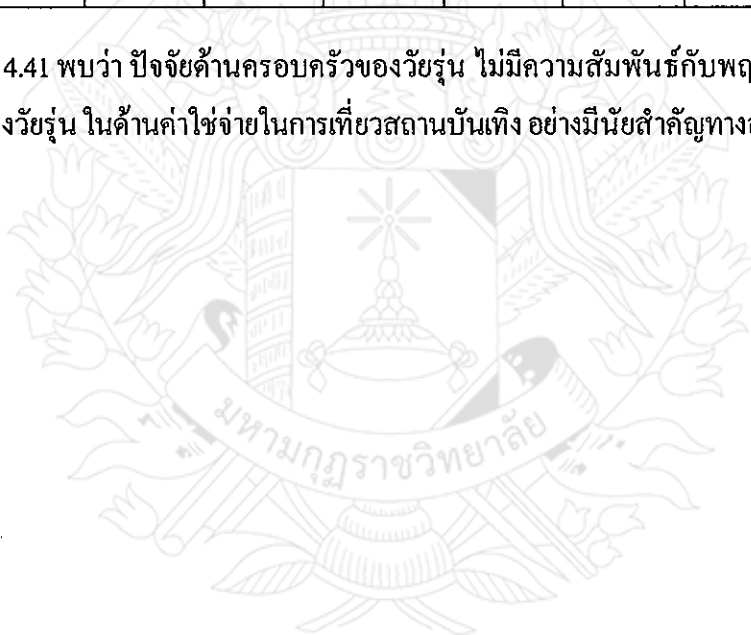
จากตารางที่ 4.40 พบว่า ลักษณะที่พ้องอาศัยของวัยรุ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.41 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง

ปัจจัยด้านครอบครัว	ค่าใช้จ่าย					รวม	X^2	P
	100 – 300 บาท	301 – 500 บาท	501 – 700 บาท	701 – 900 บาท	901 ขึ้นไป			
สูง	18 (18.37)	27 (27.55)	19 (19.39)	19 (15.45)	11 (11.22)	98 (100.00)	16.95	0.08
ปานกลาง	45 (21.84)	77 (37.38)	51 (24.76)	26 (12.68)	12 (5.83)	206 (100.00)		
ต่ำ	9 (30.00)	9 (30.00)	7 (23.33)	3 (50.00)	1 (3.33)	31 (100.00)		
รวม	72 (21.56)	113 (33.83)	77 (23.05)	48 (14.37)	24 (7.19)	334 (100.00)		

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวของวัยรุ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.42 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านทัศนคติส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการเที่ยวสถาน
บันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ค่าใช้จ่ายใน
การเที่ยวสถานบันเทิง

ปัจจัยด้าน ทัศนคติส่วน บุคคล	ค่าใช้จ่าย					รวม	X^2	p
	100 – 300 บาท	301 – 500 บาท	501 – 700 บาท	701 – 900 บาท	901 ขึ้น ไป			
สูง	15 (12.20)	44 (35.77)	32 (26.02)	19 (15.45)	13 (10.57)	123 (100.00)	39.01	0.00*
ปานกลาง	55 (26.83)	69 (33.66)	45 (21.95)	26 (12.68)	10 (4.88)	205 (100.00)		
ต่ำ	2 (33.33)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (50.00)	1 (16.67)	6 (100.00)		
รวม	72 (21.56)	113 (33.83)	77 (23.05)	48 (14.37)	24 (7.19)	334 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติส่วนบุคคลของวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับ
พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.43 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง
ของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถาน
บันเทิง

ปัจจัยด้านสภาพ แวดล้อม	ค่าใช้จ่าย					รวม	χ^2	P
	100 – 300 บาท	301 – 500 บาท	501 – 700 บาท	701 – 900 บาท	901 ขึ้น ไป			
สูง	20 (11.49)	61 (35.06)	50 (28.74)	28 (16.09)	15 (8.62)	174 (100.00)	74.06	0.00*
ปานกลาง	52 (33.12)	52 (32.12)	27 (17.20)	18 (11.46)	8 (5.10)	175 (100.00)		
ต่ำ	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (66.67)	1 (0.00)	3 (100.00)		
รวม	72 (21.56)	113 (33.83)	77 (23.05)	48 (14.37)	24 (7.19)	334 (100.00)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม
การเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางสังคมกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย และเพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือวัยรุ่นที่เข้าไปใช้บริการสถานบันเทิง จำนวน 2,352 คน ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่ มอแกน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 342 คน และใช้เทคนิคการเลือกแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)จากรายงานผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 342 คน ได้รับคืน 334 คน คิดเป็นร้อยละ 98 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็น คำถามแบบปลายปิด แบ่งออกเป็น 3 ตอน นำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ผลการศึกษาสามารถนำเสนอได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของวัยรุ่นที่ไปเที่ยวสถานบันเทิง พบว่า วัยรุ่นเป็นเพศหญิง จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 67.37 มีอายุระหว่าง 20 - 22 ปี จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 60.28 มีรายได้ที่ได้รับต่อเดือน ระหว่าง 3,001 – 5,000 บาท จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 40.12 พ่อแม่อยู่ด้วยกันจำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 72.75 และพักอาศัยอยู่บ้านของตนเอง จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 50.60

5.1.2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น พบว่า เหตุผลที่เข้าไปเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นส่วนใหญ่ เพื่อพักผ่อน/ผ่อนคลาย จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 54.49 ช่วงเวลาที่ไปเที่ยวสถานบันเทิง อยู่ระหว่าง 23.01 – 01.00 น. จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 47.60 เวลาที่ใช้ในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้ง 2 – 4 ชั่วโมง จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 60.48 ความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง สัปดาห์ละครั้ง จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 34.73 วันที่ใช้บริการสถานบันเทิง คือ วันศุกร์ – วันอาทิตย์ จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 64.37 ค่าใช้จ่ายในการเข้าไปใช้บริการสถานบันเทิงโดยเฉลี่ยต่อครั้ง อยู่ระหว่าง 301 – 500 บาท จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 33.83 ในการเที่ยวแต่ละครั้งของวัยรุ่นที่เที่ยวสถานบันเทิงได้รับค่าใช้จ่ายมาจากเงินประจำที่ได้รับจากผู้ปกครอง จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 45.51 วัยรุ่นที่เที่ยวสถานบันเทิงมักจะไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนสนิท จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 64.97 กิจกรรมที่ปฏิบัติในระหว่างอยู่ในสถานบันเทิง คือ เล่นน้ำ จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 34.43 และวัยรุ่นที่เที่ยวสถานบันเทิงรู้จักสถานบันเทิงจากจากเพื่อน จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 64.37

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

1) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านสภาพแวดล้อม รองลงมาคือ ด้านทัศนคติส่วนบุคคล และด้านครอบครัว

2) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านครอบครัว โดยภาพรวมและรายข้อ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เมื่อท่านมีปัญหา บิดามารดาหรือผู้ปกครองสามารถให้คำปรึกษา คำแนะนำ ในการแก้ปัญหาได้ อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีปัญหาทะเลาะวิวาท ปัญหาขัดแย้งกัน ทำให้เกิดความเมื่อนำกับการอยู่บ้าน

3) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านทัศนคติส่วนบุคคล โดยภาพรวมและรายข้อ พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านคิดว่าการเที่ยวสถานบันเทิงเป็นการพักผ่อนเพื่อผ่อนคลายจากความเครียดและปัญหาต่างๆ อยู่ในระดับมาก

และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านคิดว่าการเที่ยวสถานบันเทิงทำให้เป็นคนทันสมัย มีรสนิยม และเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน

4) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านสภาพแวดล้อม โดยภาพรวมและรายข้อ พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่แปลกใหม่และตื่นตา ตื่นใจของสถานบันเทิง เช่น การจัดคอนเสิร์ต ดารา นักร้อง แจกของรางวัล หรือสิทธิพิเศษอื่นๆ อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เพื่อน/เพื่อนต่างเพศ/เพื่อนร่วมงานชักชวนไปเที่ยวเพื่อเลี้ยงฉลองในโอกาสต่าง ๆ

5.1.3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ที่ได้รับต่อเดือน สภาพครอบครัว และลักษณะที่พักอาศัย และปัจจัยทางสังคม ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านทัศนคติส่วนบุคคล และด้านสภาพแวดล้อม พบว่า

1) ด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง

ปัจจัยด้านครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยด้านเพศ อายุ รายได้ที่ได้รับต่อเดือน สภาพครอบครัว ลักษณะที่พักอาศัย ปัจจัยด้านทัศนคติส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง

ปัจจัยด้านเพศ สภาพครอบครัว ลักษณะที่พักอาศัย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน ปัจจัยด้านอายุ รายได้ที่ได้รับต่อเดือน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านทัศนคติส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง

ปัจจัยด้านเพศ สภาพครอบครัว ลักษณะที่พักอาศัย ปัจจัยด้านครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน ปัจจัยด้านอายุ รายได้ที่ได้รับต่อเดือน ปัจจัยด้านทัศนคติ

ส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย พบว่า

1) ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะ วัยรุ่นมีความต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน ต้องการหาประสบการณ์ที่แปลกใหม่ และไปเที่ยวเพื่อพักผ่อนและคลายความเครียด ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าวัยรุ่นนั้นเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น อยากทดลอง อยากทำอะไรด้วยตนเอง ชอบสิ่งแปลกใหม่ ต้องการความสนใจและการยอมรับนับถือ เป็นต้น จึงส่งผลให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ รวมถึงพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง ซึ่งสอดคล้องกับ ประภาเพ็ญ สุวรรณทัศนคติ ที่กล่าวถึง การเกิดพฤติกรรมว่า การเกิดพฤติกรรมของมนุษย์นั้นเป็นเรื่องสลับซับซ้อน จึงมีปัจจัยต่างๆ ที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมด้านการปฏิบัติได้

1. ปัจจัยด้านจิตวิทยา เป็นปัจจัยที่อยู่ภายใต้จิตสำนึกของบุคคล ที่มีผลต่อการเกิดและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่างๆ ทั้งด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติประกอบด้วย วุฒิภาวะ ความต้องการ ความสนใจ แรงจูงใจ ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล

2. ปัจจัยด้านสังคม คนเราจะเรียนรู้อะไรต่างๆ ได้จากสังคม ทำให้มีการประพฤติปฏิบัติสืบต่อกันมา ซึ่งสามารถอธิบาย ได้ดังนี้

1) ครอบครัว ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมแห่งแรกที่มีความสัมพันธ์และสำคัญมากในการถ่ายทอดแบบอย่างการปฏิบัติตลอดจนความเชื่อและพฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งด้านความรู้ เจตคติและการปฏิบัติ เพราะครอบครัวนั้น ประกอบด้วย บิดา มารดา และบุคคลที่เป็นผู้ปลูกฝังความคิด ความเชื่อ และการปฏิบัติให้กับเด็ก ซึ่งเมื่อโตขึ้นก็จะต้องออกไปเผชิญกับสังคมนอกบ้าน และได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ จากบุคคลอื่นๆ ในสังคมต่อไป

2) กลุ่มบุคคลในสังคม ได้แก่ บุคคลที่มีความสัมพันธ์กับเด็กอย่างใกล้ชิด เช่น ครู เพื่อน หรือบุคคลที่แวดล้อมอยู่ในสังคม ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กเป็นอย่างมาก

3) สถานภาพทางสังคม สถานภาพทางสังคมที่แตกต่างกันของบุคคลจะมีผลทำให้บุคคลมีพฤติกรรมแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการปฏิบัติตนของสมาชิกในสังคม ระดับการศึกษา และเศรษฐกิจของบุคคลในสังคมด้วย

3. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจและการศึกษาของบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมต่างๆ กล่าวคือ ถ้าฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ก็ไม่มีโอกาสในการแสวงหาความรู้ ซึ่งมีผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมต่างๆ ซึ่ง น้อยนภา สินธุบดี ก็พบว่าเยาวชนวัยรุ่นที่เคยไปสถานติสโก้ เขมามากกว่าห้าครั้งนั้นได้กระทำ ในสิ่งที่ตนปรารถนา ประกอบกับเป็นวัยที่ต้องการแสวงหาความรู้ ความอยากรู้ อยากเห็น ชอบทดลองกับสิ่งแปลกๆ ที่ตนไม่เคยทำมาก่อนจึงเป็นความติดอกติดใจ และอยากไปบ่อยๆ

2) ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านครอบครัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เมื่อท่านมีปัญหา บิดามารดาหรือผู้ปกครองสามารถให้คำปรึกษา คำแนะนำ ในการแก้ปัญหาได้ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากผู้ที่เป็นพ่อ แม่ หรือผู้ปกครองนั้นมีความเข้าใจถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับสมาชิกในครอบครัว ส่งผลให้หาทางออกในการแก้ไขปัญหานั้นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สามารถเป็นที่พึ่งในยามที่วัยรุ่นต้องการ ดังนั้นการให้ความรัก การดูแลเอาใจใส่จากพ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ซึ่งสอดคล้องกับ นลินี สุภกรโกสัย ที่พบว่า เหตุผลที่เยาวชนวัยรุ่นเหล่านั้นไปเที่ยวสถานบริการติสโก้เขม เพราะ ผู้ปกครองไม่ให้ความรัก ความเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด จึงทำให้เยาวชนวัยรุ่นพยายามหา สิ่งยึดเหนี่ยวทางด้านจิตใจ เพื่อให้ตนเองรู้สึกดี และไม่ขาดหายบางสิ่งบางอย่างไป

3) ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านทัศนคติส่วนบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านคิดว่า การเที่ยวสถานบันเทิงเป็นการพักผ่อนเพื่อผ่อนคลายจากความเครียดและปัญหาต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะวัยรุ่นมีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ต้องการหาประสบการณ์ที่แปลกใหม่ ต้องการไปเที่ยวเพื่อพักผ่อนและคลายความเครียด ต้องการความสนใจและการยอมรับนับถือจากเพื่อน ต้องการการแสดงออกว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นลินี สุภกรโกสัย ที่พบว่า เยาวชนวัยรุ่นบางคนมีเหตุผลในการไปเที่ยวสถานบริการติสโก้เขมเหล่านั้น เพราะอยากรู้ อยากเห็นอยากเป็นผู้ใหญ่ อยากทำสิ่งที่เลียนแบบผู้ใหญ่ และคิดว่าพฤติกรรมเหล่านั้นจะทำให้ผู้อื่นมองตนเอง ว่า เป็นผู้ใหญ่อะไร การไปเที่ยวยังสถานที่แห่งนั้น ทำให้เจอเพื่อนใหม่ต่างสถานบันเทิงเป็นจำนวนมาก ซึ่งทำให้ได้รู้จักเพื่อนมากขึ้น รวมถึงการที่วัยรุ่นเหล่านั้นต้องการได้รับการยอมรับจากเพื่อน ๆ เพราะ คิดว่าการไป

เที่ยวจะทำให้เพื่อน ๆ ขอมรับ โดยกลายเป็นค่านิยมที่ผิด และเนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น ทำให้มีการไปเที่ยวตามเพื่อน นอกจากนี้สถานบริการเหล่านี้ ยังเปิดโอกาสให้วัยรุ่นที่ไปเที่ยวสามารถดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ได้ สุนัขบุรีได้เป็นตัวที่ดึงดูดให้วัยรุ่นไปเที่ยวเป็นจำนวนมาก เช่นเดียวกับ ธนุศิลป์ ดวงแก้วงาม ที่พบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบริการของวัยรุ่น สรุปได้ว่า ปัจจัยทางด้านทัศนคติของวัยรุ่นมีทัศนคติว่าเป็นสถานที่ผ่อนคลาย ความเครียดของคนในสังคม และคิดว่าคนที่ไปใช้สถานบริการเป็นคนทันสมัย จึงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบริการของวัยรุ่นที่เข้าใจว่า สถานบริการเป็นสถานที่ผ่อนคลายความเครียด การเข้าไปในสถานบริการจึงเป็นเรื่องที่ปกติ

4) ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ด้านสภาพแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การจัดกิจกรรมต่างๆ ที่แปลกใหม่และตื่นเต้น ตื่นใจของสถานบันเทิง เช่น การจัดคอนเสิร์ต ดารา นักร้อง แจกของขวัญ หรือสิทธิพิเศษอื่นๆ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะนิสัยวัยรุ่นที่เป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น อยากทดลอง อยากทำอะไรด้วยตนเอง ชอบสิ่งแปลกใหม่ ชอบสิ่งเร้าใจ เป็นต้น ทำให้วัยรุ่นสนใจที่จะไปเที่ยวสถานบันเทิงมากขึ้น ดังที่ นันทยา คงประพันธ์ กล่าวเกี่ยวกับวัยรุ่นว่า

1. อยากทำตัวเป็นผู้ใหญ่
2. เลียนแบบวัยรุ่นทั่วไป
3. เรียกร้องความสนใจจาก พ่อ แม่
4. อยากหาประสบการณ์ใหม่ ๆ
5. การได้รับการชักชวนจากเพื่อน ๆ
6. ความต้องการคลายเครียด
7. ความต้องการอยากรู้อยากลอง
8. ความชอบตามสมัยนิยม
9. ความต้องการความตื่นเต้นท้าทาย
10. ความต้องการมีสังคมเป็นของตนเอง

5.2.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ที่ได้รับต่อเดือน สภาพครอบครัว และลักษณะที่พักอาศัย และปัจจัยทางสังคม ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านทัศนคติส่วนบุคคล และด้านสภาพแวดล้อมพบว่า

1) ด้านช่วงเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง พบว่า

ปัจจัยด้านครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ทั้งนี้เพราะว่าวัยรุ่นทุกคนย่อมได้รับความรัก การดูแลเอาใจใส่ การอบรมเลี้ยงดูที่ดีจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง ดังนั้นการที่วัยรุ่นจะออกไปเที่ยวแต่ละครั้งก็ต้องอยู่ในสายตาของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ตลอดเวลา ซึ่งส่งผลให้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง ส่วนปัจจัยด้านเพศ อายุ รายได้ที่ได้รับต่อเดือน สภาพครอบครัว ลักษณะที่พักอาศัย ปัจจัยด้านทัศนคติส่วนบุคคล และปัจจัยสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น เนื่องจากสังคมไทยให้การดูแลเอาใจใส่ และเข้มงวดวัยรุ่นระหว่างหญิงกับชายแตกต่างกัน โดยพบว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะให้การดูแลเอาใจใส่ และเข้มงวดวัยรุ่นหญิงมากกว่าวัยรุ่นชาย อีกทั้งในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้งของวัยรุ่นย่อมมีค่าใช้จ่ายที่สูง วัยรุ่นจึงต้องมีความพร้อมในเรื่องของครอบครัว และรายได้ที่ได้รับต่อเดือน ส่วนปัจจัยด้านทัศนคติส่วนบุคคลนั้น เนื่องจากวัยรุ่นแต่ละคนนั้น มีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิด ความต้องการ ส่งผลให้มีพฤติกรรมการเที่ยวที่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมนั้น ปัจจุบันรัฐบาลได้ออกกฎหมายควบคุมอายุของบุคคลที่จะเข้าไปใช้สถานบันเทิง และการจำกัดเวลาเปิด - ปิด อย่างเข้มงวดของสถานที่ต่างๆ ทำให้สถานที่เที่ยวของวัยรุ่นมีเวลาในการเที่ยวค่อนข้างจำกัด ซึ่งสอดคล้องกับ วัลภา แซ่อึ้ง ที่พบว่า ปัจจัยในส่วนของเพศ เงินค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาได้รับต่อเดือน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาในการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มนักศึกษา

2) ความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง พบว่า

ปัจจัยด้านเพศ สภาพครอบครัว ลักษณะที่พักอาศัย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ทั้งนี้เนื่องจากการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นนั้นอาจเกิดจากความต้องการของตัววัยรุ่นเอง ที่ต้องการพบปะสังสรรค์ ผ่อนคลายความเครียด และหาประสบการณ์ใหม่ๆ ให้กับตนเอง ดังนั้นปัจจัยด้านเพศ สภาพครอบครัว และลักษณะที่พักอาศัย จึงไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ส่วนปัจจัยด้านอายุ รายได้ที่ได้รับต่อเดือน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านทัศนคติส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ทั้งนี้เนื่องด้วยปัจจุบันวัยรุ่นส่วนหนึ่งต้องออกจากครอบครัวเพื่อเข้ามาเรียนหนังสือ หรือมาทำงาน ต้องพักอาศัยอยู่ในหอพักหรือบ้านญาติ ทำให้ขาดการดูแลเอาใจใส่จากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ส่งผลให้วัยรุ่นเกิดความว้าเหว่ อีกทั้งยังอิสระในการใช้ชีวิต ทำให้ง่ายต่อการออกไปเที่ยวสถานบันเทิงในตอนกลางคืน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นลินี สุภกรโกสัย ที่พบว่า เหตุผลที่เยาวชนวัยรุ่นเหล่านั้นไปเที่ยวสถานบริการคิสโก้เชค เพราะ

ผู้ปกครองไม่ให้ความรัก ความเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด จึงทำให้เยาวชนวัยรุ่นพยายามหา สิ่งยึดเหนี่ยวทางด้านจิตใจ เพื่อให้ตนเองรู้สึกดี และไม่ขาดหายบางสิ่งบางอย่างไป

3) ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง พบว่า

ปัจจัยด้านเพศ สภาพครอบครัว ลักษณะที่พักอาศัย ปัจจัยด้านครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ทั้งนี้เนื่องจากการไปเที่ยวสถานบันเทิงเกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่าย ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นเพศใด สภาพครอบครัว ลักษณะที่พักอาศัยแบบใด ปัจจัยด้านครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู จึงไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ส่วนปัจจัยด้านอายุ รายได้ที่ได้รับต่อเดือน ปัจจัยด้านทัศนคติส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ทั้งนี้เพราะวัยรุ่นที่มีอายุบางคนทำงานพิเศษช่วงที่ไม่ได้เรียน ทำให้มีรายได้พิเศษนอกเหนือจากการที่ได้รับจากผู้ปกครอง ซึ่งต่างจากวัยรุ่นบางคนที่มีรายได้มาก จากพ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง ส่วนปัจจัยด้านทัศนคติส่วนบุคคลนั้น เนื่องจากวัยรุ่นบางคน คิดว่าการเที่ยวสถานบันเทิงนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ผิด เพราะเป็นสถานที่ผ่อนคลายความเครียด และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม เนื่องจากสถานบันเทิงส่วนใหญ่มีการตกแต่งร้านที่สวยงาม สร้างบรรยากาศที่ดี มีดีเจเปิดเพลง มีการจัด โปร โมชันที่ดึงดูดความสนใจ เป็นต้น จึงส่งผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จีราวรรณ แก้วใจ ที่พบว่า พฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างนิยมกระทำขณะอยู่ในสถานบันเทิง ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างนิยมการเดินรាំมากที่สุด เพราะ การไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วดีเจหรือทางร้านเปิดเพลงที่ตนเองชื่นชอบก็จะทำให้อยากเดินรាំ รวมถึงการที่เพื่อนในกลุ่มที่ไปเที่ยวด้วยกันก็เดินรាំกันหมด และการที่ภายในร้านมีบรรยากาศ มีเสียงเพลง มีเสียงสีที่สวยงาม ก็จะทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกอยากเดินรាំ รองลงมาคือ นิยมมองดูเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจ เพราะการไปเที่ยวสถานบันเทิง การมองดูเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจสามารถทำได้ง่าย เนื่องจากภายในสถานบันเทิงต้องอยู่กันอย่างเบียดเสียด รวมถึงการที่แสงไฟไม่สว่างมากนักทำให้ไม่ต้องเงินอายุเวลาที่มอง การนิยมทำความรู้จักหรือการขอเบอร์โทรศัพท์เพื่อนต่างเพศ เพราะ กลุ่มตัวอย่างมองว่าการทำความรู้จักหรือการเข้าไปขอเบอร์โทรศัพท์ในสถานบันเทิงเป็นเรื่องที่ง่าย และคนส่วนใหญ่ก็นิยมทำกันเพียงแค่อัฒที่เดินเข้าไปทักทาย อัฒที่ส่งสายตา ส่งยิ้ม รวมถึงการเข้าไปชนแก้มก็จะทำให้ได้ทำความรู้จักและได้เบอร์โทรศัพท์แล้ว การนิยมดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เพราะ กลุ่มตัวอย่างมองว่าการมาเที่ยวสถานบันเทิงแล้วไม่ได้ดื่มสุราถือว่าไม่ได้รับความสนุกสนานอย่างเต็มที่และไม่ได้มาถึงสถานบันเทิงอย่างแท้จริง การนิยมฟังเพลง เพราะ กลุ่มตัวอย่างมองว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่เปิดเพลงเสียงดังได้ซึ่งเป็นที่กลุ่มตัวอย่างชอบที่จะฟังเพลงเสียงดัง การนิยมคุยกับเพื่อน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมองว่าการคุยกับเพื่อนในสถานบันเทิงจะได้บรรยากาศมากกว่าคุยกับเพื่อนในสถานที่อื่นๆ การ

นิยมสูบบุหรี่ คือ กลุ่มตัวอย่างมองว่าการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงเป็นเรื่องโก้หรู การนิยมฝากสุรากับทางร้าน เพราะเวลาไปเที่ยวสถานบันเทิงอีกครั้งจะได้ไม่เสียเงินค่าเปิดสุราอีก การนิยมเข้าห้องน้ำเพื่อแต่งหน้า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมองว่าเป็นการทำตัวให้ดูสวยสดใสอยู่ตลอดเวลาเพื่อที่จะเป็นที่สนใจของเพื่อนต่างเพศ และการนิยมร้องเพลง เนื่องจาก สถานบันเทิงเปิดเพลงเสียงดัง และการเปิดเพลงที่กลุ่มตัวอย่างชอบก็ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีอารมณ์ร่วมกับเพลงทำให้อยากร้องเพลง

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการศึกษารั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ระดับด้วยกัน คือ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลขอำเภอเมืองเลย จังหวัด พบว่า

- 1) รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการพัฒนาวัยรุ่นทั้งระยะสั้นและระยะยาวให้ชัดเจนและต่อเนื่อง ควรกำหนดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบอย่างชัดเจน และควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาของวัยรุ่นมาเป็นอันดับแรก
- 2) ควรจัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับวัยรุ่นเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพของวัยรุ่น โดยรัฐต้องจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมและเพียงพอ
- 3) รัฐบาลควรปลูกฝังทัศนคติและค่านิยมในการเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวและโรงเรียน ได้ตระหนักในบทบาทของตน ซึ่งรัฐบาลสามารถทำได้โดยการส่งผ่านสิ่งเหล่านี้ทางสื่อมวลชน และต้องกระทำอย่างต่อเนื่องตลอดไป
- 4) ทุกภาคส่วนควรให้ความร่วมมือสอดส่องดูแล โดยเฉพาะเจ้าของกิจการสถานบันเทิงควรประกอบกิจการโดยไม่มุ่งแต่ผลประโยชน์ควรมีจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อปัญหาสังคมด้วย และควรปฏิบัติตามกฎหมายห้ามมิให้เด็กต่ำกว่า 20 ปีเที่ยวสถานบันเทิงอย่างจริงจัง

5.3.2 ข้อเสนอแนะทั่วไป

1) พ่อ แม่ ผู้ปกครอง หรือคนในครอบครัวควรมีความเข้าใจในเรื่องของความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของวัยรุ่น ควรให้ความรักความเข้าใจ ความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ ให้โอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น ให้อิสระในการแสดงออก รวมทั้งรู้ จักสอนให้วัยรุ่น รู้จักใช้เหตุและผลที่เกิดจากการกระทำต่างๆ เป็นการส่งเสริมให้วัยรุ่นรู้จักแยกแยะสิ่งต่างๆ ที่ตนเองกระทำ เพื่อให้วัยรุ่นเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพต่อไป

2) ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวัยรุ่น เช่น พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และอื่นๆ เป็นต้น ควรประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี

3) ควรส่งเสริมให้มีสถานที่สำหรับการประกอบกิจกรรม การนัดพบอาคาร สถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่เหมาะสมเพื่อประโยชน์ต่อวัยรุ่นมากกว่าสถานบันเทิง

4) หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องควรจัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนพฤติกรรมให้เยาวชนวัยรุ่นได้แสดงออกอย่างถูกต้องเหมาะสม และสร้างสรรค์ เช่น การแสดงออกด้านการคิด การพูด และการเขียน เป็นต้น

5.3.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

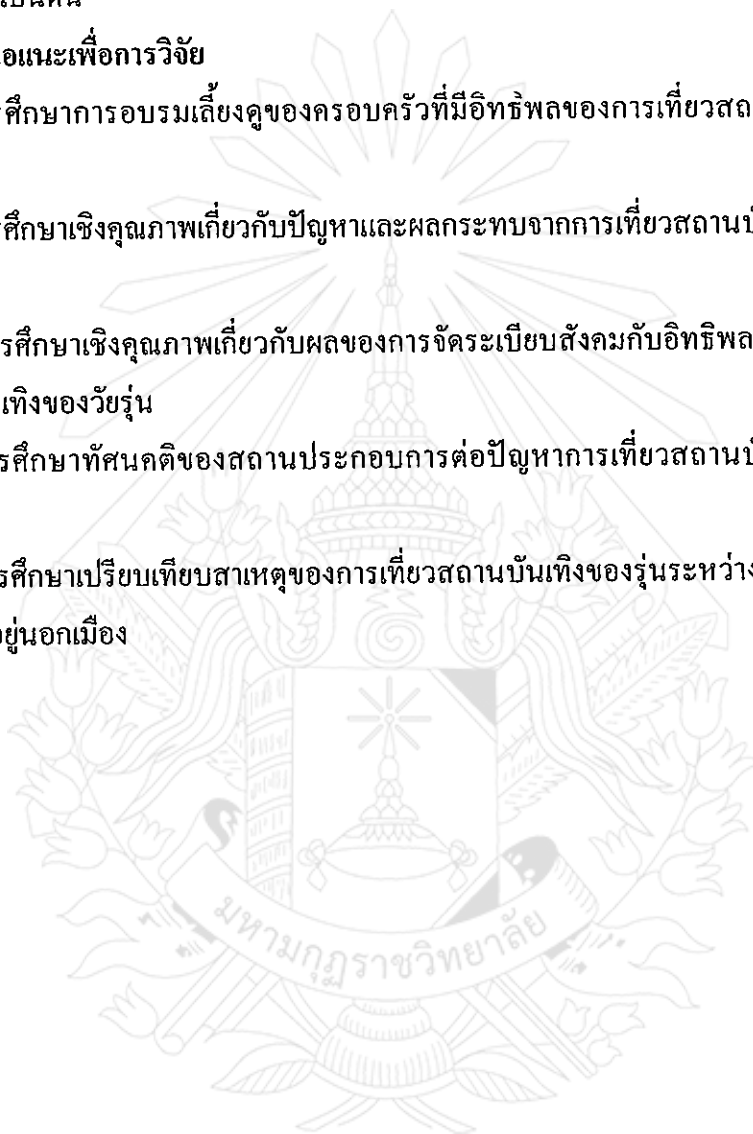
1) ควรศึกษาการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวที่มีอิทธิพลของการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น

2) ควรศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับปัญหาและผลกระทบจากการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในระยะยาว

3) ควรศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับผลของการจัดระเบียบสังคมกับอิทธิพลต่อค่านิยมในการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น

4) ควรศึกษาทัศนคติของสถานประกอบการต่อปัญหาการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น

5) ควรศึกษาเปรียบเทียบสาเหตุของการเที่ยวสถานบันเทิงของรุ่นระหว่างวัยรุ่นที่อยู่ในเมืองและวัยรุ่นที่อยู่นอกเมือง

บรรณานุกรม

1. หนังสือทั่วไป

- กันยา สุวรรณแสง. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์รวมสาสน์, 2540.
- กฤษณ์ ทองเลิศ. **สื่อมวลชน การเมืองและวัฒนธรรม**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2539.
- กองนิติการ สำนักงาน ป.ป.ส. กระทรวงยุติธรรม. **มาตรการทางกฎหมายประกอบการดำเนินงาน
จัดระเบียบสังคม ตามยุทธศาสตร์และแนวทาง Roadmap การเฝ้าระวังและสร้างความ
ยั่งยืนในการเอาชนะยาเสพติด พ.ศ. 2549-2551**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงาน ป.ป.ส.
สำนักนายกรัชมุนตรี, 2549.
- คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาพฤติกรรมวัยรุ่น. **พฤติกรรมวัยรุ่น หน่วยที่ 1-8**. นนทบุรี : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532.
- จงจิตต์ โสภณคณาภรณ์. **สถานเวียงร่มกับวัยรุ่น**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
2540.
- บุญชม ศรีสะอาด. **การวิจัยเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร : สุวีระยาสาสน์, 2545.
- ประสาร มาลากุล. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร : กุรุสภา, 2513.
- วรภรณ์ ตรีกุลสถิตย์. **จิตวิทยาการปรับตัว**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2543.
- วัลภา แซ่อึ้ง. **สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ**. กรุงเทพมหานคร : ม.
ป.ท., 2540.
- ศรีเรื่อน แก้วกั้งवाल. **จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2540.
- สุชา จันทร์เอม. **จิตวิทยาพัฒนาการ**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2542.
- สุชาดา สุธรรมรัถย์. **เอกสารประกอบการสอน จศ.101 จิตวิทยาเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการ
แนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2530.
- สุพัตรา สุภาพ. **ปัญหาสังคม**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2543.
- โสภณัท นุชนาถ. **จิตวิทยาวัยรุ่น**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สถาบันราชภัฏธนบุรี, 2542.

สำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคาร กรมโยธาธิการ กระทรวงมหาดไทย. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 (แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543) กฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 กฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้าง พ.ศ. 2479. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกิจการ โรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2545.

อัมพวัน อัมพรสินธุ์. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาจิตวิทยาการแนะแนวเด็กวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2544.

เอี่ยมพร ทองกระจาย. พฤติกรรมอนามัยกับโรคอุจจาระร่วง. กรุงเทพมหานคร : คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล, 2530.

2. วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

คันธรส พลเยี่ยม. “พฤติกรรมและสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2545.

จิรวรรณ แก้วใจ. “พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง : กรณีศึกษสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2550.

จุฑารัตน์ เชิญอักษร. “พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ”. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2545.

เดช วัฒนาวิทยานุกูล. “พฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่น กรณีศึกษานักศึกษา สถาบันราชภัฏเลย”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2546.

นลินี สุภกร โกศัย. “ทัศนะของวัยรุ่นชายต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบริการดิสโก้เทค : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย”. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์, 2546.

นันทยา คงประพันธ์. “การศึกษาพฤติกรรมและสาเหตุของการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2543.

พิมพ์อุมา ตู้อินดา. “ทัศนคติต่อการเที่ยวสถานเริงรมย์ประเภทผับของวัยรุ่นน ศึกษากรณีเขต กรุงเทพมหานคร”. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันจิตพัฒนาบริหารศาสตร์, 2543.

ภากร กมลาศวิน. “ผลกระทบคิสโก้เซคต่อเยาวชนไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2543.

รจนา เพ็ชรดี. “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการนิยมนเที่ยวกลางคืน ณ สถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ.ของวัยรุ่นน”. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.

ลักขณา ศรีสารคราม. “การใช้ชีวิตของนักศึกษาตามสถานบันเทิงในเขตเทศบาลนครขอนแก่น”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2545.

สิบตำรวจโท อนุศิลป์ ดวงแก้วงาม. “ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบริการของวัยรุ่นนในอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 2547.

อศัลยา คุ่มรักษ์. “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2550.

3. เว็บไซต์

อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์. ปัญหาสังคมไทย.

([http : maracrack.hypernet.net](http://maracrack.hypernet.net). 2541)

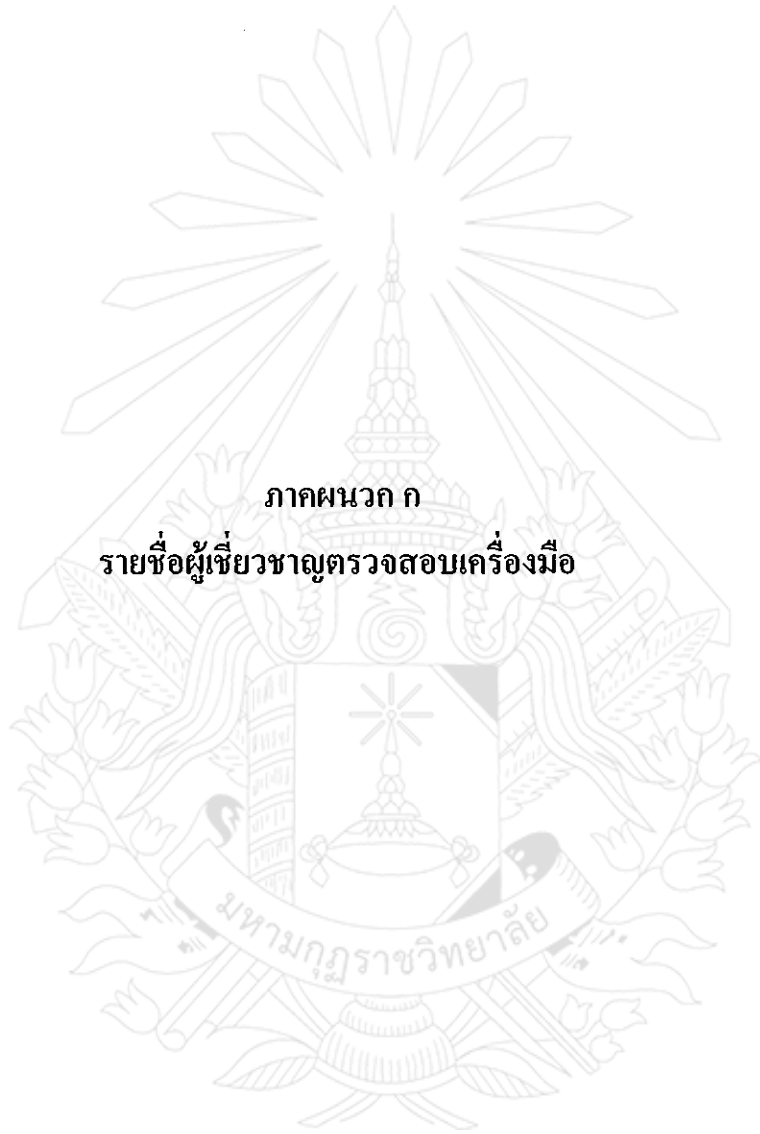
<http://www.pllehealth.go.th/news/show>. วันที่ 1 ก.พ. 2552

<http://thaiantitobacco.com/th/index>. วันที่ 1 ก.พ. 2552

http://www.asthailamd.or.th/th/content_image. วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2552.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ วิเชียร ชาญทรนุณทริก

การศึกษา	(B.A.) ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาปรัชญาและภาษาบาลี (ร.บ.) ทฤษฎีและเทคนิคทางรัฐศาสตร์ (M.A.) ปรัชญาและศาสนา
ตำแหน่งปัจจุบัน	รองศาสตราจารย์ ระดับ 9 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาสกร คอกจันทร์

การศึกษา	พธ.บ.(การสอนสังคมศึกษา) ศน.ม.(พุทธศาสนศึกษา) ศศ.ม.(รัฐศาสตร์)
ตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้ช่วยอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

3. นายทวีศักดิ์ ไครบุตร

การศึกษา	ศน.บ.(สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา) ศน.ม. (พุทธศาสนศึกษา)
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

4. นายสุรพล พรหมกุล

การศึกษา	พธ.บ. (สังคมศึกษา) ศศ.ม. (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา)
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

5. นายสมพบ อุกประโคน

การศึกษา	พธ.บ. (สังคมศึกษา) ศศ.ม. (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา)
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
และเก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศธ 6016(2.2)/ว145

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง ถนนวิสุทธิเทพ
ตำบลกุดป่อง อำเภอเมือง จังหวัดเลย 42000
โทร.(042)830434,813028 โทรสาร 830686

18 กันยายน 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบแบบสอบถาม

เจริญพร รศ.วิเชียร ชาบุดรบุญทริก

สิ่งที่ส่งมาด้วย	1. แบบสอบถาม	1	ชุด
	2. โครงร่างสารนิพนธ์	1	ชุด

ด้วยนางสาวพันธิตรา พลชา นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศาขารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๓/
๒๕๔๘ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อ
การเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย จังหวัดเลย โดยมี ผศ.พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและนางสาวกรรณิกา ไวโสภา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้
จำเป็นต้องให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลมหาวิทยาลัย
ฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับวิทยานิพนธ์
จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ที่ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบแบบสอบถามดังกล่าว

มหาวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้
จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ

ขอเจริญพร

(พระครูกิตติสารสุมนต์)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

บันทึกข้อความ

อนุกงนร
A

หน่วยงาน ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร. ๐-๔๒๘๑-๓๐๒๘

ที่ ศธ ๖๐๑๖ (๒.๒) / ๖๐๕๗

วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบแบบสอบถาม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม ๑ ชุด
๒. โครงร่างสารนิพนธ์ ๑ ชุด

เจริญพร ผศ.ภาสกร คอกจันทร์

ด้วยนางสาวพันธิตรา พลชา นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศาขารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๓/ ๒๕๕๕ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย จังหวัดเลย โดยมี ผศ.พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และนางสาวกรรณิกา ไวโสภา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลมหาวิทยาลัยฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับวิทยานิพนธ์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบแบบสอบถามดังกล่าว

มหาวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้
จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ

(พระครูกิตติสารสุมนเจ้า)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร. ๐-๔๒๘๑-๓๐๒๘
ที่ ศร ๖๐๑๖ (๒.๒) / ๖๕๗ วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบแบบสอบถาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม ๑ ชุด
๒. โครงร่างสารนิพนธ์ ๑ ชุด

เจริญพร นายทวีศักดิ์ ไกรบุตร

ด้วยนางสาวพันธิตรา พลชา นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศาสาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๓/
๒๕๔๘ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อ
การเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย จังหวัดเลย โดยมี ผศ.พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและนางสาวกรรณิกา ไวโสภา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้ง
นี้จำเป็นต้องให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลมหาวิทยาลัย
ฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับวิทยานิพนธ์
จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบแบบสอบถามดังกล่าว

มหาวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้
จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ

(พระครูกิตติสารสุนนท์)

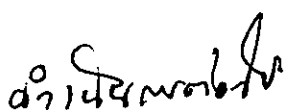
รองอธิการบดี

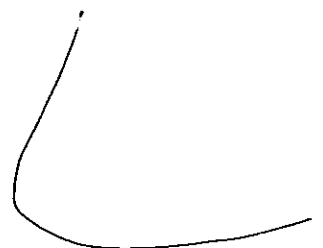
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

๓๕ ๒๐ ๑๑ ๖

19 ต.ค. 51

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร. ๐-๔๒๘๑-๓๐๒๘

ที่ ศร ๖๐๑๖ (๒.๒) / ๖๐๕๗

วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบแบบสอบถาม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม ๑ ชุด
๒. โครงร่างสารนิพนธ์ ๑ ชุด

เจริญพร นายสุรพล พรหมกุล

ด้วยนางสาวพันธิตรา พลชา นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศาสารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๓/ ๒๕๔๕ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย จังหวัดเลย โดยมี ศศ.พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและนางสาวกรรณิกา ไวโสภา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลมหาวิทยาลัยฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับวิทยานิพนธ์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบแบบสอบถามดังกล่าว

มหาวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้
จึงเจริญพรมมาเพื่อทราบ

(พระครูกิตติสารสุนนท์)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร. ๐-๔๒๘๑-๓๐๒๘

ที่ ศร ๖๐๑๖ (๒.๒) / ๖๐๘๗

วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบแบบสอบถาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม ๑ ชุด
๒. โครงร่างสารนิพนธ์ ๑ ชุด

เจริญพร นายสมพบ อุประโคน

ด้วยนางสาวพันธิตรา พลชา นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศาสาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ ๓/
๒๕๕๕ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อ
การเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย จังหวัดเลย โดยมี ผศ.พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และนางสาวกรรณิกา ไวโสภา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้ง
นี้จำเป็นต้องให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเรื่องมือในการรวบรวมข้อมูลมหาวิทยาลัย
ฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับวิทยานิพนธ์
จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบแบบสอบถามดังกล่าว

มหาวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้
จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ

(พระครูกิตติสารสุมนต์)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

ที่ ศธ 6016(2.2) /ว153

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง ถนนวิสุทธิเทพ
ตำบลกุดป่อง อำเภอเมือง จังหวัดเลย 42000
โทร.(042) 814616 โทรสาร (042) 830686

16 ตุลาคม 2551

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

เจริญพร *ผู้จัดการวิสาหกิจไร่นา*

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามการวิจัย 1 ชุด

ด้วยนางสาวพันธิตรา พลหา นักศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ 3/2549 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ประกอบในการทำสารนิพนธ์ เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย จังหวัดเลย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาตามหลักสูตร ศาสนศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย

ดังนั้นจึงขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากท่านเพื่อใช้ในการจัดทำสารนิพนธ์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอเจริญพร

(พระครูกิตติสารสุนนท์)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

ที่ ศร 6016(2.2)/ว153

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง ถนนวิสุทธิเทพ
ตำบลกุดป่อง อำเภอเมือง จังหวัดเลย 42000
โทร.(042) 814616 โทรสาร (042) 830686

16 ตุลาคม 2551

เรื่อง ขออนุญาตขอทราบข้อมูล

เจริญพร *ผู้จัดการร้าน Time up*

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามการวิจัย 1 ชุด

ด้วยนางสาวพันธิรา พลชา นักศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ 3/2549 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง มีความประสงค์จะขออนุญาตขอทราบข้อมูลเพื่อใช้ประกอบในการทำสารนิพนธ์ เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย จังหวัดเลย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาตามหลักสูตร ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตขอทราบข้อมูลจากท่านเพื่อใช้ในการจัดทำสารนิพนธ์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

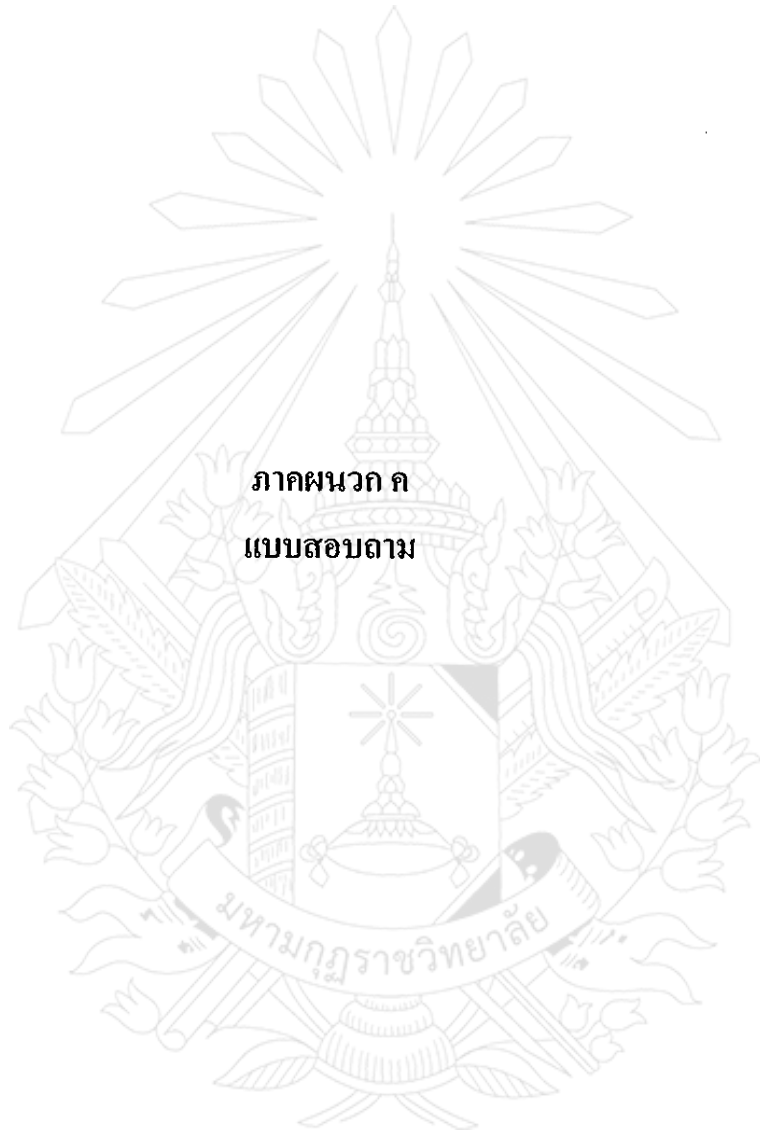
ขอเจริญพร

(พระครูกิตติสารสุนนท์)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

ภาคผนวก ค
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม**เรื่อง****เรื่อง ปัจจัยที่ผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย
อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย**

คำชี้แจง จุดประสงค์ของแบบสอบถามนี้ เพื่อศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

1. แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมือง จังหวัดเลย การตอบแบบสอบถามไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถาม หรือหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องแต่ประการใด จึงขอให้ท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง

2.แบบสอบถามฉบับนี้มี 3 ตอน ดังนี้

2.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

2.2 ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมือง จังหวัดเลย

2.3 ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมือง จังหวัดเลย

นางสาวพันธิตรา พลชา

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือ เติมข้อความลงในช่อง.....ที่กำหนดให้ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เหตุผลที่ท่านเข้าไปเที่ยวสถานบันเทิง

- () เพื่อพักผ่อน/ผ่อนคลาย () อยากลองอยากรู้
() งานเลี้ยงสังสรรค์

2. ช่วงเวลาที่ท่านไปเที่ยวสถานบันเทิง

- () 19.00 – 21.00 น. () 21.01 – 23.00 น.
() 23.01 – 01.00 น.

3. ท่านใช้เวลาในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้งนานเท่าไร

- () น้อยกว่า 2 ชั่วโมง () 2 – 4 ชั่วโมง
() 4 – 6 ชั่วโมง

4. ความถี่โดยเฉลี่ยในการเที่ยวสถานบันเทิงของท่าน

- () ทุกวัน () 2 – 3 ครั้งต่อสัปดาห์
() สัปดาห์ละครั้ง () เดือนละครั้ง

5. ท่านใช้บริการสถานบันเทิงในวันใดมากที่สุด

- () วันจันทร์ – วันอังคาร () วันพุธ – วันพฤหัสบดี
() วันศุกร์ – วันอาทิตย์

6. ค่าใช้จ่ายในการเข้าไปใช้บริการสถานบันเทิงของท่าน โดยเฉลี่ยต่อครั้ง

- () 100 – 300 บาท () 301 – 500 บาท
() 501 – 700 บาท () 701 – 900 บาท
() 901 ขึ้นไป

7. ในการเที่ยวแต่ละครั้ง ท่านได้รับค่าใช้จ่ายมาจากไหน

- () เงินประจำที่ได้รับจากผู้ปกครอง () เงินเดือนที่ได้จากการทำงาน
() หารายได้จากการทำงานพิเศษ () ขอผู้ปกครองเป็นกรณีพิเศษ

8. ท่านมักจะไปเที่ยวสถานบันเทิงกับใคร

- () เพื่อนสนิท () เพื่อนต่างเพศ
() เพื่อนร่วมงาน ()ญาติ/พี่น้อง

9. ท่านมักกิจกรรมใดเมื่ออยู่ในสถานบันเทิง

- () ฟังเพลง/ร้องเพลง () พุดคุยกับเพื่อน/เพื่อนต่างเพศ

() เค็นรำ

() คีมเครื่องคีมที่มีแอลกอฮอล์

10. ท่านรู้จักสถานบันเทิงจากแหล่งใด

() วิฑู

() ไบปลิว

() ป้ายโฆษณา/โปสเตอร์

() จากเพื่อน

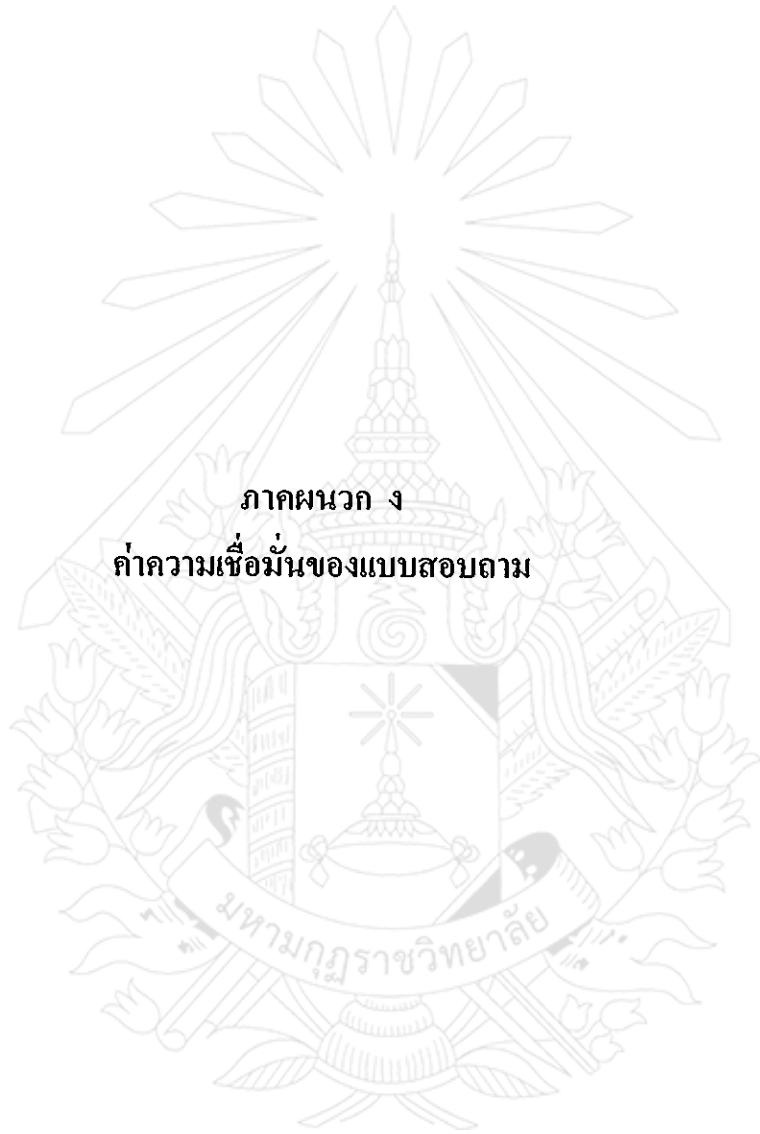
ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิง

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่กำหนดตามความเป็นจริง

ที่	ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิง	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านครอบครัว						
1	บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่สนใจความประพฤติหรือความเป็นอยู่ของท่าน					
2	บิดามารดาหรือผู้ปกครองทำงานมาก จนไม่มีเวลาใกล้ชิดทำให้ท่านรู้สึกห่างกับครอบครัว					
3	บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีปัญหาทะเลาะวิวาท ปัญหาขัดแย้งกัน ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายกับการอยู่บ้าน					
4	บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่เข้าใจหรือไม่ยอมรับการแสดงความคิดเห็นของท่าน					
5	เมื่อท่านมีปัญหา บิดามารดาหรือผู้ปกครองสามารถให้คำปรึกษา คำแนะนำ ในการแก้ปัญหาได้					
ด้านทัศนคติส่วนบุคคล						
6	ท่านไปเที่ยวสถานบันเทิงเพื่อต้องการที่จะหาประสบการณ์แปลกใหม่					
7	ท่านไปเที่ยวสถานบันเทิงเพื่อต้องการหาเพื่อนใหม่/เพื่อนต่างประเทศ					

ที่	ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิง	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8	ท่านคิดว่าการเที่ยวสถานบันเทิงทำให้เป็นคนทันสมัย มีรสนิยมและเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน					
9	ท่านรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลินและสบายใจเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิง					
10	ท่านคิดว่าการเที่ยวสถานบันเทิงเป็นการพักผ่อนเพื่อผ่อนคลายจากความเครียดและปัญหาต่าง ๆ					
ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม						
11	ระบบแสง สี เสียงของสถานบันเทิงเป็นสิ่งที่ทำให้น่าสนใจในการเข้าไปเที่ยว					
12	การโฆษณาของสถานบันเทิงทางสื่อต่าง ๆ ทำให้แรงจูงใจในการเข้าไปเที่ยว					
13	บรรยากาศและสภาพแวดล้อมการตกแต่งของสถานบันเทิงมีส่วนทำให้อยากเข้าไปสัมผัส					
14	การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่แปลกใหม่และตื่นตาตื่นใจของสถานบันเทิง เช่น การจัดคอนเสิร์ต ดารา นักร้อง แจกของรางวัล หรือสิทธิพิเศษอื่น ๆ					
15	เพื่อน/เพื่อนต่างเพศ/เพื่อนร่วมงานชักชวนไปเที่ยวเพื่อเลี้ยงฉลองในโอกาสต่าง ๆ					

ขอขอบคุณที่ท่านกรุณาตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ง
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

ปัจจัยที่ผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

Reliability

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

N of

Statistics for Mean Variance Std Dev Variables

SCALE 99.2333 186.3230 13.6500 25

Item-total Statistics

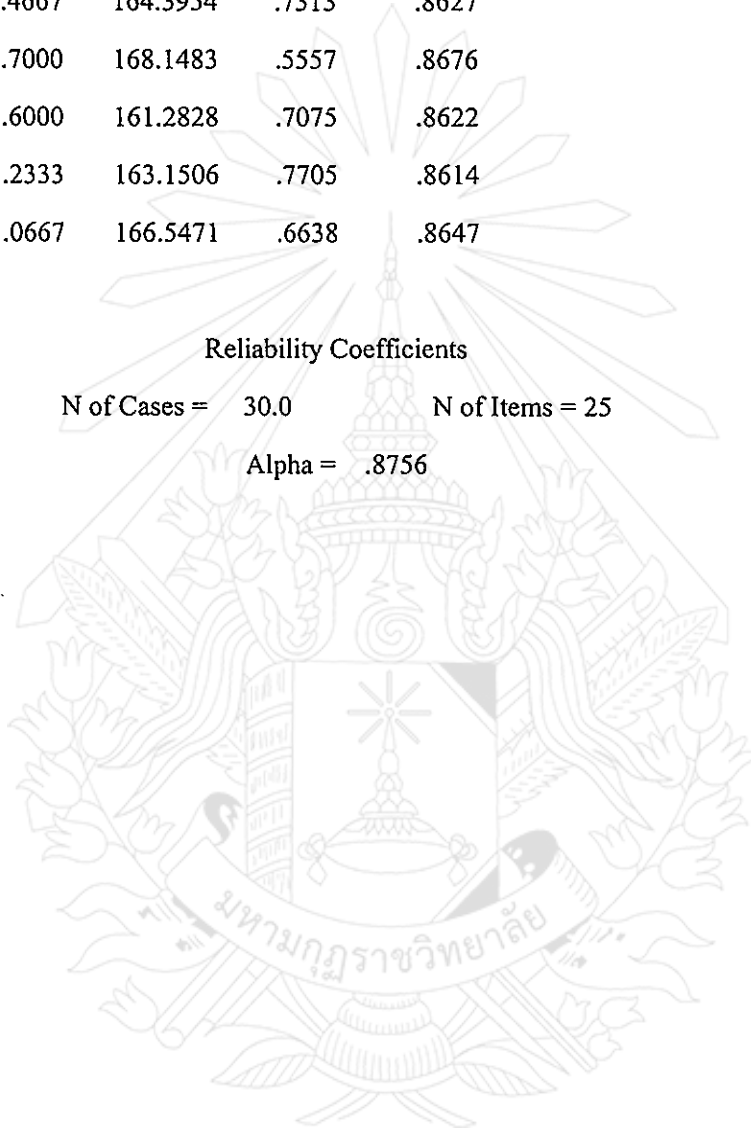
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
ห.เที่ยว	95.6667	179.8161	.4057	.8730
ช.เวลา	96.1667	173.5230	.5892	.8686
ช.นาน	95.8667	178.6023	.3752	.8729
ความถี่	95.6333	183.8264	.0831	.8786
ท.วันใด	96.6333	180.1023	.4466	.8728
ช.เที่ยว	94.0333	175.7575	.3623	.8730
รง.จาก	95.8000	169.2690	.6373	.8662
ท.กับใคร	95.7000	187.0448	-.0696	.8884
ก.ใด	96.0667	164.6161	.6213	.8653
รู้จัก	93.4333	187.7023	-.1115	.8800
ค11	94.6000	180.0414	.2177	.8763
ค12	94.8333	170.0057	.3832	.8737
ค13	94.9667	173.5506	.3579	.8736
ค14	95.0667	158.5471	.6365	.8644
ค15	93.8333	178.4885	.5698	.8713
ท.1	95.2000	176.5103	.2750	.8758

ท.2	95.9333	172.1333	.3698	.8735
ท.3	95.5667	163.9782	.5819	.8664
ท.4	94.7667	168.5989	.4215	.8723
ท.5	94.7667	169.4954	.6537	.8660
ส.1	95.4667	164.3954	.7313	.8627
ส.2	95.7000	168.1483	.5557	.8676
ส.3	95.6000	161.2828	.7075	.8622
ส.4	95.2333	163.1506	.7705	.8614
ส.5	95.0667	166.5471	.6638	.8647

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 25

Alpha = .8756

ภาคผนวก จ
ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC)

แสดงค่ามาตรฐานของเครื่องมือตามระดับความพึงพอใจของผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย
เรื่อง ปัจจัยที่ผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองเลย
อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
1	เหตุผลที่ท่านเข้าไปเที่ยวสถาน บันเทิง	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
2	ช่วงเวลาที่ท่านไปเที่ยวสถาน บันเทิง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
3	ท่านใช้เวลาในการเที่ยวสถาน บันเทิงแต่ละครั้งนานเท่าไร	+1	+1	0	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
4	ความถี่โดยเฉลี่ยในการเที่ยว สถานบันเทิงของท่าน	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
5	ท่านใช้บริการสถานบันเทิงใน วันใดมากที่สุด	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
6	ค่าใช้จ่ายในการเข้าไปใช้ บริการสถานบันเทิงของท่าน โดยเฉลี่ยต่อครั้ง	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
7	ในการเที่ยวแต่ละครั้ง ท่าน ได้รับค่าใช้จ่ายมาจากไหน	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
8	ท่านมักจะไปเที่ยวสถานบันเทิง กับใคร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
9	ท่านมักกิจกรรมใดเมื่ออยู่ใน สถานบันเทิง	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
10	ท่านรู้จักสถานบันเทิงจากแหล่ง ใด	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้

ข้อที่	ข้อความ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
ด้านครอบครัว									
1	บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่สนใจความประพฤติหรือความเป็นอยู่ของท่าน	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
2	บิดามารดาหรือผู้ปกครองทำงานมาก จนไม่มีเวลาใกล้ชิดทำให้ท่านรู้สึกเห็นห่างกับครอบครัว	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
3	บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีปัญหาทะเลาะวิวาท ปัญหาขัดแย้งกัน ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายกับการอยู่บ้าน	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
4	บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่เข้าใจหรือไม่ยอมรับการแสดงความคิดเห็นของท่าน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
5	เมื่อท่านมีปัญหา บิดามารดาหรือผู้ปกครองสามารถให้คำปรึกษา คำแนะนำ ในการแก้ปัญหาได้	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้

ข้อที่	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
ด้านทัศนคติส่วนบุคคล									
6	ท่านไปเที่ยวสถานบันเทิงเพื่อ ต้องการที่จะหาประสบการณ์ แปลกใหม่	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
7	ท่านไปเที่ยวสถานบันเทิงเพื่อ ต้องการหาเพื่อนใหม่/เพื่อนต่าง เพศ	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
8	ท่านคิดว่าการเที่ยวสถาน บันเทิงทำให้เป็นคนทันสมัย มี รสนิยมและเป็นที่ยอมรับใน กลุ่มเพื่อน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
9	ท่านรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลิน และสบายใจเมื่อไปเที่ยวสถาน บันเทิง	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
10	ท่านคิดว่าการเที่ยวสถาน บันเทิงเป็นการพักผ่อนเพื่อผ่อนคลาย จากความเครียดและ ปัญหาต่างๆ	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้

ข้อที่	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม									
11	ระบบแสง สี เสียงของสถาน บันเทิงเป็นสิ่งที่ทำให้น่าสนใจ ในการเข้าไปเที่ยว	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
12	การโฆษณาของสถานบันเทิง ทางสื่อต่าง ๆ ทำให้แรงจูงใจใน การเข้าไปเที่ยว	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
13	บรรยากาศและสภาพแวดล้อม การตกแต่งของสถานบันเทิงมี ส่วนทำให้อยากเข้าไปสัมผัส	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
14	การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่แปลก ใหม่และตื่นตา ตื่นใจของสถาน บันเทิง เช่น การจัดคอนเสิร์ต คารา นักร้อง แจกของรางวัล หรือสิทธิพิเศษอื่น ๆ	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
15	เพื่อน/เพื่อนต่างเพศ/เพื่อน ร่วมงานชักชวนไปเที่ยวเพื่อ เลี้ยงฉลองในโอกาสต่าง ๆ	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวพันจิตรา พลชา
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 17 พฤศจิกายน 2525
สถานที่เกิด	บ้านเลขที่ 358 หมู่ที่ 10 ตำบลวังสะพุง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 182 หมู่ที่ 10 ตำบลวังสะพุง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย
การศึกษา	
พ.ศ. 2549	ปริญญาตรีสาขาสถาปัตยกรรมบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2550-ปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ธุรการและบัญชี สหกรณ์เครดิตยูเนียนจังหวัดเลย จำกัด

